POLSWISSART

AUKCJA DZIEŁ SZTUKI

8 GRUDNIA 2015

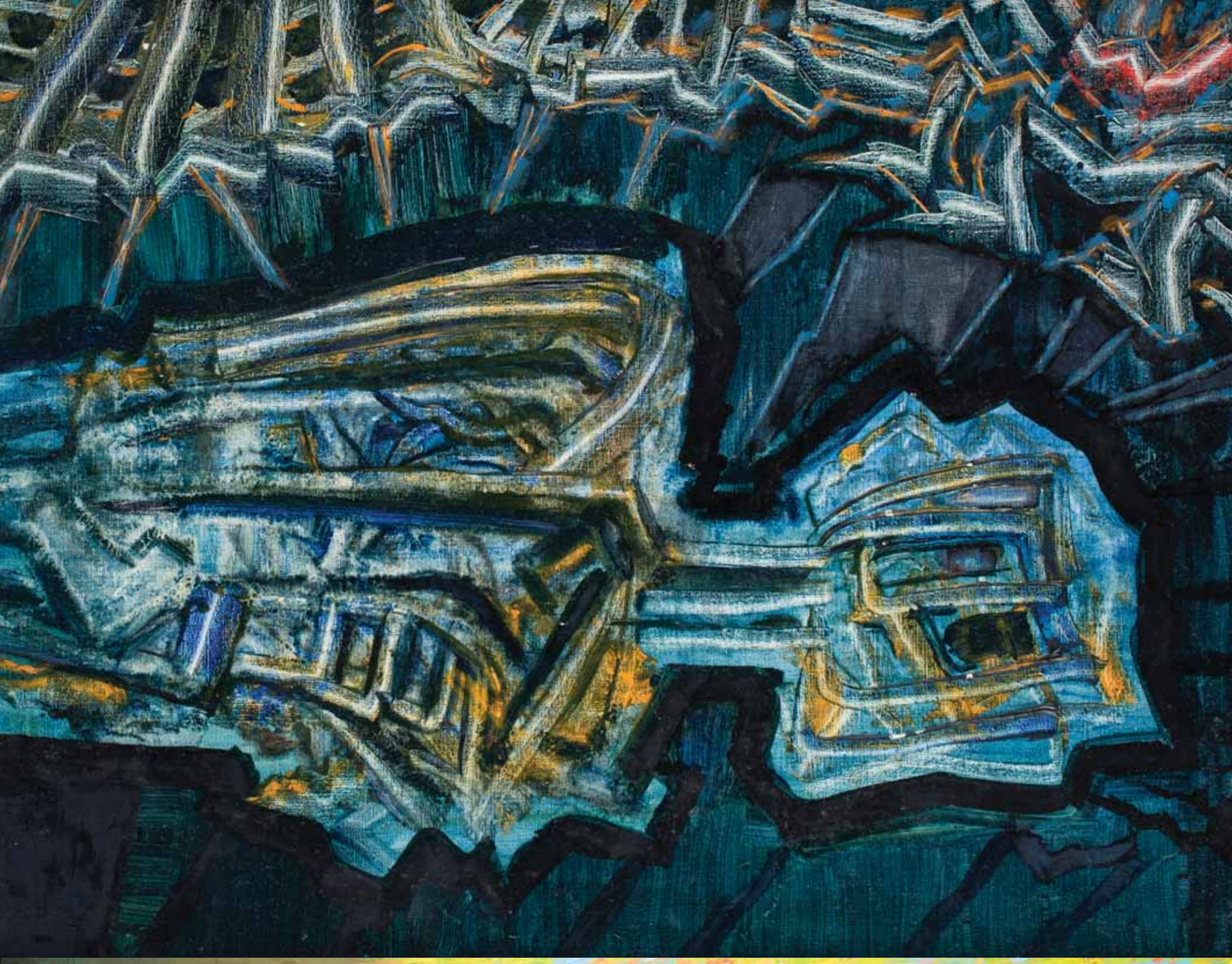

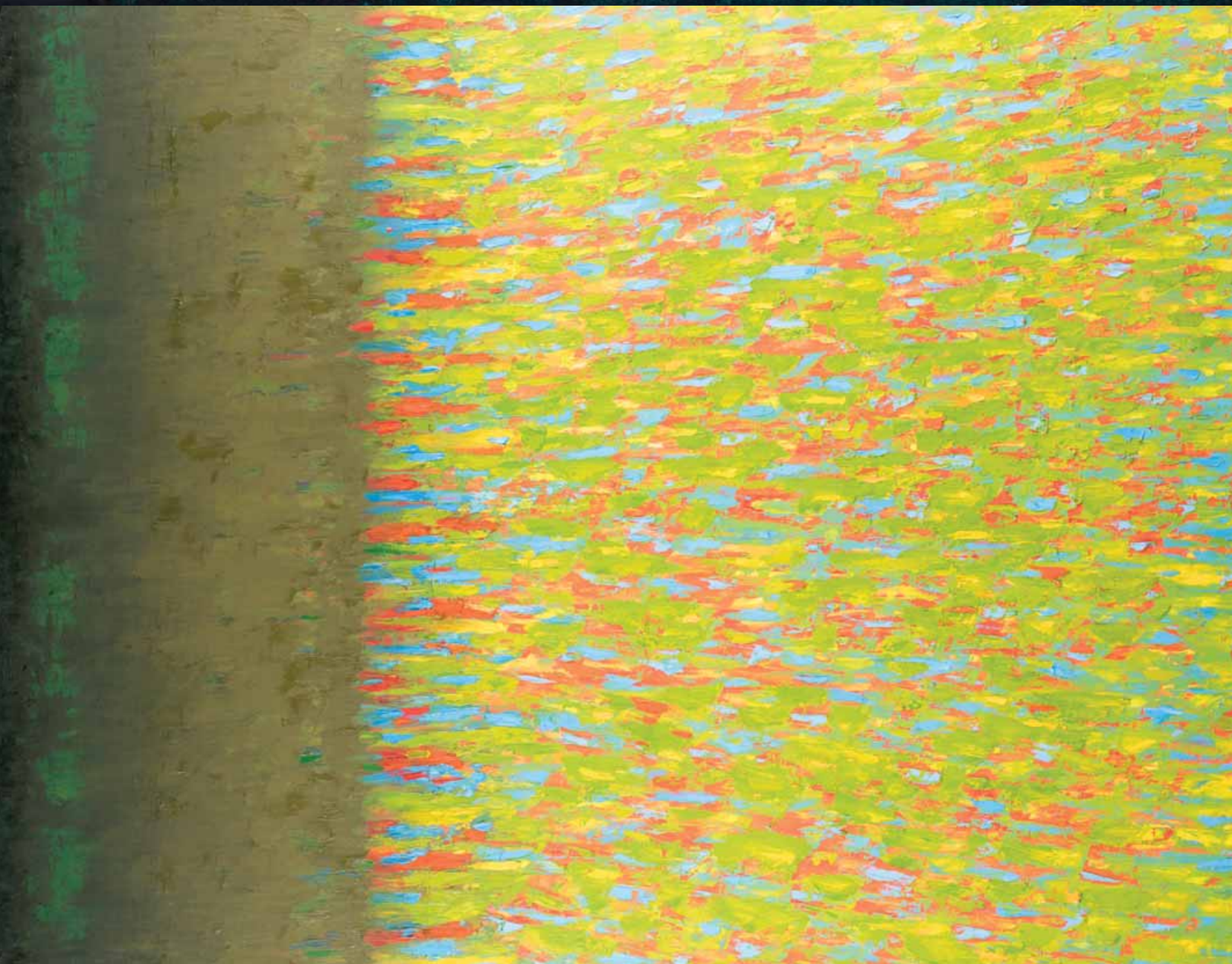

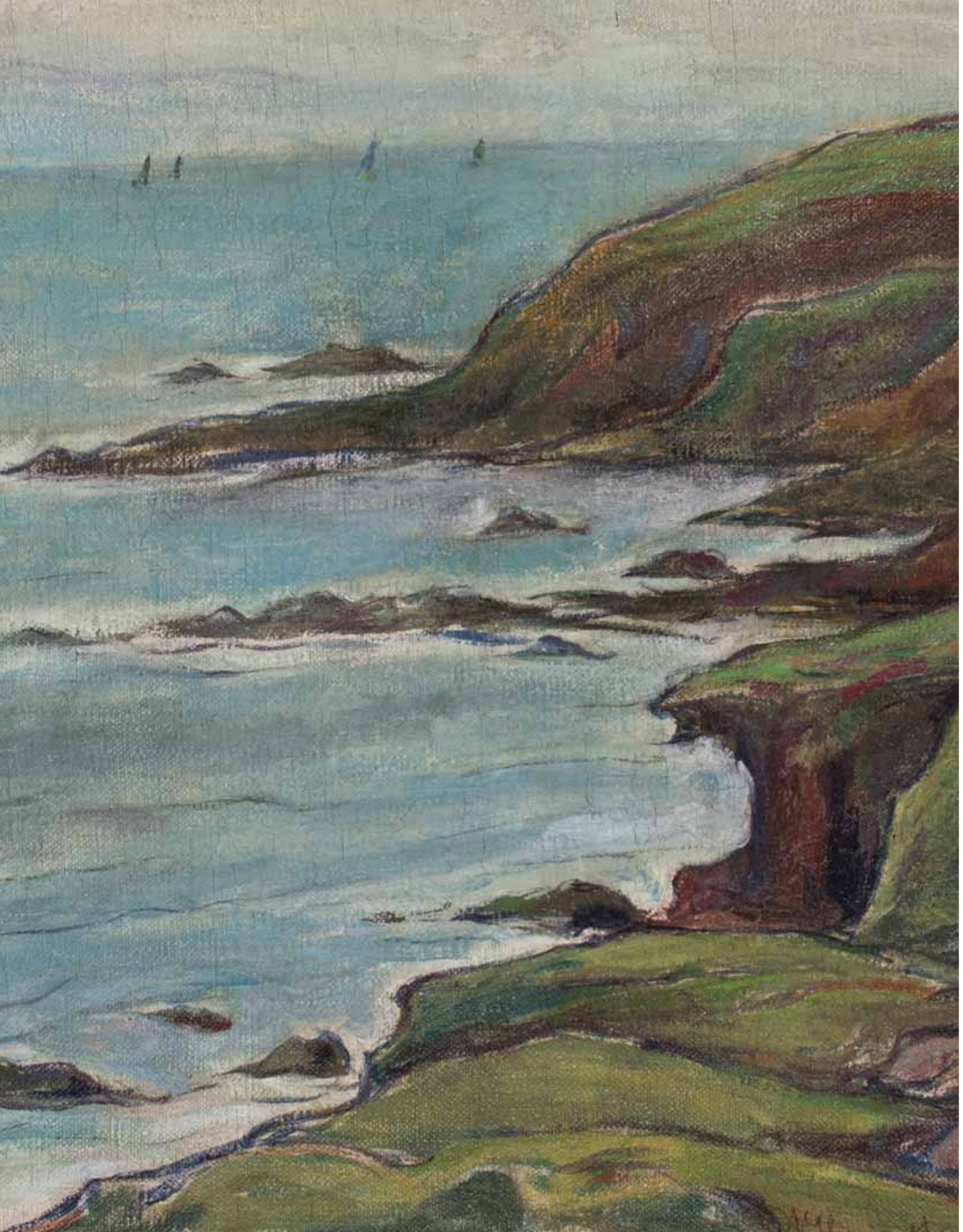

POLSWISSART
DOM AUKCYJNY

AUKCJA DZIEŁ SZTUKI

8 GRUDNIA 2015

Aukcja:
8 grudnia 2015 r., godz. 19.00
Dom Aukcyjny Polswiss Art
ul. Wiejska 20, Warszawa

Wystawa przedaukcyjna:
23 listopada – 8 grudnia 2015 r.
Dom Aukcyjny Polswiss Art
ul. Wiejska 20, Warszawa
pn. – pt.: 11.00 – 19.00
sob.: 11.00 – 15.00

Zlecenia licytacji:
e-mail: galeria@polswissart.pl
tel.: +48 (22) 628 13 67

Katalog online:
www.polswissart.pl

Index

A
Adler Jankiel, 46, 47
Axentowicz Teodor, 4, 21

B
Bakałowicz Władysław, 24
Berdyszak Jan, 73, 74, 93
Biegas Bolesław, 38
Brochocki Walery, 3

C
Cybis Jan, 55

D
Dobkowski Jan, 92
Dominik Tadeusz, 60

E
Eibisch Eugeniusz, 35
Erb Erno, 5

F
Fałat Julian, 22
Fangor Wojciech, 63
Fedkowicz Jerzy, 11

G
Gierowski Stefan, 75, 91
Gottlieb Leopold, 44

J
Jarema Józef, 34
Jerzy Nowosielski, 70

K
Kaczor-Batowski Stanisław, 23
Kałucki Jerzy, 81, 82
Kamocki Stanisław, 57
Kanelba Rajmund, 52
Kantor Tadeusz, 62
Karpiński Alfons, 1
Karyłowicz Andrzej Bronisław, 10
Kędzierski Apoloniusz, 8
Korecki Wiktor, 19
Kossak Wojciech, 15

L
Lambert-Rucki Jean, 14
Lenica Alfred, 76

M
Makowski Tadeusz, 45
Malczewski Jacek, 12, 16
Malczewski Rafał, 30, 58
Malecki Władysław, 17
Matuszczak Edward, 54
Menkes Zygmunt, 50
Mędrzycki Maurycy, 49
Mitoraj Igor, 86, 87
Mondzain Szymon, 51
Muter Mela, 36, 41, 43

N
Nikifor Krynicki, 32
Nowosielski Jerzy, 94

O
Olbiński Rafał, 98
Opałka Roman, 71

P
Pankiewicz Józef, 7, 42
Pawlak Włodzimierz, 66
Pągowska Teresa, 69, 79, 80
Pochwalski Kasper, 31
Popiel Tadeusz, 6

R
Robakowski Józef, 85

S
Seidenbeutel Efraim i Menasze, 40
Siudmak Wojciech, 97
Sosnowski Kajetan, 65
Stażewski Henryk, 67, 72
Stroński Marian, 13
Styka Tadeusz, 29
Szancenbach Jan, 56

S
Ślewiński Władysław, 33, 37

T
Tarasewicz Leon, 83
Tarasin Jan, 61, 77, 78, 96
Tatarczyk Tomasz, 90
Tchórzewski Jerzy, 59
Turalski Artur, 99

W
Weingart Joachim, 53
Weisbuch Claude, 48
Weiss Wojciech, 26
Weissberg Leon, 39
Wędrychowski Lucjan, 25
Winiarski Ryszard, 68, 84, 88, 89
Witkiewicz Stanisław Ignacy (Witkacy), 27
Wlastimil Hofman, 2
Wyczółkowski Leon, 18, 20

Z
Zak Eugeniusz, 28
Zakrzewski Władysław, 9
Ziemski Jan, 64

1

ALFONS KARPIŃSKI (1875 – 1961)

KWIATY W WAZONIE, 1923

olej, technika mieszana, tektura, 54 x 40 cm
sygn. l.d.: a. karpiński

Cena wywoławcza: *19 000 zł*
Estymacja: *20 000 – 25 000 zł*

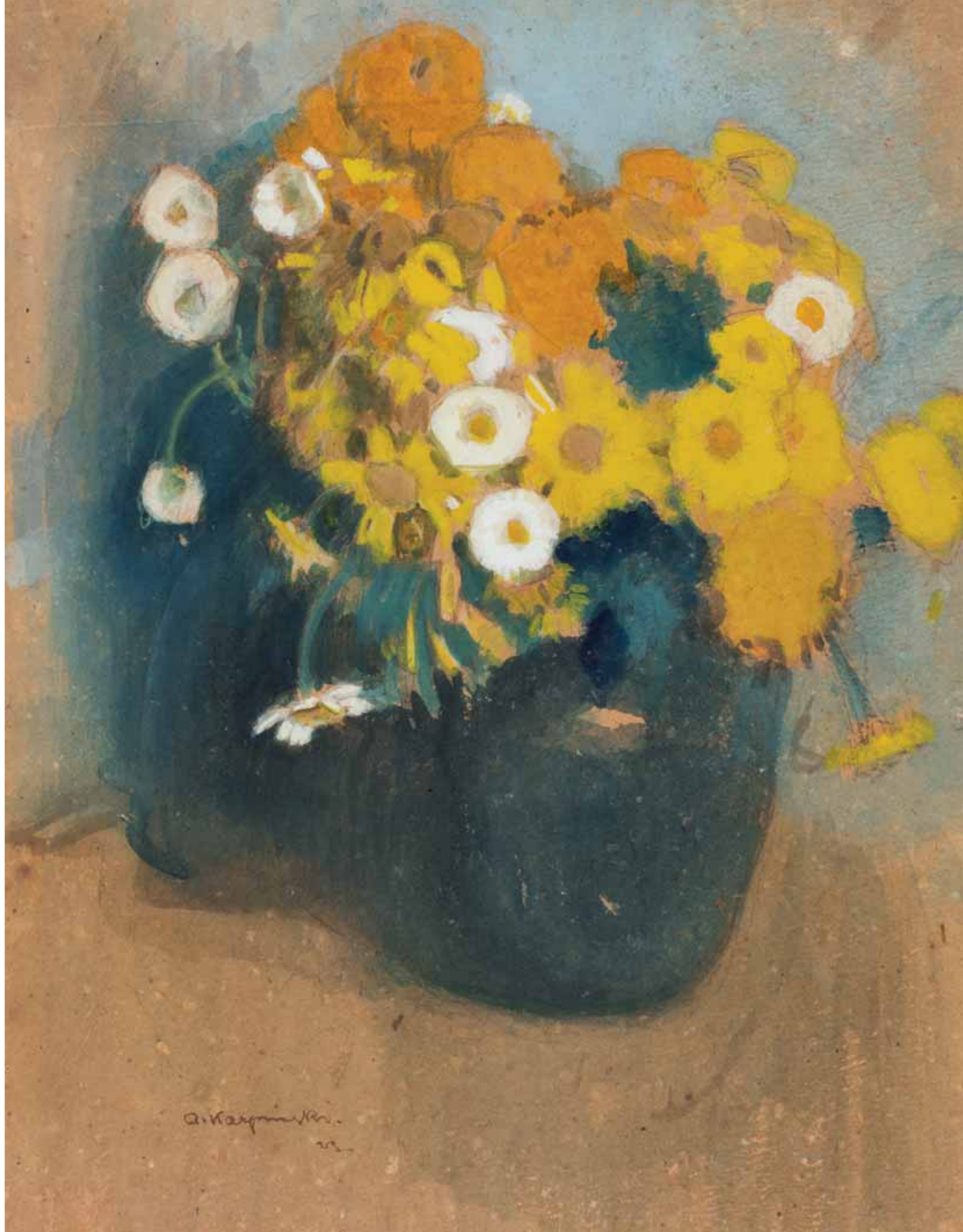

2

WLASTIMIL HOFMAN (1881 – 1970)

BOŻY ŚPIEWAK

olej, sklejka, 55 x 35 cm
sygn. p.d.: Wlastimil Hofman

Cena wywoławcza: *39 000 zł*
Estymacja: *40 000 – 50 000 zł*

3

WALERY BROCHOCKI (1847 – 1923)

NA ŁĄKACH, 1891

olej, płótno, 40 x 63 cm
sygn. p.d. Walery Brochocki 1891

Cena wywoławcza: *12 000 zł*
Estymacja: *15 000 – 18 000 zł*

4

TEODOR AXENTOWICZ (1859 – 1938)

NA GROMNICZNĄ

olej, płyta, 44 x 34 cm
sygn. l.d.: T. Axentowicz

Cena wywoławcza: *20 000 zł*
Estymacja: *25 000 – 28 000 zł*

5

ERNO ERB (1878 – 1943)

DZIEWCZYNKA W ZIMIE

olej, tektura, 40 x 26 cm
sygn. p.d.: EErb
na odwrocie nalepka z odręcznym opisem sporządzonym przez artystę: No.11 / Dziewczynka w zimie / EErb / Cena 45 zł oraz odręczny napis: 1940 ze Lwowa chroniony przez Niemca przez rok. Zabity 1941.

Cena wywoławcza: *8 000 zł*
Estymacja: *9 000 – 11 000 zł*

6

TADEUSZ POPIEL (1863 – 1913)

DZIEWCZYNA Z ŻÓŁTĄ RÓŻĄ, XIX/XX W.

olej, tektura, 46 x 37 cm
sygn. p.d.: TPopiel
Na odwrocie dedykacja: Kochanej – Serdecznej / Marylce G. na pamiątkę / ślubu 30.10.920. / (…) G.

Cena wywoławcza: *9 000 zł*
Estymacja: *12 000 – 15 000 zł*

7

JÓZEF PANKIEWICZ (1868 – 1940)

PORTRET PANI P., 1901

olej, płótno, 53 x 41 cm
sygn. l. g.: Pankiewicz / 1901

Cena wywoławcza: *60 000 zł*
Estymacja: *80 000 – 100 000 zł*

WYSTAWIANY:
Antykwariat Fizek&Skowron, Poznań – styczeń 1997.
Wystawa zbiorowa dzieł Józefa Pankiewicza, Towarzystwo Zachęty Sztuk Pięknych, Warszawa – luty 1902.

REPRODUKOWANY:
Tygodnik Ilustrowany, nr 10, 1902, s. 188.
Szczepińska J., *Realizm – impresjonizm – symbolizm w malarstwie Józefa Pankiewicza*, cz. II, s. 24, nr 68 (nieopublikowany maszynopis z 1964 roku).
Józef Pankiewicz. Życie i dzieło. Artyście w 140. rocznicę urodzin, Muzeum Narodowe w Warszawie, Warszawa 2006, s. 37.

BIBLIOGRAFIA:
Kurjer Warszawski: dodatek poranny, R. 82, 1902, nr 35 – 62/658, 4 II, s. 2.
Sprawozdanie TZSP 1902, s.7.
Wiercińska J., *Katalog prac wystawianych w Towarzystwie Zachęty Sztuk Pięknych w Warszawie w latach 1860-1914*, Wrocław 1969, s. 265.

Z całej wystawy Pankiewicza widać, że jest to przede wszystkim indywidualność wybitnie malarska. W jego obrazach nie ma anegdot literackich, nie ma idei, nie stara się on przemawiać drugorzędnymi środkami malarstwa, biorąc do pomocy historię, literaturę, znane anegdoty, by przy ich pośrednictwie trafić do uczuć widza. Nie. Pankiewicz jest przede wszystkim malarzem, robi dla oczu, obraca się w świecie wrażeń wzrokowych, w efektach tonów, barwy i światła. Nie ma u niego wielkiej, wspaniałej gry plam barwnych, co zazwyczaj uważają za „malarskie", za kolorycznośc w obrazie, mając tyle słuszności, co i ci, którzy by muzyczność upatrywali tylko w jaskrawej instrumentacji, w brawurze i fortissimach, pomijając piana. Malarstwo u Pankiewicza obraca się bardzo chętnie w pianach albo nawet w pianissimach […] Pankiewicz w swoich obrazach nie jako malarz, ale już jako artysta, jest lirykiem i do tego z gatunku liryków obiektywnych, którzy wyrażając siebie, nie wyrażają wprost swoich uczuć i marzeń, lecz wypowiadają je pośrednio, ukrywając je w rzeczach zewnętrznych – w pejzażu, w wyrazie twarzy obcych osób, w ich wyborze, w kompozycji. W obrazach Pankiewicza, w światłach, cieniach, w kolorze, w wyrazach twarzy brzmi dyskretnie, ale wyraźnie, nuta liryczna, marzycielska […] Pankiewicz, jak i Gierymscy, jak kilku jeszcze malarzy, należy do Europy, do jej współczesnej „szkoły". Pomimo tego jest on swój i do żadnych ze sztuk pojedynczych dzisiejszych narodowości zaliczyć go nie można. Używa on mało tematów wyraźnie swojskich, a jednak pomimo tego jest w nim coś, co go z nami łączy: widać to w wyrazach twarzy portretów, widać przede wszystkim w charakterze światła, barw, w charakterze natury, które są dziećminaszego słońca i klimatu; nie jest to Północ ani Południe, ani Wschód ani Zachód – ale coś jak my sami w obecnej chwili – nieokreślone, trudne do pochwycenia.

Feliks Jabłczyński o Józefie Pankiewiczu, Tygodnik Ilustrowany nr 10, 1902, s. 182.

Józef Pankiewicz to jeden z najsłynniejszych polskich malarzy, inicjator nurtu polskiego koloryzmu wyrastającego z doświadczeń francuskich postimpresjonistów. Nauki pobierał u Wojciecha Gersona i Aleksandra Kamińskiego. Warsztat malarski rozwijał w petersburskiej Akademii Sztuk Pięknych oraz w Paryżu. Tam też został nagrodzony na Wystawie Powszechnej srebrnym medalem za obraz Targ na jarzyny na Placu za Żelazną Bramą. Obraz ten namalowany był w 1888 roku w konwencji realistycznej. Podkowiński podczas pobytu w Paryżu uległ fascynacji nowymi trendami. Do Warszawy przeszczepił zasady impresjonistycznego luminizmu, które nie zostały jednak dobrze przyjęte przez krytyków i publiczność. *Portret Pani P.* można śmiało przyrównać do starszego o zaledwie rok *Portretu matki* znajdującego się obecnie w zbiorach Muzeum Narodowego w Krakowie. Łączy je nie tylko kunszt warsztatu – w obydwu przypadkach Pankiewicz osiągnął mistrzostwo w modelowaniu kompozycji za pomocą gry światła. Oferowaną pracę cechuje ta sama ręka wytrawnego portrecisty i wielkie zaangażowanie emocjonalne. Podobnie jak w przypadku większości portretów malowany był przy sztucznym oświetleniu. Na pierwszy plan wysuwa się doskonały warsztat malarski, dbałość o detal, miękkie, wygładzone płótno bez widocznego ductusu pędzla czy faktury. W ciepłym świetle padającym na twarz kobiety, w jej dyskretnym uśmiechu i półprzymkniętych oczach o pogodnym, dostojnym spojrzeniu widać tę „nutę liryczną, marzycielską", która zachwyciła współczesnych Pankiewiczowi i czyni z *Portretu Pani P.* dzieło wyjątkowej klasy.

8

APOLONIUSZ KĘDZIERSKI (1861 – 1939)

NA STAWIE, 1916

technika mieszana, papier, 90 x 60 cm
sygn.p.d.: A.Kędzierski 1916

Cena wywoławcza: *80 000 zł*
Estymacja: *100 000 – 120 000 zł*

Apoloniusz Kędzierski to, obok Leona Wyczółkowskiego, Juliana Fałata i Stanisława Masłowskiego, największy polski akwarelista. Wykonywał również ilustracje współpracując z Tygodnikiem Ilustrowanym, Tygodnikiem Powszechnym i Kłosami.
Z natury bardzo wrażliwy od początku artystycznej ścieżki wykazywał doskonałe wyczucie koloru. Od dwóch wybitnych akademików – Brandta i Gersona – zaczerpnął natomiast warsztat rysownika. Wydarzeniem, które wpłynęło na twórczość Kędzierskiego była monachijska wystawa francuskich impresjonistów (1888) – od tego momentu współoddziaływanie światła i barwy zdominowało twórczość artysty w jej warstwie formalnej. Pogłębił studia nad impresjonizmem w czasie podróży, którą odbył w 1902 roku do Belgii, Francji i Włoch. Przy okazji zwiedził on także Wiedeń oraz Budapeszt. Po powrocie do ojczyzny malarz został przyjęty do grona członków Towarzystwa Artystów Polskich „Sztuka", po jakimś czasie przystąpił także do grupy „Odłam".

Prezentowana praca należy do grupy szczególnie ulubionych motywów podejmowanych przez artystę w przeciągu całej kariery. Są to sceny pracy chłopów, żniw, zbiorów obserwowane podczas licznych podróży po kraju. Bardzo często malował postacie młodych dziewcząt w ludowych strojach, których wzory i desenie przetwarzał w swych obrazach i rysunkach w dekoracyjne układy plam barwnych. Ulotności i pewnego dynamizmu scenie nadaje charakterystyczny dla Kędzierskiego przerywany i gęsto kładziony dukt pędzla.

9

WŁADYSŁAW ZAKRZEWSKI (1903 – 1944)

PORTRET DZIEWCZYNY

olej, płótno, 63 x 50 cm
sygn. l.d.: Zakrzewski

Cena wywoławcza: *9 000 zł*
Estymacja: *10 000 – 15 000 zł*

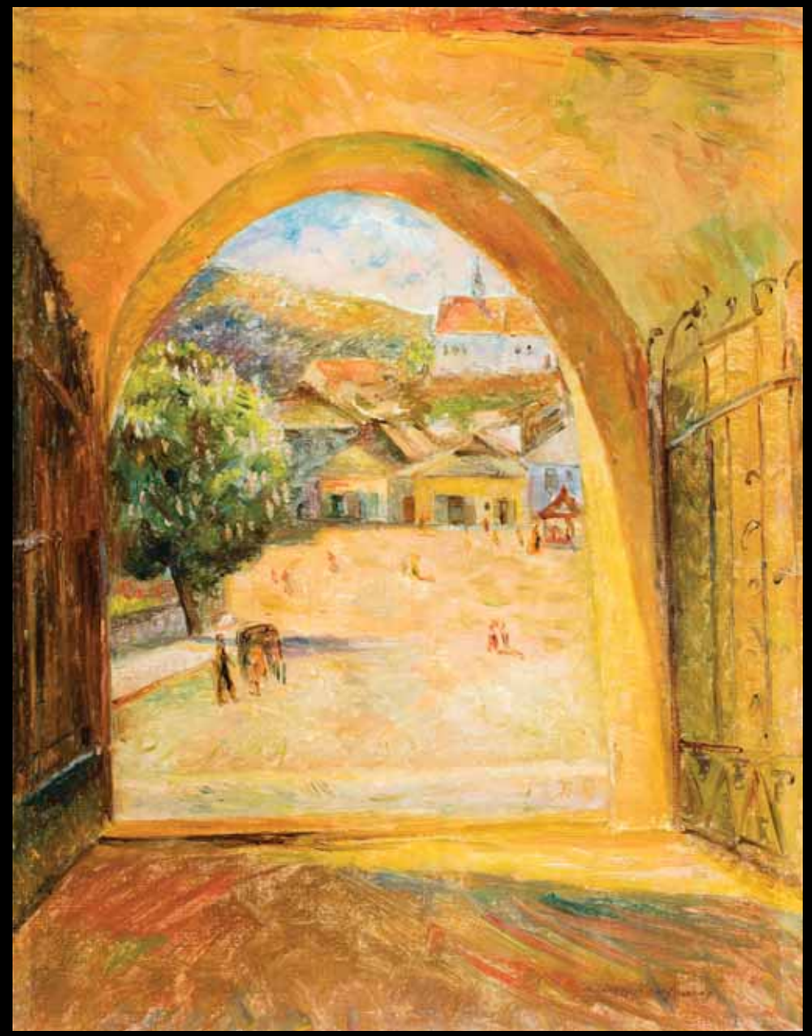

10

ANDRZEJ BRONISŁAW KARYŁOWICZ (KARYŁOWSKI)(1882 – 1944)

KAZIMIERZ DOLNY – WIDOK NA RYNEK I KOŚCIÓŁ FARNY

olej, płótno, tektura, 39,5 x 30 cm
sygn. p.d.: Bronisław Karyłowicz

Cena wywoławcza: *2500 zł*
Estymacja: *3 000 – 4 000 zł*

Andrzej Bronisław Karyłowicz (Karyłowski) początkowo uczył się rysunku w Warszawie. W l. 1899-1901 studiował w krakowskiej ASP pod kierunkiem J. Malczewskiego i J. Mehoffera. Wykonywał karykatury, najczęściej polityczne, publikowane w warszawskich czasopismach satyrycznych. W malarstwie tworzył: pejzaże, portrety, kwiaty, studia aktów. Wykonywał również miniatury. Do 1939 roku uczył rysunku w warszawskich szkołach średnich.

11

JERZY FEDKOWICZ (1891 – 1959)

TULIPANY RÓŻOWE I CZERWONE W GLINIANYM WAZONIE

olej, płótno, 54,5 x 45 cm
niesygn.
Na odwrocie: nalepka wystawy w krakowskim TPSP z 1969 r., druk wypełniony maszynowo; treść nalepki: Towarzystwo Przyjaciół Sztuk Pięknych w Krakowie | Autor Jerzy Fedkowicz | Tytuł dzieła | Tulipany różowe i czerwone w glinianym wazonie | ol. pł. 54,5 x 45 | Pałac Sztuki – 1969

Cena wywoławcza: *12 000 zł*
Estymacja: *15 000 – 18 000 zł*

12

JACEK MALCZEWSKI (1854-1929)

PORTRET KOBIETY Z CYKLU SALOME, 1912

olej, tektura, 72 x 92 cm
sygn. l.g.: J. Malczewski/ 1912

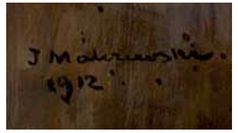

Cena wywoławcza: *390 000 zł*
Estymacja: *400 000 – 500 000 zł*

(…) był on [Malczewski] zafascynowany kobietą jako symbolem życia i śmierci, natchnienia i opieki. Wprowadzał ją w wielu różnych rolach, ukazywał jej wielorakie powołanie w świecie. Była więc kapłanką i uosobieniem kojącej śmierci, była muzą i chimerą, była może także Eurydyką, poszukiwaną przez Orfeusza, była Harpią i Parką przecinającą nić żywota, należała do świata aniołów, była natchnieniem Ezechiela i św. Franciszka, duszą muzyki, towarzyszką wprowadzającą w życie, czuwającą nad ludźmi, wyznaczającą im losy szczęśliwe i tragiczne.

Suchodolski B., Suchodolska M.,
Polska. Naród a sztuka. Dzieje polskiej świadomości narodowej i jej wyraz w sztuce, Warszawa 1988, s. 352.

Jacek Malczewski, malarz i rysownik, to jeden z najbardziej rozpoznawalnych artystów w historii sztuki polskiej. Wychowanek Jana Matejki i kręgu krakowskiego, w latach 70tych studiował również w Paryżu.

Malarstwo Malczewskiego było silnie zakorzenione w polskości, jej tradycjach, pejzażach i folklorze. Od lat dziewięćdziesiątych XIX wieku tworzył obrazy o treściach symbolicznych z przenikającymi się wątkami patriotycznymi, biblijnymi, baśniowymi, literackimi i alegoryczno-fantastycznymi. Malczewski był inicjatorem i czołowym reprezentantem symbolizmu w polskim malarstwie. Twórczość tego artysty koncentrowała się wokół kilku tematów, które wciąż powracały rozwijane, przekształcane i wzajemnie ze sobą splatane. Nieodłącznym elementem plastycznego języka tego wybitnego malarza były zarówno zapożyczone z repertuaru klasycznej mitologii postaci jak i konkretne osoby osadzane w barwnych pełnych symbolicznych treści kompozycjach figuralnych.

Malczewski upatrywał w malarstwie drogi poszukiwania znaczenia i sensu egzystencji artysty w kontekście poznawczych funkcji sztuki. Artysta chętnie malował autoportrety, w których kreował się on na rycerza, Jezusa, czy też inne postaci istotne dla historii Polski. Tworzył też liczne wizerunki kobiet poruszając tematykę wiary i powołania do życia w sferze symbolicznej z dala od przyziemnych spraw. Motyw Salome zaczerpnięty z Biblii zdobył niezwykłą popularność w modernizmie i odnosił się bezpośrednio do krwawego erotyzmu i mrocznej zmysłowości biblijnej postaci stając się synonimem kobiety mającej nieograniczoną, często destrukcyjną władzę nad mężczyzną, ale której mężczyzna nie może się oprzeć.

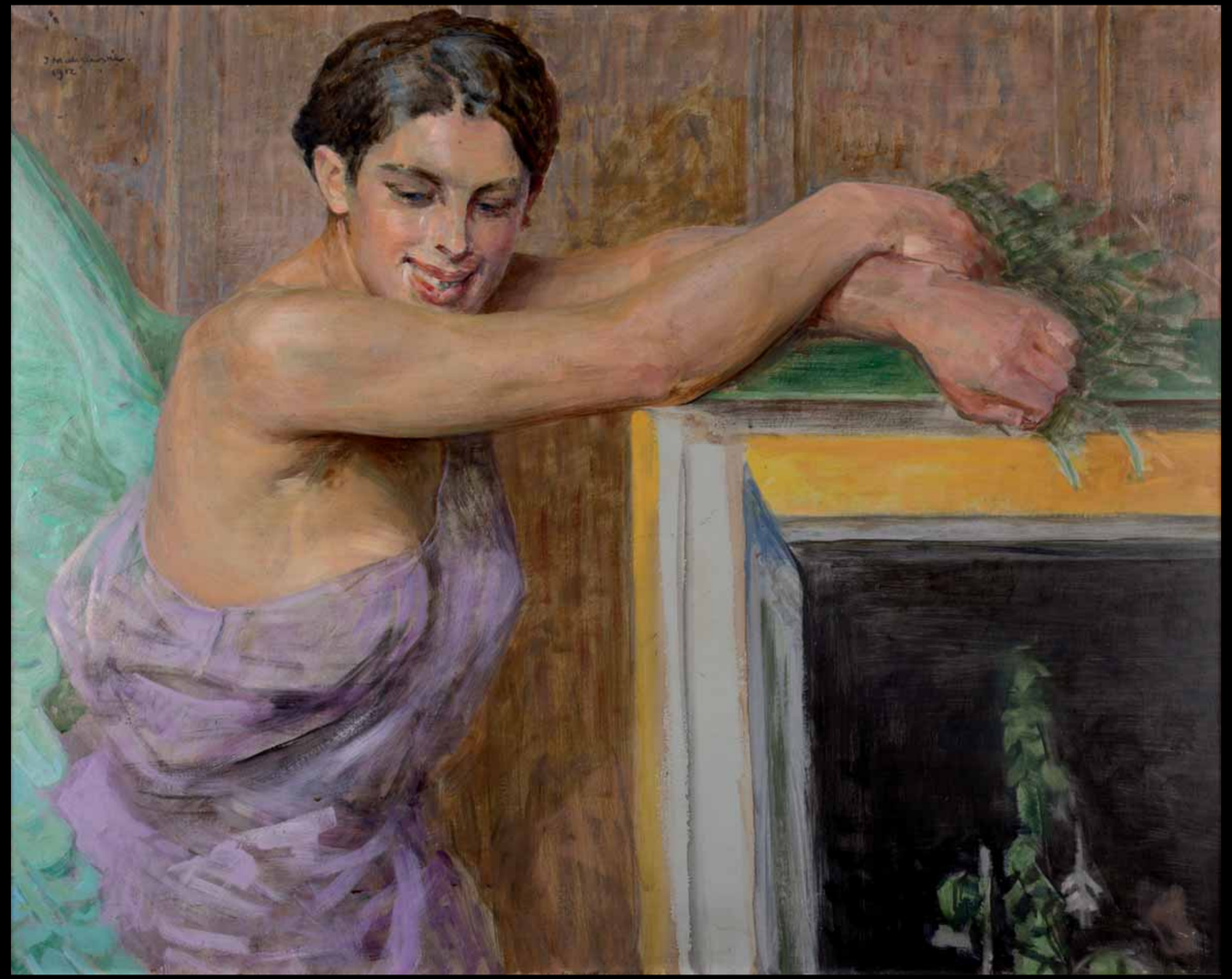

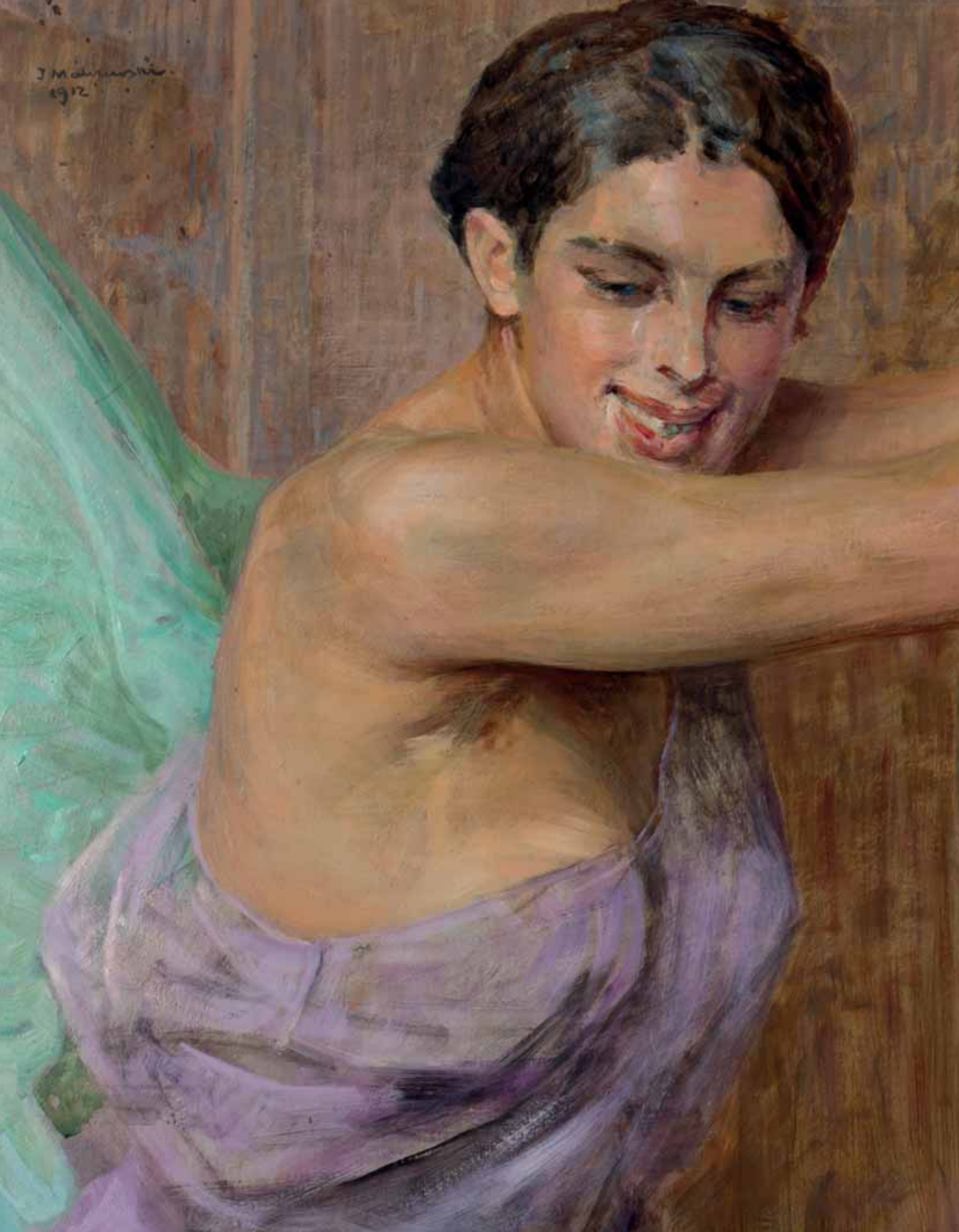
J Malinowski
1912

13

MARIAN STROŃSKI (1892 – 1977)

KWIATY W WAZONIE

olej, płyta, 76 x 49 cm
sygn. p.d.: M. Stroński

Cena wywoławcza: *15 000 zł*
Estymacja: *18 000 – 20 000 zł*

14

JEAN LAMBERT-RUCKI (1888 – 1967)

PORTRET CÓRKI, 1941

olej, płyta, 59 x 36 cm
sygn. l.g.: J. Lambert-Rucki 41

Cena wywoławcza: *11 000 zł*
Estymacja: *12 000 – 15 000 zł*

15

WOJCIECH KOSSAK (1856 – 1942)

ZWIAD, 1919

olej, płyta, 45 x 34 cm
sygn. l.d.: Wojciech Kossak/1919

Cena wywoławcza: *38 000 zł*
Estymacja: *45 000 – 50 000 zł*

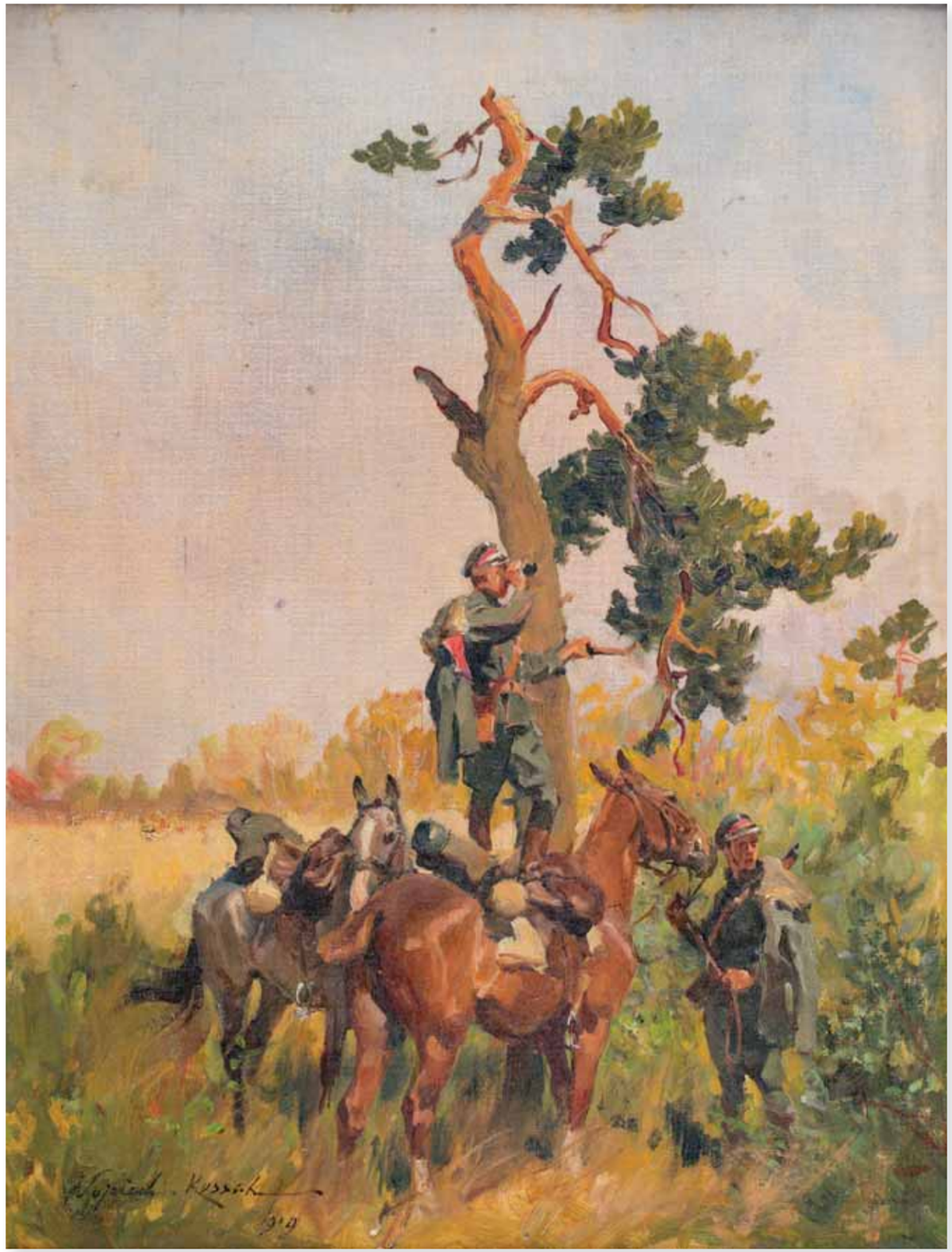

16

JACEK MALCZEWSKI (1854 – 1929)

SCENA SYMBOLICZNA, 1906

olej, płótno, 65 x 36 cm
sygn. l. d.: J. Malczewski 1906

Cena wywoławcza: ***130 000 zł***
Estymacja: ***160 000 – 190 000 zł***

(…) Nazywanie go „symbolistą" nie wyjaśnia wszystkiego, albowiem w jego sztuce uderza przede wszystkim to, że mitologia, nadnaturalność, i fantasmagorie wplatają się w codzienną banalną rzeczywistość w sposób doskonale naturalny, jak gdyby nigdy nic. To będzie jednym z kół napędowych surrealizmu – to czyni Malczewskiego jednym z wielkich prekursorów sztuki XX wieku (…) u Malczewskiego znajdujemy zawsze napięcie epiczne, refleksję polityczną i żyłkę polemisty (…)

Henri Loyrette, komisarz ekspozycji prac Malczewskiego w Musee d'0rsay w 2002 r. w Paryżu, cyt. za: www.lwow.com.pl

17

ALEKSANDER WŁADYSŁAW MALECKI (1836 – 1900)

PEJZAŻ

ołówek, akwarela, papier, 18 x 21 w świetle oprawy
sygn. l. d.: AW Malecki

Cena wywoławcza: *3 500 zł*
Estymacja: *4 000 – 6 000 zł*

18

LEON WYCZÓŁKOWSKI (1852 – 1936)

PEJZAŻ Z MŁYNEM

akwarela, papier, 23,7 x 29,7 cm
sygn. l.d.: LWyczół
na odwrocie orzeczenie autentyczności z 1944 roku podpisane przez dr K. Buczkowskiego oraz dyrektora Muzeum Narodowego w Krakowie prof. dr Feliksa Kopera

Cena wywoławcza: *7 000 zł*
Estymacja: *8 000 – 10 000 zł*

19

WIKTOR KORECKI (1890 – 1980)

ŚWIT

olej, płótno, 30,5 x 46,5 cm
sygn. p.d.: Wiktor Korecki

Cena wywoławcza: *8 000 zł*
Estymacja: *10 000 – 15 000 zł*

20

LEON WYCZÓŁKOWSKI (1852 – 1936)

GRUPA DRZEW W GOŚCIERADZU

kredka, papier, tektura, 33,5 x 46 cm w świetle oprawy
sygn. p.d.: LWyczół

Cena wywoławcza: *7 000 zł*
Estymacja: *8 000 – 10 000 zł*

21

TEODOR AXENTOWICZ (1859 – 1938)

STUDIUM ŚMIEJĄCEGO SIĘ STARUSZKA, 1881

olej, płótno, 76 x 51 cm
sygn.: T. Axentowicz 1881

Cena wywoławcza: *120 000 zł*
Estymacja: *150 000 – 200 000 zł*

Portrety malował Axentowicz jeszcze w Monachium. W Paryżu zaś wstąpił do pracowni młodego portrecisty Carolusa Duran, aby posiąść tajemnice jego powodzenia. Ale więcej niż Duranowi zawdzięcza innym, świetniejszym malarzom. Uwagę jego zwrócili Boldini i Whistler. Axentowicz odczuł jak mało kto ich lekkość, wdzięk układu, świeżość barw, życie osób portretowanych, śmiałą indywidualną formę.

Niewiadomski E., *Malarstwo polskie XIX i XX wieku*, Warszawa 1926, s. 209.

Utrzymane w manierze malarstwa realistycznego popiersie starca o owalnej głowie, łysej nad czołem i na szczycie, o siwych kępach włosaów nad uszami, twarz pobrużdżona zmarszczkami, nos długi, prosty, z obwiedzionymi zmarszczkami, ciemnymi oczami pogodnie patrzącymi w stronę widza, o ustach w grymasie uśmiechu odsłaniających zęby, brodę pokrywa nieogolony zarost; postać odziana w oliwkowo brunatny płaszcz – habit? z szerokim kołnierzem zapewne przechodzącym na plecach w kaptur; spracowane dłonie złożone jedna na drugiej, wsparte na drewnianej lasce; tło ciemne, jednorodne. Dramaturgii temu pogodnemu i łagodnemu w wyrazie obrazowi dodaje żywa gra światła i cienia. Padający z góry blask rozświetla szczyt głowy, wydobywa plastykę twarzy, rozjaśnia część ramion i piersi, mieni się na wierzchu lewej dłoni, palcach prawej. Pociągnięcia pędzla szerokie, swobodne, w obrębie twarzy cienkie, precyzyjne, wydobywające rysunek lica. Tło zamalowane gładko (…)
Opiniowany obraz Starzec, studium z natury – dzieło Teodora Axentowicza, powstałe w Monachium w 1881 r., należy do wybitnych osiągnięć malarskich tego twórcy. Jego klasa artystyczna i kontekst historyczny z innym, wybitnym obrazem Axentowicza Anachoreta predestynuje je do rangi muzealnej, jako wielce interesujący przykład monachijskiego okresu twórczości tego artysty, a także jako celny przykład polskiego malarstwa realistycznego końca XIX wieku podlegającego szerokiemu oddziaływaniu malarstwa holenderskiego i hiszpańskiego XVII stulecia.

z ekspertyzy historyka sztuki Adama Konopackiego

Twórczość Axentowicza, artysty wykształconego w monachijskiej Akademii Sztuk Pięknych a następnie w paryskiej pracowni Emila Augusta Carolusa-Durana, rozwijała się dwutorowo: zdobył wielkie uznanie jako portrecista i zarazem jako autor scen rodzajowych. Rodzajowy nurt jego sztuki sięgał swymi początkami okresu monachijskich studiów, kiedy to Axentowicz malował w realistycznej konwencji epizody z życia wsi. Ludową tematykę rozwijał – w oparciu o przywiezione z Huculszczyzny szkice – doskonaląc realistyczny warsztat malarski.

Również pierwsze portrety malował Axentowicz jeszcze w czasie studiów w Monachium. Własny styl w tej dziedzinie wykształcił studiując dawnych mistrzów oraz w konfrontacji własnej sztuki z międzynarodowym środowieskiem artystycznym, w którym się obracał. Doskonały warsztat zdobyty w tym zakresie w Monachium zaowocował kilkudziesięcioma portretami wykonanymi głównie w czasie bytności w Paryżu i Londynie. Oferowany obraz, namalowany w 1881, to jeden z najwcześniejszych portretów pędzla Teodora Axentowicza, stanowi więc niezwykle cenną propozycję dla kolekcjonerów jego sztuki.

22

JULIAN FAŁAT (1853 – 1925)

PEJZAŻ Z SEMMERING, 1914

papier, akwarela, 62 x 94 cm
sygn. l.d.: 961 Jul Fałał Semmering 1914
na odwrocie: odręcznie wypełniona nalepka wystawowa Towarzystwa Sztuk Pięknych w Krakowie Nr. 514 z tytułem obrazu: Z Semmeringu – Widok na Rosalpe i techniką: akwarela oraz orzeczenie autentyczności z 1948 roku podpisane przez doktora Kazimierza Buczkowskiego

Cena wywoławcza: *40 000 zł*
Estymacja: *60 000 – 80 000 zł*

O takich malarzach, jak Julian Fałat, przywykło się mówić: wirtuoz. To znaczy: mistrz gry. I był on w samej rzeczy wirtuozem. Musiały zachwycać widzów lekkie plamy akwareli rzucone z impetem na arkusz białego brystolu, musiały imponować zestawienia, pełne skrzących się blasków, bezpośredniość uczucia, kolor żywy (…) Wszystko, co robił Fałat, było brawurowe, żywiołowe. Plamy barwne rzucane w ferworze, spontanicznie. Gdy się im jednak baczniej przyjrzymy, zobaczymy, że każda z nich podporządkowana jest jednej myśli że, jak znakomicie zbudowany organizm, podtrzymana jest szkieletem rysunku.

Witz I., *Polscy malarze, polskie obrazy*, Warszawa 1970, s. 244.

Studiował u Władysława Łuszczkiewicza i Leona Dembowskiego w Szkole Sztuk Pięknych w Krakowie (1868-71 i 1881) i w Akademii Sztuk Pięknych w Monachium u Alexandra Strähubera i Johana Leonhardta Raaba (1877-80). To jeden z najwybitniejszych artystów polskich okresu przełomu XIX i XX wieku, członek polskich i europejskich stowarzyszeń twórczych oraz Królewskiej Akademii Sztuk Pięknych w Berlinie. Był wielokrotnie odznaczany medalami na wystawach międzynarodowych. Liczne podróże owocowały kontaktami w kręgach artystycznych i w świecie europejskiej arystokracji. Wspólnie z Wojciechem Kossakiem pracował nad panoramą "Berezyna". Był reformatorem Szkoły Sztuk Pięknych w Krakowie, którą w 1900 roku przekształcił w nowoczesną Akademię Sztuk Pięknych i był jej rektorem do roku 1910. Julian Fałat zasłynął jako doskonały akwarelista. Malował również w technice olejnej. W początkowym okresie twórczości tworzył w konwencji realistycznej stosował rozlewną plamę barwną. Słynne są jego sceny rozgrywające się w zimowej scenerii, do których zaliczyć można prezentowany obraz.

23

STANISŁAW KACZOR-BATOWSKI (1866 – 1946)

SCENA PRZED KOMINKIEM, 1894

olej, płótno, 100 x 150 cm
sygn. l.d.: St. Kaczor Batowski/ 1894

Cena wywoławcza: *75 000 zł*
Estymacja: *90 000 – 120 000 zł*

Urodzony w polskiej rodzinie we Lwowie i z tym miastem związany do końca życia. Artystycznego kunsztu uczył się od mistrzów: Floriana Cynka i prekursora malarstwa historycznego Władysława Łuszczkiewicza. Studiował w wiedeńskiej Akademii Sztuk Pięknych, ale też w Monachium. Mieszkał w Paryżu i Rzymie, w latach 90-tych XIX w podróżował do Hiszpanii, Włoch, Maroka i na Krym. Prowadził od 1903 roku własną szkołę malarstwa we Lwowie.

Do najbardziej znanych dzieł Stanisława Kaczora-Batowskiego należą obrazy batalistyczne jak *Atak husarii pod Wiedniem*, 1912 czy *Atak husarii pod Chocimiem*, 1929. Wykonywał cykle ilustracji do dzieł Henryka Sienkiewicza i Juliusza Słowackiego, projektował witraże, zajmował się również malarstwem religijnym (Królowa Aniołów) i ściennym, był autorem fresków w teatrze lwowskim.

Ponadto spod jego pędzla wychodziły obrazy ukazujące życie mieszkańców wsi, takie jak *Żniwa* czy *Jarmark*, które stały się też pretekstem do przedstawienia sylwetek koni, będących niewyczerpanym źródłem inspiracji dla artysty.

Prezentowana praca jest wybitnym dziełem artysty. Ukazuje scenę osadzoną w scenerii najprawdopodobniej XVII wieku. W świetle kominka widzimy wsłuchaną w śpiew kozaka wielopokoleniową rodzinę. Urzeka niezwykła malarskość pracy, niespotykany nastrój i klimat, a także imponujący wymiar.

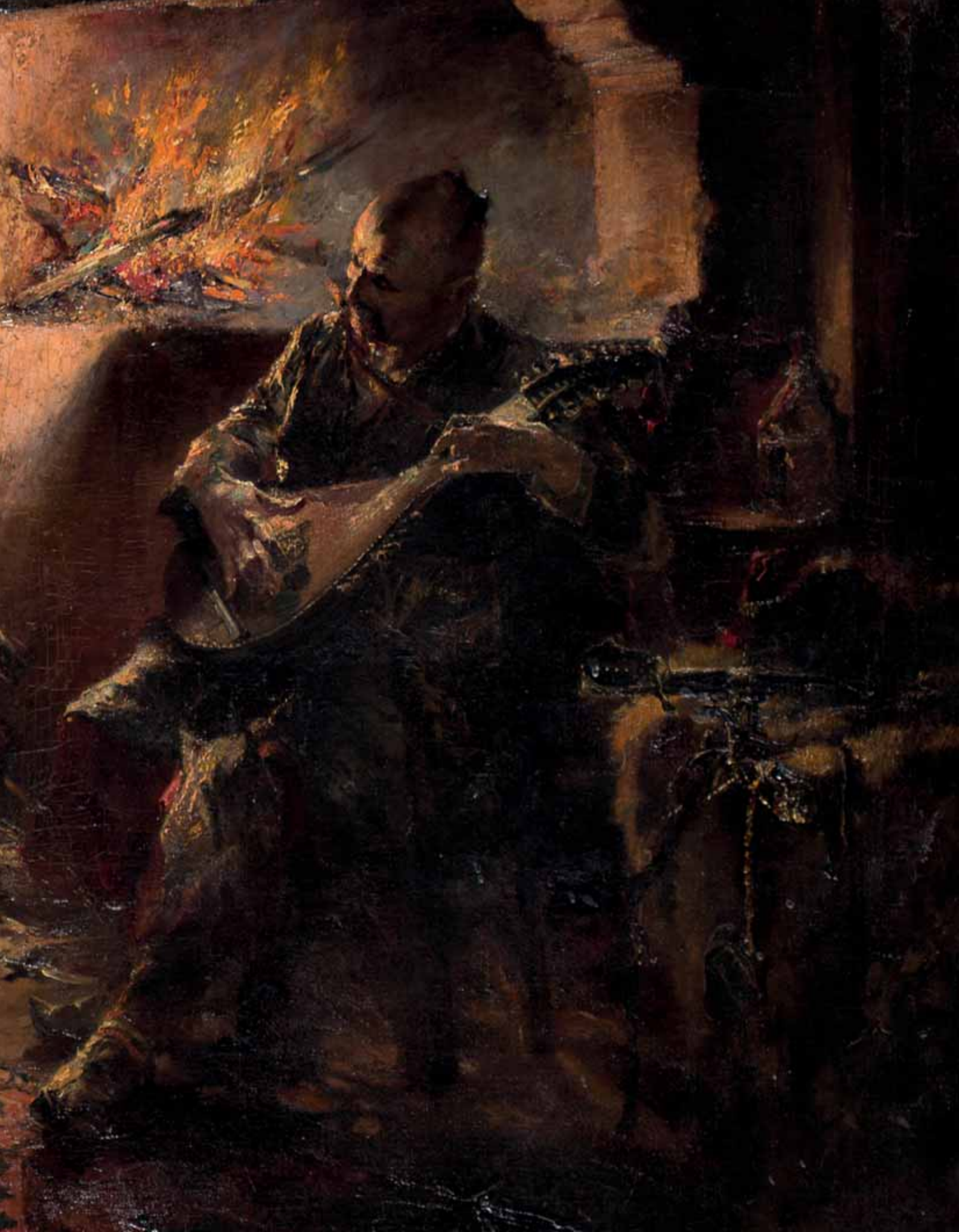

24

WŁADYSŁAW BAKAŁOWICZ (1833 – 1903)

PORTRET KOBIETY

olej, deska mahoniowa, 31 x 20 cm
sygn.p.d.: VBAkalowicz/Paris

Cena wywoławcza: *15 000 zł*
Estymacja: *18 000 – 20 000 zł*

25

LUCJAN WĘDRYCHOWSKI (1854 – 1934)

PORTRET STARCA

olej, płótno, 61 x 45,5 cm
sygn. l.d.: Lucjan / Wędrychowski

Cena wywoławcza: *10 000 zł*
Estymacja: *12 000 – 15 000 zł*

26

WOJCIECH WEISS (1875 – 1950)

DZIEWCZYNKA NA NIEBIESKIM KRZEŚLE

olej, płótno, 71 × 59 cm
sygn. monogramem wiązanym l.d.: WW

Cena wywoławcza: *70 000 zł*
Estymacja: *80 000 – 90 000 zł*

27

STANISŁAW IGNACY WITKIEWICZ (WITKACY) (1885 – 1939)

PORTRET HELENY MACIAKOWEJ, 1938

pastel, papier brązowy, 68 x 48 cm
sygn. u dołu: Witkacy 20/ 1936 XI/ Po wieczorku/ (T. E) + piwo NP/ Nπ ?

Cena wywoławcza: *45 000 zł*
Estymacja: *55 000 – 65 000 zł*

REPRODUKOWANY:
Przekrój, 1990, nr 2374/2375 (23-30 XII)

Stanisław Ignacy Witkiewicz, syn Stanisława – malarza, pisarza i krytyka. Teoretyk sztuki, formista, twórca teorii „Czystej Formy", posługujący się artystycznym pseudonimem Witkacy. Sławę zdobywał dzięki pisarstwu ale równie szybko stał się rozpoznawalną osobowością jako malarz. Do połowy lat 20. jego twórczość oscylowała między modernizmem a surrealizmem. W 1925 roku założył pracownię portretową, gdzie przyjmował zlecenia według z góry obowiązującego cennika i wzorów. Zgodnie z oczekiwaniem klienta potrafił odejść od realizmu portretowanej osoby na rzecz jej artystycznej wizji ekspresjonistycznej. Twórczość portretowa Witkacego fascynowała, stała się modna a sam artysta odbierany był jako osobowość ekstrawagancka, ekscentryczna. Geniusz artysty znalazł oddźwięk w kolejnych latach: w 1983 roku odniósł wielki sukces indywidualną wystawą w Centre Georges Pompidou w Paryżu.
Oferowana praca przedstawia Helenę Maciakową sportretowaną podczas pobytu artysty w domu rodzinnym Maciaków w Nowym Sączu w 1936 roku. Franciszka i jego żonę Helenę Witkacy poznał w Zakopanem w 1931, jako klientów swojej Firmy Portretowej.
Franciszek Maciak był lekarzem wojskowym w randze majora, prowadzącym praktykę lekarską w Nowym Sączu.
Państwo Maciak prowadzili ożywione życie towarzyskie, interesowali się sztuką i mieli licznych znajomych w kręgach artystycznych. Z Witkacym łączyła ich serdeczna przyjaźń, o czym świadczą fragmenty listów Witkacego do żony.
Podczas pobytu w Nowym Sączu artysta przyjmował zlecenia i tworzył w ramach firmy portretowej, będącej w ówczesnym czasie jego głównym źródłem utrzymania. W domu Państwa Maciaków gościł trzykrotnie w 1934, 1936 i 1938 roku. Namalował wtedy około 50 portretów, z których zachowało się tylko kilka, reszta zaginęła.
Helena Maciakowa została sportretowana w typie E określonym w regulaminie Firmy Portretowej jako „dowolna interpretacja psychologiczna według intencji firmy". Oznaczało to wysubtelnienie portretu i podkreślenie urody modelki. W typie E sporządzane były portrety kobiet, które Witkiewicz darzył szczególną sympatią.

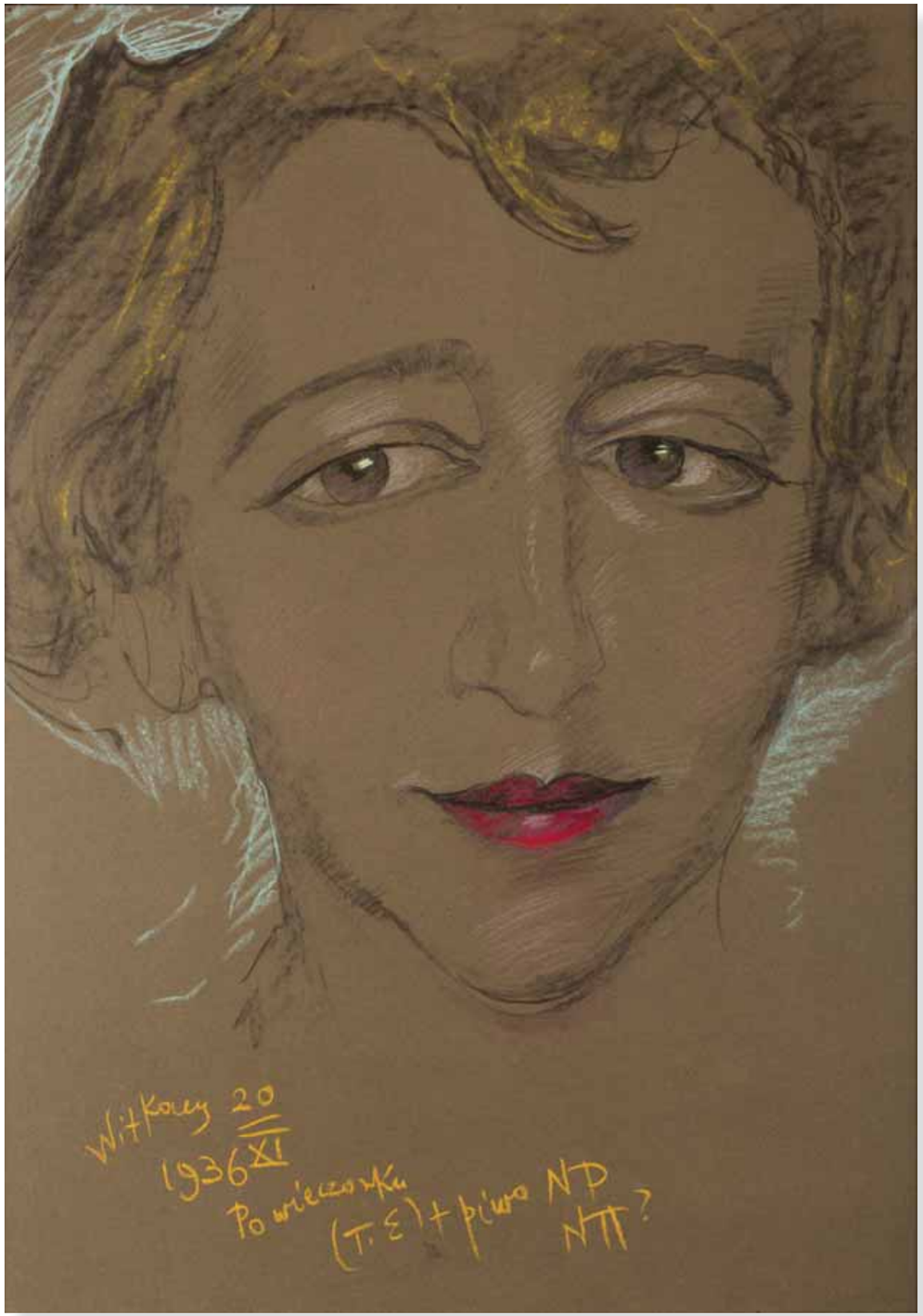

28

EUGENIUSZ ZAK (1884 – 1926)

PORTRET KOBIETY

pastel, karton, 54 x 31 cm
sygn. l.g.: Eug. Zak
(na odwrocie rysunek postaci)

Cena wywoławcza: *90 000 zł*
Estymacja: *100 000 – 130 000 zł*

Eugeniusz Zak jest jednym z najbardziej uznanych przedstawicieli sztuki z kręgu Ecole de Paris. Jego prace zarówno na polskim jak I na światowym rynku cieszą się niesłabnącym powodzeniem I osiągają wysokie ceny sprzedaży aukcyjnych.
W latach 1911-1914 wyróżnić można w twórczości Zaka trzy typy przedstawień, które będą przewijać się przez całe późniejsze malarstwo artysty. Jednym z nich jest stylizowany portret kobiecy. Stał się on dla Zaka swego rodzaju polem do poszukiwania formy. Można w nim dostrzec różnorodne inspiracje. Widzimy zafascynowanie twórczością Leonarda da Vinci, o czym świadczy rysunek wykonany miękkimi płynnymi liniami ale też wyraźny wpływ stylistyki antyku z syntetycznym, nieco zgeometryzowanym ujęciem wydłużonej twarzy i głowy zakrytej chustą, spod której wymykają się pukle włosów. Portrety zazwyczaj wykonane są podobną techniką: kredkami, sangwiną, gwaszem, czasem pastelami na papierze i kartonie.

29

TADEUSZ STYKA (1889 – 1954)

PORTRET CHŁOPCA Z PSEM

pastel, papier, 134 x 90 cm
sygn. lewy bok: TADE. STYKA

Cena wywoławcza: *70 000 zł*
Estymacja: *80 000 – 90 000 zł*

30

RAFAŁ MALCZEWSKI (1892 – 1965)

PEJZAŻ BRONOWIC

akwarela, papier, 32,5 x 47 cm
sygn. l.d.: Rafał Malczewski Bronowice

Cena wywoławcza: *15 000 zł*
Estymacja: *20 000 – 30 000 zł*

31

KASPER POCHWALSKI (1899 – 1971)

NAGIE, 1945

tech. mieszana, papier, 48 x 30 cm
sygn. p.d.: 14/1945 Kasper Pochwalski

Cena wywoławcza: *4 000 zł*
Estymacja: *5 000 – 7 000 zł*

32

NIKIFOR KRYNICKI (1895-1968)

MIASTO Z KOŚCIOŁEM

gwasz, papier, 21 x 23 cm
U dołu napis –w części czytelny ciąg liter: WILLEMAWSIROSYTAPOWIATWILLASEŁO

Cena wywoławcza: *1 500 zł*
Estymacja: *2 000 – 5 000 zł*

33

WŁADYSŁAW ŚLEWIŃSKI (1856 – 1918)

MARTWA NATURA

olej, płótno, 27 x 35,5 cm
sygn. p.g.: W. Ślewiński

Cena wywoławcza: *120 000 zł*
Estymacja: *140 000 – 160 000 zł*

Władysław Ślewiński w ciągu całej swej twórczości podejmował trzy tematy: portrety, pejzaże oraz martwe natury. Te ostatnie stanowiły zazwyczaj bukiety kwiatów, owoce, ceramika, książki umieszczone na przykrytym serwetą stole. Ich tło bywało „nieokreślone", sugerujące fragment miękko układającej się tkaniny zazwyczaj gładkiej lub o słabo czytelnym wzorze. Rzadziej tłem była półka z książkami lub fragment wnętrza.
„Ulubionymi" owocami, często malowanymi przez artystę były jabłka, także zwykła, ludowa ceramika. Ślewiński większość swojego artystycznego życia spędził w Bretanii, która słynęła ze swoich różnorakich i powszechnie przez tamtejszą ludność używanych wyrobów fajansowych. Wiele z nich można odnaleźć w licznych obrazach Ślewińskiego.
Obraz- przedmiot niniejszej opinii- zbudowany jest z wymienionych wyżej rekwizytów. Na płaszczyźnie, przykrytej ułożoną skośnie jasną materią, w centrum kompozycji znajduje się zwarta grupa przedmiotów: gliniana brązowa misa, jabłka, książki i zielony kubek. Tło stanowi spływająca miękko tkanina z małym, zaznaczonym tylko wzorem (jest to tkanina japońska używana przez Ślewińskiego jako tło w jego innych martwych naturach).

Fragment z ekspertyzy do obrazu sporządzonej przez historyk sztuki
Barbarę Brus-Malinowską w 2011 roku.

Cóż mogą powiedzieć dwa jabłka, cebulkowa roślina, bretoński garnuszek, żółty tomik francuskiej powieści, gipsowa maska, półka z książkami? A w martwych naturach Ślewińskiego każdy z tych przedmiotów mówi głosem głębokim i tajemniczym, muzykalnym jak wieczna pieśń, przejmującym jak tęsknota za ojczyzną. Posiada on dar, dzięki któremu każda rzecz, której się tknie, dźwięczy smętną skargą.

Maksymilian Wołoszyn
Krzysztofowicz-Kozakowska S., Stolot F., *Historia malarstwa polskiego*, Kraków 2000, s. 328.

34

JÓZEF JAREMA (1900 – 1974)

MARTWA NATURA Z JABŁKAMI

olej, płótno, 55 x 66 cm
sygn.p.d.: J.Jarema

Cena wywoławcza: *29 000 zł*
Estymacja: *30 000 – 40 000 zł*

35

EUGENIUSZ EIBISCH (1896 – 1987)

MARTWA NATURA

olej, płótno, 44 x 61,5 cm
sygn. p.d.: Eibisch

Cena wywoławcza: *20 000 zł*
Estymacja: *23 000 – 27 000 zł*

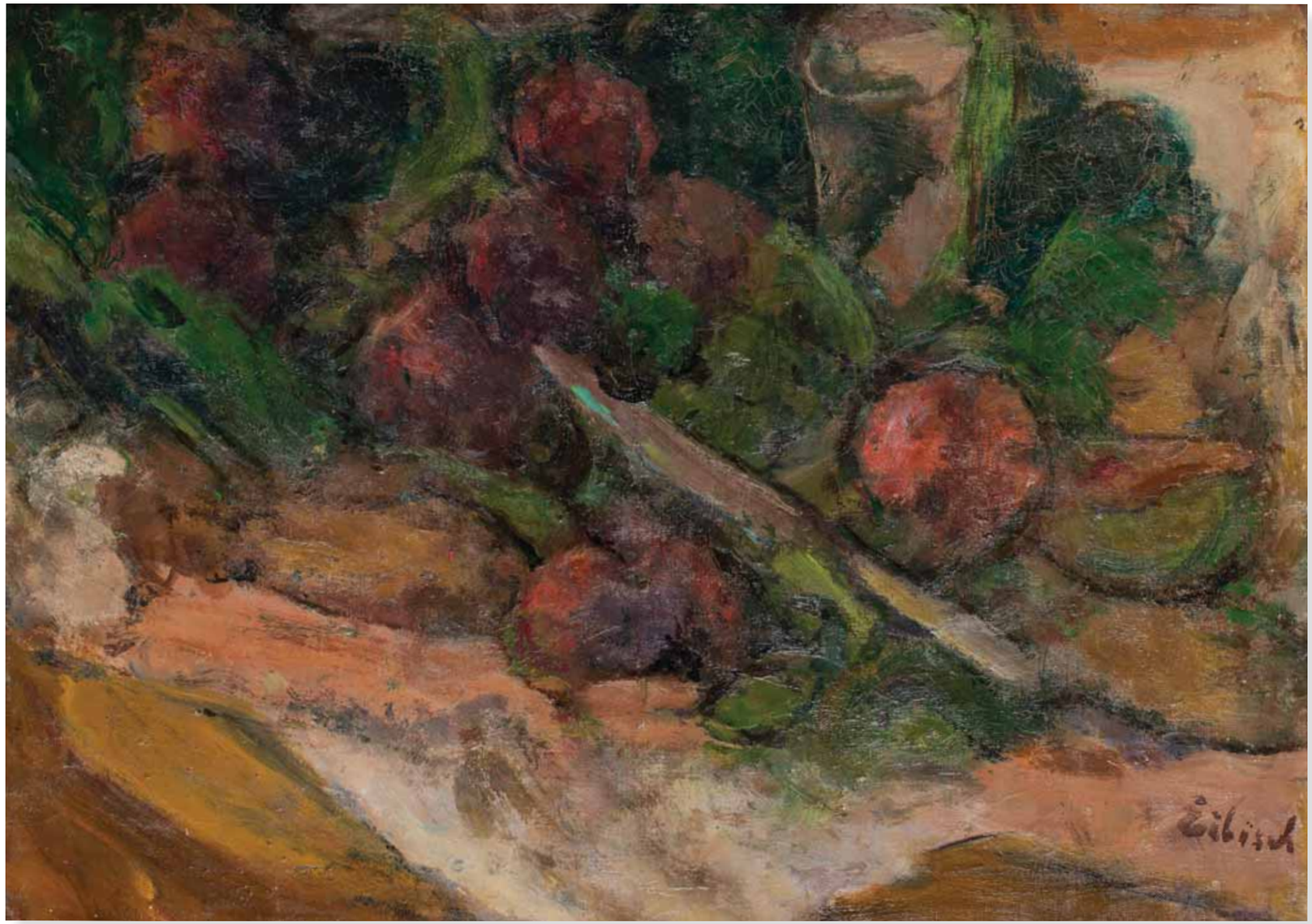

36

MELA MUTER (1876 – 1967)

PORTRET MĘŻCZYZNY Z FAJKĄ, 1925

olej, płótno, 81 x 64 cm
sygn. l.g.: Muter
na odwrocie: nalepka z Maxwell Galleries z San Francisco, USA oraz Galerie Gmurzyńska z Kolonii

Cena wywoławcza: *160 000 zł*
Estymacja: *180 000 – 200 000 zł*

Portrety Meli Muter są do głębi podjętą kwintesencją człowieka, spostrzeżoną w jakimś bardzo nieuchwytnym, nieraz może jedynym momencie zdrady wewnętrznej przed innym człowiekiem. Jest to portrecistka obdarzona wielką umiejętnością wnikania w życie ludzkie, umiejętnością oddawania bardzo mozolnie wyszukanej prawdy o człowieku portretowanym w wyrazie twarzy, w układzie ciała, w ułożeniu i wyrazie rąk i podawania tej prawdy w formie bardzo bezwzględnej.
Portrety Meli Muter są często dla portretowanego jak gdyby odsłonięciem przed kimś innym własnego charakteru. Bezwzględność prawdy dojrzanej przez malarkę przeraża go. Zdaje mu się, że jest „zbrzydzony". Godzi go z portretem niezawodne podobieństwo fizyczne i osobista faktura malarki, faktura zdobyta latami ciężkiej pracy. Mocno zbudowane rysunkiem, kładzione silnymi, chropowatymi płaszczyznami farby w kolorze najczęściej niebieskim, opartym o żółte tony akcesoriów, pomyślane jako kompozycja barw i płaszczyzn, portrety te są dzisiaj arcydziełami sztuki malarskiej.

Sterling M., *Z paryskich pracowni. August Zamoyski – Mela Muter*, [w:] Głos Prawdy, 1929, nr 6, s. 3.

Oferowany portret powstał w okresie szczytowego powodzenia artystki, zarówno pod kątem artystycznym jak i towarzyskim. Mela Muter znana była z modnych przyjęć, na których bawił się cały artystyczny świat Paryża a jej osobowość malarska kształtowała się pod wpływem wielu bezpośrednich kontaktów i przyjaźni z paryską elitą artystyczną oraz intelektualną. Do znajomych malarki należeli twórcy tacy jak Leopold Gottlieb, Władysław Reymont, Stefan Żeromski, Diego Rivera, Romain Rolland czy Rainer Maria Rilke. Utrzymywała kontakt z Henri Matiss'em, który z uznaniem wyrażał się o jej malarstwie. Uważana była, obok Olgi Boznańskiej, za najbardziej szanowaną eksponentkę polskiego środowiska w Paryżu. Portrety, oprócz pejzaży i martwych natur należały do jej ulubionych tematów. Artystka bardzo chętnie portretowała przyjaciół, często malowała też na zamówienie. Każdy z portretów Meli Muter jest nie tylko odbiciem wielkiej świadomości artystycznej wyrażonej poprzez ekspozycję miękkich plam i ciepłych barw ale również kieruje uwagę widza na psychologiczną charakterystykę portretowanej osoby.

37

WŁADYSŁAW ŚLEWIŃSKI (1856 – 1918)

MORZE

olej, płótno, 50 x 61 cm
sygn. p.d.: W. Ślewiński

Cena wywoławcza: *180 000 zł*
Estymacja: *220 000 – 280 000 zł*

REPRODUKOWANY:
Odorowski W., *Władysław Ślewiński. Z Pont Aven do Kazimierza*, Kaziemierz Dolny 2009, s. 39.

38

BOLESŁAW BIEGAS (1877 – 1954)

GADZINY ŻYCIA, 1917

brąz patynowany, 88 x 72 x 33 cm
sygn. u podstawy: B. Biegas/ 16 Novembre 1917/ ODLEW T. ROSS 8/8
ed. 8/8

Cena wywoławcza: *100 000 zł*
Estymacja: *120 000 – 150 000 zł*

Twórczość Biagasa prowokuje, zmusza do refleksji. To twórczość krążąca wokół zagadnienia bytu, losu człowieka, śmierci, nieuchronności wyroków losu, wieczności i przeznaczenia. Twórczość układająca się w swoistą, by posłużyć się tytułem książki artysty, „Wędrówkę ducha myśli". Sztuka apollińska i dionizyjska zarazem – związana ze zdolnością tworzenia fikcji i kreacją artystyczną, ale też przepełniona żywiołem ekspresji, wywołująca silne uczucia i nastroje.

Wierzbicka A., *Bolesław Biegas czyli Wędrówka ducha myśli*,
cyt. za: AA.VV., *Bolesław Biegas. Rzeźba*, Warszawa 2012, s. 14.

WYSTAWIANY:
Boleslas Biegas. Sculpteur & peintre, Trianon de Bagatelle, Paryż – 21 maja – 30 sierpnia 1992.

REPRODUKOWANY:
AA.VV., *Bolesław Biegas. Rzeźba*, Warszawa 2012, ss. 110, 141.
Deryng X., *Bolesław Biegas*, Polskie Towarzystwo Historyczno-Literackie/Biblioteka Polska w Paryżu, Warszawa 2011, s. 277.
Boleslas Biegas. Sculptures-peintures, [katalog wystawy] Trianon de Bagatelle, Paryż 1992, s. 103.
oraz w wydawnictwach periodycznych:
Le Quotidien du Medicine, nr 4977, z 29 maja 1992, s. 14.
Harper's Bazaar Italia, nr 188, sierpień 1992.
Le Journal des Encheres, z 21 maja 1992, s. 10.
La Montagne Magazine, z 22 sierpnia 1992.
Gazeta Wyborcza – wydanie regionalne Trójmiasto, z dn. 30 kwietnia – 1 maja 2009, s. 12.

39

LEON WEISSBERG (1894 – 1943)

PARK MONTSOURIS W PARYŻU, OK. 1926-28

olej, płótno, 60 x 74 cm
sygn. l.d.: L.Weissberg
na blejtramie autorski opis: Leon Weissberg, 22 rue Barrault
Pod tym adresem artysta zamieszkiwał w Paryżu w latach 1926-28

Cena wywoławcza: *35 000 zł*
Estymacja: *40 000 – 60 000 zł*

REPRODUKOWANY:
Lachenal M.L., *Weissberg. Catalogue raisoneé*, Paris, 2012, s. 58.

40

EFRAIM I MENASZE SEIDENBEUTELOWIE (1902 – 1945)

ULICZKA NA KAZIMIERZU, 1934

olej, deska, 30 x 40 cm
sygn. i dat. u dołu: SEIDENBEUTEL 1934

Cena wywoławcza: *20 000 zł*
Estymacja: *25 000 – 30 000 zł*

Efraim i Menasze Seidenbeutelowie należą do tej grupy artystów, których życie i twórczość zostały tragicznie przerwane przez lata II wojny światowej. Bracia bliźniacy pierwsze lekcje malarstwa odebrali od starszego brata Józefa a następnie kształcili się pod okiem Miłosza Kotarbińskiego oraz w Szkole Sztuk Pięknych U Władysława Skoczylasa i Tadeusza Pruszkowskiego. Od 1929 roku należeli do stowarzyszenia Szkoła Warszawska. Początkowo wystawiali swe prace oddzielnie jednak już od 1933 eksponowali wspólnie sygnując obrazy jedynie nazwiskiem. Czynnie uczestniczyli w warszawskim życiu artystycznym i wystawienniczym. Utrzymywali kontakty z lwowskim światem artystów. W 1932 odbyli również półroczną podróż po Europie – Francji, Włoch, Niemiec i Belgii. W czasie okupacji hitlerowskiej znaleźli się najpierw w getcie w Białymstoku następnie zaś więzieni byli w obozach hitlerowskich Stutthof i Flossenburg. W tym ostatnim zostali zamordowani w przededniu zakończenia wojny.

Braci Seidenbeutel wyróżniała wielka wrażliwość kolorystyczna przejęta, obok synkretycznych postaw i stylizatorskich gatunków, od mistrza Tadeusza Pruszkowskiego. Barwa nadal była podporządkowana mimetyzmowi ujęcia i narracyjności wątków, coraz ważniejszą rolę odgrywały jakość dekoracyjna i ekspresyjna. Ich pejzaże są ciche i kameralne, bryły budowli zgeometryzowane, uproszczone w swym rysunku.

Trzy lata po tragicznej śmierci artystów ich prace pokazał Żydowski Instytut Historyczny na wystawie Dzieła Żydowskich Artystów-Plastyków, Męczenników niemieckiej okupacji 1939–1945. Na przełomie 1993 i 1994 r. warszawska galeria Kordegarda zorganizowała monograficzną wystawe twórców.

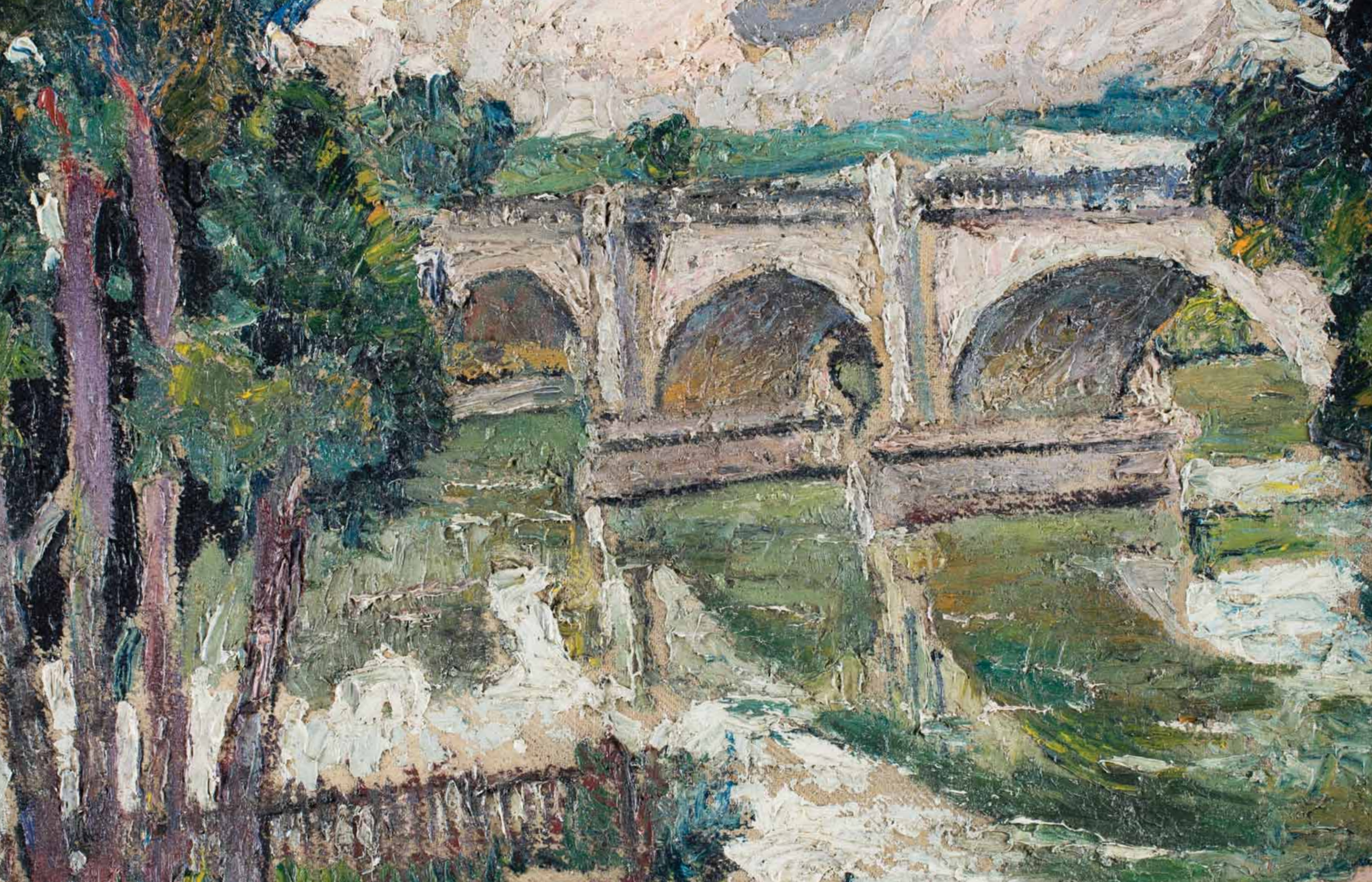

41

MELA MUTER (1876 – 1967)

PEJZAŻ Z MOSTEM, OK. 1940

olej, płótno, 38 x 46 cm
niesygn.

Cena wywoławcza: *70 000 zł*
Estymacja: *80 000 – 100 000 zł*

Godną podziwu jest jej świeża i młoda siła, ciągły impet procesu tworzenia. Z impresjonistycznych jarzeń efektów koloru Mela Muter podeszła do zasadniczego zrębu nowej sztuki, do kompozycyjnego współczynnika pejzażu, do koordynacji płaszczyzn różnoplanowych i kombinowania nowej, współczesnej perspektywy. Skupiając i krystalizując powierzchnię odrzuciła artystka technikę barwnej, nieograniczonej plamy impresjonistycznej. Mela Muter zachowała ostre oko malarki czującej kolor, ale zagęściła kaprys niuansu świetlnego w symbol nastrojowej barwy. Jej matowe zielenie są płaskimi segmentami geometrycznej powierzchni, a jednak posiadają swą głębię, przestrzenność i bryłowatość. Artystka celuje w wydobywaniu aksamitnej płaszczyzny wód i w masywnym budowaniu […] pejzażu. Zrozumiała wartość połyskliwej akwareli i logikę olejnego skomponowanego krajobrazu. Owa logika struktury czyni pejzaż artystki nie wycinkiem, nie fragmentem świata otaczającego, ale całością, w której znajdują się zasadnicze elementy pola widzenia. Akwarele jej są prawdziwie kunsztownymi poemacikami powietrznej harmonii. […]

Centnerszwer J., Z Zachęty. *Wystawa Meli Muter*, Nasz Przegląd, nr 15, 1923, s. 3.

Cechą charakterystyczną dojrzałego stylu Meli Muter jest budowana wyraziście, poprzez grubo kładzioną farbę, faktura malarska. Pejzaż z mostem utrzymany jest w żywej, aczkolwiek stonowanej i dość ograniczonej kolorystyce. Barwami dominującymi są tu zielenie, biele i szarości. Kolor porządkuje kompozycję obrazu wyodrębniając poszczególne jego elementy – roślinność, rzekę, niebo oraz most. Masywna bryła konstrukcji mostu kontrastuje z delikatnie potraktowanym, jakby rozmywającym się krajobrazem. Mimo to poszczególne elementy współistnieją ze sobą tworząc harmonijną całość. *Pejzaż z mostem* jest doskonałym przykładem harmonii palety i warsztatowego kunsztu, które uczyniły z Meli Muter jedną z najbardziej rozpoznawalnych artystek Ecole de Paris.

42

JÓZEF PANKIEWICZ (1868 – 1940)

KWIATY W WAZONIE

akwarela, papier, 41 x 52 cm w świetle passe-partout
sygn. l.d.: Pankiewicz

Cena wywoławcza: *15 000 zł*
Estymacja: *17 000 – 20 000 zł*

43

MELA MUTER (1876 – 1967)

MATKA Z DZIECKIEM

olej, płótno, 96 x 80 cm
sygn. p.g.: Muter

Cena wywoławcza: *150 000 zł*
Estymacja: *180 000 – 200 000 zł*

REPRODUKOWANY:
Artyści żydowscy z Polski w kolekcji Wojciecha Fibaka, Kraków 1998, s. 230.

Z tematów kompozycyjnych pociąga Mutermilchową nade wszystko problem uczucia macierzyństwa. I tu ten talent na wskroś męski nabiera na chwilę miękkości i słodyczy kobiecej. W geście matki, obejmującej dziecko, widzi artystka naturalną, zawsze skończoną kompozycję malarską. W kobiecie najbrzydszej nawet, tulącej do piersi dziecko, odnajduje pierwiastki niezwykłego poetyckiego piękna i harmonii. […] Z powodu tej niezwykłej siły wyrazu i śmiałości silnej ręki w traktowaniu przedmiotu, krytyka francuska częstokroć zestawia Mutermilchową z Van Goghiem, odnajdując w niej tę samą bolesną wizję w portretach, to samo odczucie wielkich dramatów w naturze.

Zbierzchowski H., *Z pracowni artystów polskich w Paryżu*, Tygodnik Ilustrowany nr 40, 1910, s. 804.

Mela Muter (Maria Melania Mutermilch, z domu Klingsland) urodziła się w zamożnej rodzinie żydowskiej. Początkowo nauki malarstwa pobierała u Miłosza Kotarbińskiego. Po wyjeździe do Francji kształciła się w Academie de la Grand Chaumiere, a następnie w Academie Colarossi. Lubiła podkreślać jednak, że jest samoukiem.
Kariera artystyczna Meli Muter najpełniej rozwinęła się w Paryżu, do którego artystka przyjechała w 1901 roku. Odtąd regularnie wystawiała na dorocznych paryskich Salonach, uczestnicząc nieprzerwanie w zbiorowych wystawach w Krakowie, Lwowie i Warszawie.
Spuścizna artystyczna Meli Muter, do niedawna w Polsce prawie nieznana, dzięki niezwykłej literackości i różnorodności oraz doskonałemu warsztatowi nie tylko wyróżnia dzieła artystki spośród prac współczesnych jej malarzy ale umieszcza ją w czołówce najwybitniejszych postaci polskiej sztuki XX wieku.
Oferowany obraz jest doskonałym przykładem powtarzanego przez artystkę tematu macierzyństwa. Jego forma jest charakterystyczna dla warsztatu Meli Muter opartego na ekspresyjnych pociągnięciach pędzla i grubo kładzionej, impastowej fakturze. Motyw macierzyństwa jest w twórczości Meli Muter naznaczony szczególnym ładunkiem emocjonalnym -artystkę w 1924 roku dotknęła osobista tragedia – śmierć ukochanego syna. Wydarzenie to spowodowało, że obrazy podejmujące tę tematykę są niezwykle silne w wyrazie a postaci matki i siedzącego na jej kolanach dziecka wywołują bliskie nam wszystkim, uniwersalne emocje.

44

LEOPOLD GOTTLIEB (1883 – 1934)

MODLĄCY SIĘ ŻYDZI

olej, płyta, 46 x 37,5 cm
sygn. p.d.: l.gottlieb
na odwrocie: etykietka Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych w Krakowie z 1935 roku
oraz stempel Bureau Centrale des Expositions Paris

Cena wywoławcza: *60 000 zł*
Estymacja: *70 000 – 80 000 zł*

REPRODUKOWANY:
École de Paris. Artyści żydowscy z Polski w kolekcji Wojciecha Fibaka, Kraków 1998, s. 66.

Leopold Gottlieb był artystą związanym z kręgiem École de Paris. Polski malarz o żydowskich korzeniach z powodzeniem łączył w swojej twórczości tradycje judaistyczne i chrześcijańskie mając znaczący wpływ na kształt paryskiego środowiska artystycznego początku XX wieku Gottlieb urodził się w Drohobyczu w Galicji jako syn właściciela rafinerii nafty. Podążając śladem starszych braci, zwłaszcza Maurycego, podjął studia artystyczne w Krakowie, m.in. u Jacka Malczewskiego a następnie u Teodora Axentowicza. Początkowy etap twórczości artysty wiązał się z fascynacją realizmem i symbolizmem wyniesionymi z pracowni krakowskich mistrzów. Nie brak w nich jednak od początku charakterystycznej dla Gottlieba ekspresji wyrażającej się groteskowym przerysowaniem i deformacjami postaci. W pierwszych latach XX wieku młody artysta studiował kolejno w Monachium i Paryżu. Pozostawał w ścisłym kontakcie ze środowiskiem artystycznym Krakowa gdzie w 1905 roku zawiązał Grupę Pięciu skupiającą artystów – symbolistów. Od 1929 roku należał do grupy Rytm. Przez cały okres swojej twórczości brał udział w licznych wystawach, m.in. w paryskich Salonach. Pod koniec życia malarstwo Gottlieba charakteryzowało się jasną cieplejszą tonacją.

Obrazy o tematyce żydowskiej stanowiły ważny element i przypadają na ostatni okres w twórczości artysty - początek lat trzydziestych. Zbiorowe ale kameralne w swym nastroju sceny przemawiają do widza językiem mistycznym, zaczerpniętym przez Gottlieba z El Greca i malarstwa gotyckiego. Obrazy te są niezwykle poetyckie w formie – zastygli w nabożnym skupieniu modlący się tworzą harmonijną kompozycję a przygaszona kolorystyka dodatkowo wzmacnia duchową wymowę przedstawionej sceny.

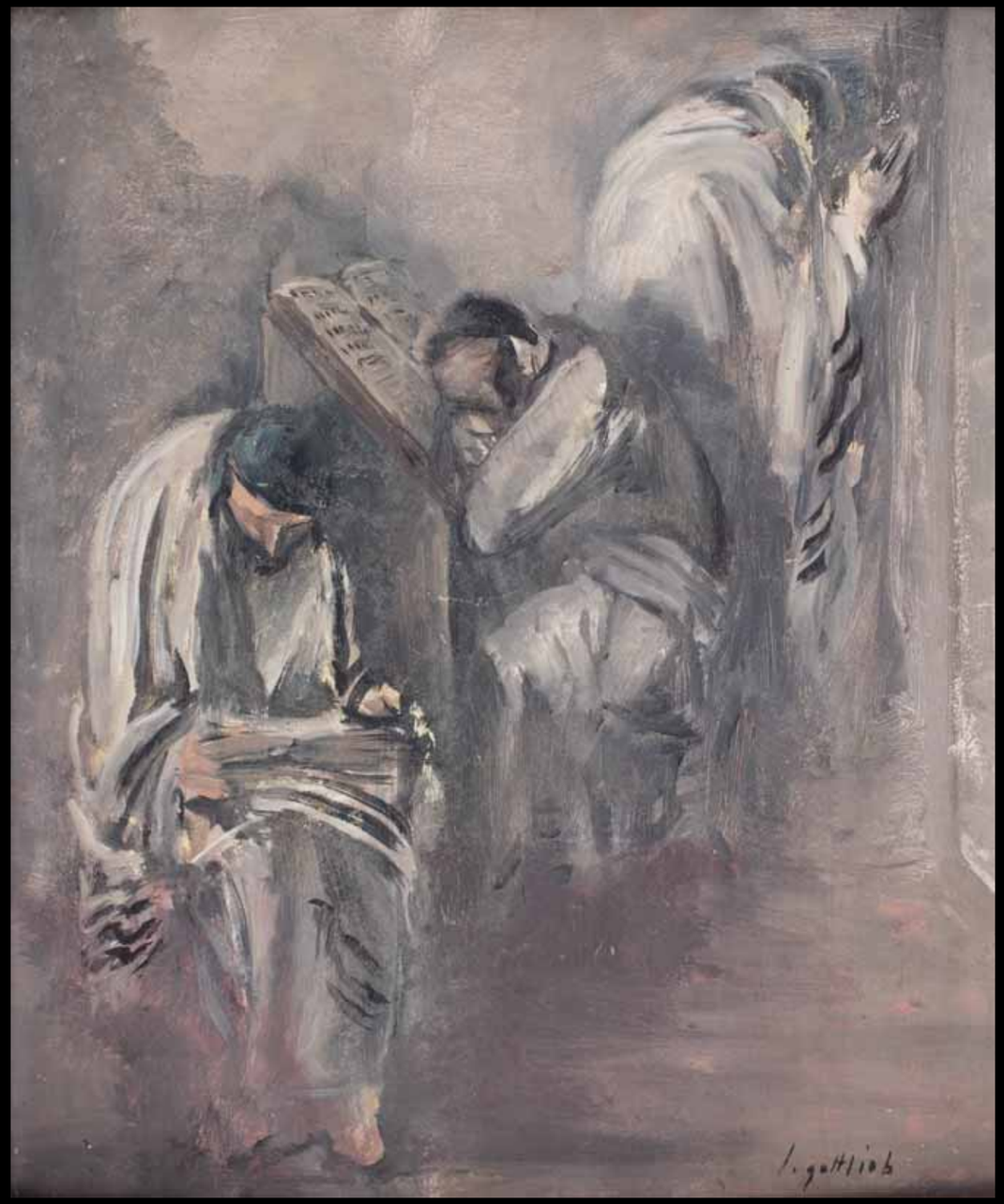

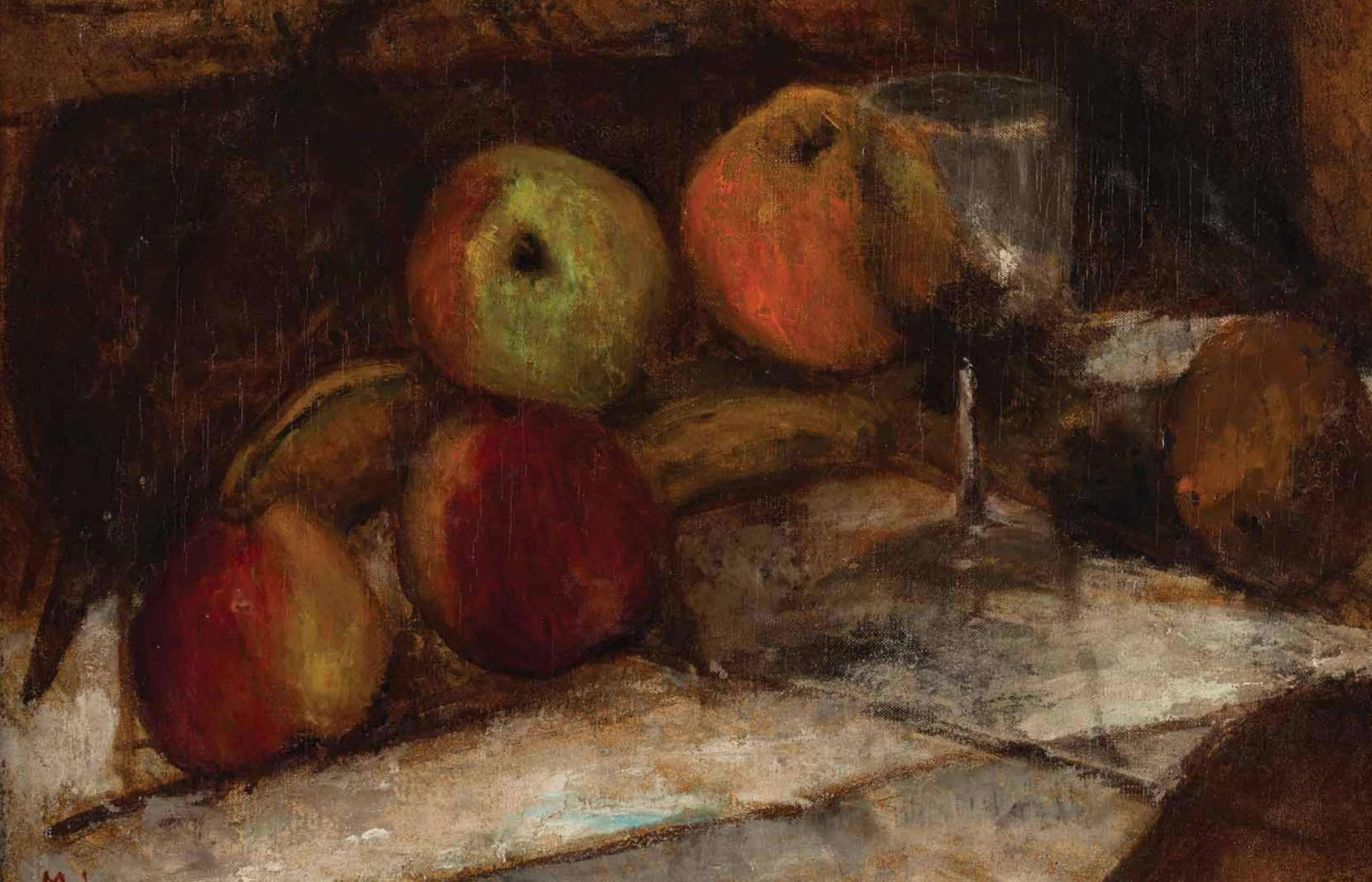

45

TADEUSZ MAKOWSKI

MARTWA NATURA Z KIELISZKIEM I JABŁKAMI, OK. 1915

olej, płótno, 38 x 46 cm
sygn. l.d.: Makowski

Cena wywoławcza: *190 000 zł*
Estymacja: *200 000 – 250 000 zł*

REPRODUKOWANY:
Jaworska W., *Tadeusz Makowski, życie i twórczość*, Wrocław 1964, Katalog obrazów olejnych Tadeusza Makowskiego, poz. 126.
Malarstwo polskie w kolekcji Ewy i Wojciecha Fibaków, MNW Warszawa, 1992, s. 111.
Polski Paryż. Od Michałowskiego do Lebensteina, malarstwo polskie w kolekcji Wojciecha Fibaka, Muzeum Historyczne, Stary Ratusz, Wrocław 1998, s. 37.

Tadeusz Makowski to jeden z najwybitniejszych polskich malarzy XX wieku. Artysta na przełomie 1908 i 1909 r. wyjechał do Paryża, gdzie pozostał do końca życia. Był członkiem Towarzystwa Artystów Polskich w Paryżu. Brał udział w Salonach paryskich: Niezależnych, Tuileries, Jesiennym i De L'Oeuvre Unique.
Właściwy sobie styl zdefiniował artysta dopiero pod koniec lat dwudziestych kiedy wykrystalizował indywidualne, świadome podejście do formy i koloru. Do tego momentu twórczość Makowskiego przechodziła przez wiele faz i czerpała inspirację z wielu źródeł – stąd tak wielka różnorodność w jego dorobku. Mieszkający na stałe w Paryżu i poddawany działaniu coraz to nowszych bodźców Makowski nie czuł się w pełni usatysfakcjonowany, co wynika z treści jego Pamiętnika. Obrazy, które powstały w drugim dziesięcioleciu XX wieku, zwłaszcza ulubione przez Makowskiego martwe natury z owocami i kwiatami, to hołd złożony naturze. Kompozycja malowana z charakterystycznym dla artysty pietyzmem to studium kolorów i kształtów, w którym decysującą rolę odgrywa światło. Pada ono na owoce i kieliszek wydobywając harmonię form i barw. Prezentowana Martwa natura z kieliszkiem i jabłkami należy do wczesnych prac malarza. Wyraźny jest w niej wpływ Władysława Ślewińskiego, z którym łączyły Makowskiego więzy przyjaźni. Okres tuż po wybuchu I wojny światowej (1914-1915) spędził artysta w domu Ślewińskich w Bretanii. Jest prawdopodobne, że to wówczas powstała oferowana martwa natura.

Jego płótna żyją przede wszystkim dziwnym światłem, które ożywia, światłem tajemniczym, feerycznym, świadczącym o mądrej technice, precyzyjnym warsztacie, o pracowitych i owocnych rozmyślaniach malarza nad wszystkimi środkami i możliwościami, nad wiecznym cudem koloru.

Roger Brielle o twórczości Tadeusza Makowskiego
cyt. za: Czerni K., Szczerski A., *Tadeusz Makowski*, Siechnice 2000, s.23.

46

JANKIEL ADLER (1895 – 1949)

FIGURA, 1943

olej, płótno, 31 x 25 cm
sygn. p.d.: adler

Cena wywoławcza: *40 000 zł*
Estymacja: *50 000 – 60 000 zł*

47

JANKIEL ADLER (1895 – 1949)

FIGURA

olej, płótno, 31 x 25 cm
sygn. p.d.: adler

Cena wywoławcza: *40 000 zł*
Estymacja: *50 000 – 60 000 zł*

48

CLAUDE WEISBUCH (1927 – 2014)

PICADOR

olej, płótno, 46 x 55 cm
sygn. p.d.: Weisbuch

Cena wywoławcza: *15 000 zł*
Estymacja: *17 000 – 20 000 zł*

49

MAURYCY MĘDRZYCKI (1890 – 1951)

PROWANSALSKA DRÓŻKA

olej, tektura, 33 x 41 cm
sygn. l.d.: Mendjizky

Cena wywoławcza: *22 000 zł*
Estymacja: *25 000 – 80 000 zł*

50

ZYGMUNT MENKES (1896 – 1986)

WYNALAZCA

olej, płótno, 28 x 47 cm
sygn. p.g.: Menkes

Cena wywoławcza: *38 000 zł*
Estymacja: *40 000 – 50 000 zł*

51

SZYMON MONDZAIN (1890 – 1979)

DRZEWA

olej, płótno, 72,5 x 60 cm
sygn. p.d.: Mondzain

Cena wywoławcza: *40 000 zł*
Estymacja: *45 000 – 50 000 zł*

52

RAJMUND KANELBA (1897 – 1960)

CHŁOPIEC Z KOTKIEM, 1938

olej, płótno, 76 x 62 cm
sygn. p.g.: Kanelba / 1938

Cena wywoławcza: *25 000 zł*
Estymacja: *30 000 – 35 000 zł*

53

JOACHIM WEINGART (1895 – 1942)

DZIEWCZYNA Z KWIATAMI, 1930

olej, płótno, 65 x 81 cm
sygn. l.g.: Weingart

Cena wywoławcza: *19 000 zł*
Estymacja: *25 000 – 35 000 zł*

WYSTAWIANY:
École de Paris, Galerie Marek, Paryż – 3 października – 10 grudnia 1990.

REPRODUKOWANY:
Katalog wystawy *École de Paris*, Galerie Marek, Paryż 1990.
Katalog aukcjny: 12 Aukcja Domu Aukcyjnego Polswiss Art 21 grudnia 1991, poz. 9.

54

EDWARD MATUSZCZAK (1906 – 1965)

PLAŻA III

olej, płótno, 68 x 70 cm
sygn. p.d.: Matuszczak

Cena wywoławcza: *22 000 zł*
Estymacja: *25 000 – 30 000 zł*

55

JAN CYBIS (1897 – 1972)

KURY W KOSZYKU, 1940

olej, płótno, 38,5 x 46,5 cm
sygn. l.d.: Jan Cybis 40 r.
opisany na odwrocie: Jan Cybis 1940 / „Kury w koszyku”

Cena wywoławcza: *30 000 zł*
Estymacja: *33 000 – 40 000 zł*

REPRODUKOWANY:
Jan Cybis. Retrospektywa, Galeria Sztuki Współczesnej Zachęta, Warszawa 1997, s. 154.

Jan Cybis to czołowy reprezentant nurtu kolorystycznego w malarstwie lat 30. i sztuce powojennej. Sztuka Cybisa wywodzi się z francuskiego postimpresjonizmu; zasadniczy wpływ na postawę artysty wywarły estetyczne koncepcje Cézanne'a i Bonnarda. W 1933 roku artysta przebywał w Paryżu. Namalował wtedy kilka obrazów inspirowanych okolicznymi widokami i pejzażem miejskim. Obrazy te, wskazują na już zindywidualizowany i samodzielny styl artysty, w którym dominuje kameralna tematyka – martwa natura, pejzaż i akt. Sam Cybis o sobie mówił iż „jego malarstwo nie jest wrażeniowe, a ekspresyjne.(…) Dla mnie czerwień albo czerń to jest pewna nuta, którą gdzieś słyszę, w jakiejś abstrakcji, wtedy obraz stroję jak skrzypce, aż mi ta natura zagra.” (fragment z listu do H.Rudzkiej Cybisowej, 8.XII.1933)

56

JAN SZANCENBACH (1928 – 1998)

MORSKIE OKO, 1994

olej, płótno, 65,5 x 75,5 cm
sygn. l.d.: Szancenbach
opisany na odwrocie: JAN SZANCENBACH/ Z CYKLU MORSKIE OKO/ SZARY DZIEŃ/ 1994

Cena wywoławcza: *30 000 zł*
Estymacja: *35 000 – 40 000 zł*

57

STANISŁAW KAMOCKI (1875 – 1944)

ZIMOWY PEJZAŻ Z PŁOTEM

olej, płótno, 73 x 92 cm
sygn. l.d.: St. Kamocki

Cena wywoławcza: *45 000 zł*
Estymacja: *50 000 – 60 000 zł*

58

RAFAŁ MALCZEWSKI (1892 – 1965)

ZIMA W MIEŚCIE (PLAC DOMINION W MONTREALU)

olej, tektura, 38 x 55,5 cm
sygn. l.d.: Rafał Malczewski
na odwrocie: nalepka Watson Art Galleries Ltd. z Montrealu (Quebec, Kanada)
z potwierdzeniem autentyczności dzieła, suchą pieczęcią Watson Art Galleries Ltd
oraz podpisem

Cena wywoławcza: *19 000 zł*
Estymacja: *25 000 – 30 000 zł*

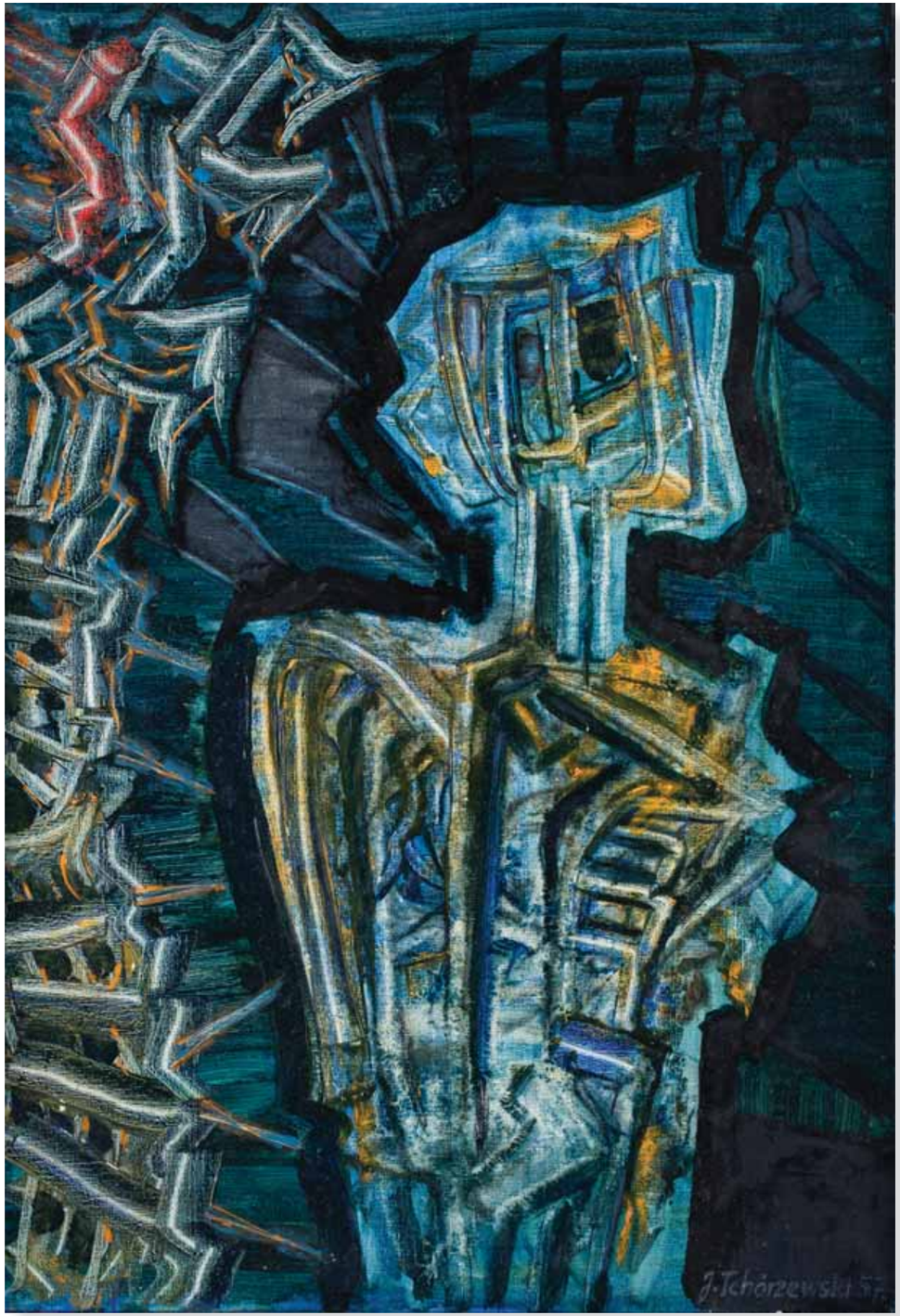

59

JERZY TCHÓRZEWSKI (1928 – 1999)

BEZ TYTUŁU, 1957

olej, płótno, 95 x 65 cm
sygn. p.d.: J.Tchórzewski 57.

Cena wywoławcza: *80 000 zł*
Estymacja: *110 000 – 150 000 zł*

Sądzę, że rolą malarza jest wywoływać życie, przemieniać bierną materię plastyczną w pulsujący życiem organizm. Jest w tym coś z pierwotnego procesu rozniecania ognia, kiedy z dwu zimnych, martwych polan drzewa tryskała iskra, powstawał żywioł. Człowiek, który ten żywioł wywoływał, był początkowo sam wobec rzeczy martwych. Miał tylko w sobie energię i potrzebę, konieczność wywołania innej energii. Gdy ta wytrysła, stawała wobec czegoś, co odtąd żyło swoim własnym, odrębnym, intensywnym życiem (…) Podobnie jest z malowaniem.

Jerzy Tchórzewski,
cyt. za: *Jerzy Tchórzewski, z cyklu Mistrzowie Polskiego Malarstwa Współczesnego*, Poznań 2001, s. 8.

Jerzy Tchórzewski studia artystyczne odbył w latach 1946-51 w krakowskiej ASP. W okresie tym utrzymywał bliskie kontakty z artystami z kręgu Grupy Krakowskiej. Zasadniczy wpływ na ukształtowanie się twórczej postawy Tchórzewskiego wywarła poetyka surrealizmu. Nadrealna fantastyka przejawiła się już w figuratywnej, wczesnej fazie twórczości artysty, który w swych obrazach wpisywał ekspresyjne sylwetki ludzkich postaci w wyimaginowane pejzaże. Artysta podejmował też eksperymenty technologiczne, wzbogacał i różnicował fakturę obrazów, wykorzystując m.in. efekty schnięcia grubo nałożonej warstwy farb. Eksperymenty z malarstwem materii prowadziło wówczas wielu współczesnych Tchórzewskiemu artystów. W oferowanej pracy pochodzącej z końcówki lat 50. uderza dosłownie niezwykła wręcz elektryzująca ekspresja kolorystyczna. Obraz należy to etapu, w którym artysta podejmował temat abstrakcyjnych wizji kosmicznych kataklizmów, wybuchów, erupcji. Mrok tła rozdzierają intensywnie jasne, rozbłyskające linie przywołujące na myśl elektryczne wyładowania a pojawiająca się w centrum tych wydarzeń ludzka postać jawi się niczym tajemniczy przybysz, tytan. Tematyka ta w zetknięciu z reliefową fakturą obrazu przyciąga wywołując w odbiorcy silne emocje.

60

TADEUSZ DOMINIK (1928 – 2014)

KOMPOZYCJA, LATA 50-TE

olej, płótno, 52 x 96 cm
sygn. p.d.: Dominik

Cena wywoławcza: *60 000 zł*
Estymacja: *80 000 – 100 000 zł*

61

JAN TARASIN (1926 – 2009)

PRZEDMIOTY, 1964

olej, płótno, 75 x 100 cm
sygn. p.d.: J. Tarasin 64
opisany na odwrocie: JAN TARASIN 1964 / „PRZEDMIOTY”

Cena wywoławcza: ***130 000 zł***
Estymacja: ***150 000 – 180 000 zł***

W roku 1959 Jan Tarasin opublikował swój traktat o przedmiotach, który stał się wykładnią jego wizji artystycznej. Pisał w nim m.in.: *Powstawaniu każdego nowego artystycznego dzieła, obdarzonego nową formą i nową skalą działania, będzie zawsze towarzyszyć nieustępliwy opór przedmiotów (…) Jedyna oznaką naszej niezależności jest zdolność stałego przeciwstawiania sie mu, zdolność możliwie niezależnego wyboru, zgodnego z naszym pojmowaniem świata.*

Jan Tarasin, *O przedmiotach*, Przegląd artystyczny, nr 1, 1959, s. 6.

Na początek lat 60. przypada czas pierwszych zagranicznych wystaw Tarasina – między innymi w Galerie Lambert w Paryżu oraz w Pinkegalerij w Gissenburgu w Holandii. Jedna z prac pokazywanych na paryskiej wystawie została wybrana na III Międzynarodową Wystawę Młodych Artystów Europa – Japonia 1964, gdzie została nagrodzona.
Malarstwo Tarasina to ciągła próba ujarzmienia przedmiotów. Zanim w roku 1965 zaczęły przybierać nową formę „przedmiotów policzonych” lub „przedmiotów aktywnych” były one dla artysty jakby nie do końca uchwytne – na płaszczyźnie płótna toczyła się „walka” między nimi a malarzem, którą Tarasin określał jako „przyłapywanie na gorącym uczynku autentycznego życia”. Oferowany obraz, pochodzący z 1964 roku, jest wczesną pracą z cyklu Przedmioty i odzwierciedla etap w twórczości artysty, w którym uabstrakcyjnione, mięsiste kształty wydobywają się dynamicznie z płasko malowanego tła. To niewątpliwie interesująca propozycja dla miłośników sztuki Jana Tarasina.

62

TADEUSZ KANTOR (1915 – 1990)

Z CYKLU MULTIPART, 1970

asamblaż, płótno, 120 x 110 cm
opisany na odwrocie: Tadeusz Kantor / IV 1970 / Kraków

Cena wywoławcza: *160 000 zł*
Estymacja: *180 000 – 220 000 zł*

W lutym 1970 roku w warszawskiej Galerii Foksal Tadeusz Kantor zorganizował akcję pt. Multipart. Nazwa powstała ze zbitki dwóch słów: multiplikacja i partycypacja. Przedmiotem tego szczególnego wydarzenia było 40 ponumerowanych jednakowych płócień o wymiarach 110 x 120 cm każde, do których artysta przytwierdził zniszczony parasol a następnie pomalował na biało. Prace zostały sprzedane w dniu wernisażu happeningu. Nabywcy zawiązali z artystą umowę, wedle której mieli rok na „użytkowanie płótna" – mogli na nim pisać, mogli dziurawić, spalić – robić cokolwiek będą mieli ochotę.
Zgodnie z założeniem Kantora rok później w tym samym miejscu zorganizowano wystawę pt. Ostatni etap Multipartu. Tylko dwudziestu pięciu spośród czterdziestu nabywców powróciło z zakupionymi rok wcześniej obrazami. Na wystawie pokazano wówczas 25 płócień – partycypacji – pokrytych głównie zapiskami i kolażami stworzonymi przez nowych właścicieli.
Poprzez Multipart Kantor zakwestionował pojęcie dzieła sztuki jako unikalnego tworu przypisanego artyście. Co więcej, zanegował relację twórca – nabywca, czyniąc z tego pierwszego zwykłego rzemieślnika produkującego seryjny towar a role artysty oddając nabywcy. Pozwalając temu ostatniemu zrobić z obrazem cokolwiek ten zechce zanegował Kantor ideę dzieła sztuki oraz – w szerszym rozumieniu – sens istnienia instytucji wystawienniczych. Jednak, jak pisze Lech Stangret:

W ciągu upływu lat z obrazami wydarzyło się coś, czego Kantor nie przewidział. Parasole, mające być ironicznym komentarzem do komercyjności sztuki, zaczęły uzyskiwać na aukcjach wysokie ceny. Okazało się, że jest ich zaskakująco wiele w stanie nienaruszonym – i te właśnie, jako tradycyjne obrazy, cieszyły się największym zainteresowaniem kolekcjonerów.

Stangret L., Tadeusz Kantor. *Malarski ambalaż totalnego dzieła, 2006*, s. 76.

63

WOJCIECH FANGOR (1922 – 2015)

SU 37, 1973

olej, płótno, 130 x 175 cm
opisany na odwrocie: FANGOR/ SU 37 1973/ 51 x 69''

Cena wywoławcza: ***250 000 zł***
Estymacja: ***280 000 – 380 000 zł***

Fangorowe fale (…) zyskują w tym kontekście na organiczności, przypominają falowanie wody lub wgląd w kosmiczne przestrzenie dokonywane przez lunety czy teleskopy. (…) Miękkość plam barwnych oraz płynne rozmycie stref granicznych pomiędzy poszczególnymi kolorami generuje sytuację, w której silnie do głosu dochodzi działanie nieostrości i niewyraźności. Oko usiłuje więc „uporządkować" i okiełznać dany widok, który wymyka się prostym, logicznym podziałom i -ruchem pulsacyjnym – tworzy iluzję różnych poziomów głębi. Natura ludzkiego widzenia jest jednak zorientowana na poszukiwanie widoku ostrego, wyraźnego, z klarownym zarysem poszczególnych form, gwarantującym poczucie ich rzeczywistej obecności. Układy formalno-barwne (…) owo wrażenie rzeczywistej obecności podają jednak w wątpliwość, stwarzając pole ekspansji efektów optycznych, które nadbudowują się nad rzeczywiście obecnymi elementami.

Smolińska M., *Tętno barwnej wibracji czyli uwagi o tym, jak prace Fangora i Nowackiego wzajemnie mierzą sobie puls*, **w:** *Widzieć jasno w zachwyceniu – Fangor/Nowacki*, katalog wystawy Państwowej Galerii Sztuki, Sopot 2011, s. 9.

Zmarły w październiku tego roku Wojciech Fangor był jednym z najznamienitszych malarzy, który cieszył się wielkim uznaniem w kraju i za granicą. Jego sztuka budzi stale rosnące zainteresowanie galerii i kolekcjonerów na całym świecie. Bezsprzecznie zaliczyć można Fangora do grona największych klasyków współczesności, którzy swoją twórczością nadali kształt polskiej sztuce okresu powojennego.
Absolwent Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (dyplom w 1946), w latach 1953-61 był docentem na macierzystej uczelni. Początkowo fascynował go kubizm. W okresie socrealizmu namalował obraz Matka Koreanka, jedno ze sztandarowych dzieł tego kierunku, tworzył również plakaty. W drugiej połowie lat 50. zwrócił się ku sztuce abstrakcyjnej. Jego twórczość zdominowała problematyka przestrzeni, pokrewna estetyce op-ar- tu. Kilkadziesiąt lat spędził w USA, miał tam wiele wystaw, a jego dzieła trafiły do ważnych kolekcji, zarówno prywatnych jak i publicznych m.in. Muzeum Guggenheima w Nowym Jorku. W 2015 roku wrocławskie Muzeum Narodowe zaprezentowało wielką wystawę podsumowującą twórczość Wojciecha Fangora.
Prezentowany olej SU 37 z 1973 roku to doskonały przykład studium nad zależnością między przestrzenią, światłem i ruchem jaką zapoczątkował Fangor pod koniec lat 50tych tworząc tym samym nurt absolutnie nowatorski nie tylko w polskiej ale i światowej sztuce. Wydarzeniem symbolicznie otwierającym ten najbardziej znamienny okres w twórczości artysty było zorganizowanie w 1958 roku wspólnie z architektem Stanisławem Zamecznikiem pierwszego polskiego environment „Studium przestrzeni". Wspólnie zrobili jeszcze dwie inne wystawy poświęcone tej tematyce: w 1959 roku w Stedelijk Museum i w tym samym roku przed gmachem Zachęty w Warszawie Zaprezentowane wówczas wibrujące płótna z charakterystycznymi kołami i falami to narzędzia oddziaływania na zmysł widza, postać którego odgrywa istotną rolę w systemie nazwanym przez Fangora „pozytywną przestrzenią iluzyjną".

64

JAN ZIEMSKI (1920 – 1988)

INTERFERENCJE, LATA 60-TE

tech. własna, płyta, 49,5 x 48,5 cm

Cena wywoławcza: *18 000 zł*
Estymacja: *20 000 – 25 000 zł*

Artysta malarz, przedstawiciel op-artu. Studiował medycynę na Wydziale Lekarskim UMCS oraz historię sztuki w KUL. Był współzałożycielem lubelskiej grupy artystycznej Zamek działającej w latach 1956–1959. Debiutował malarskimi kompozycjami metaforycznymi. W latach 1960–1964 tworzył „formury" czyli obrazy-obiekty o złożonej fakturze, odlewane w gipsie. W połowie lat 60-tych artysta porzucił formułę obrazowania typu informel na rzecz analizy zagadnień optycznych wpisując swą sztukę w obszar abstrakcji geometrycznej i doświadczeń badających relacje przestrzeni, ruchu i światła. Jego wielowymiarowe prace budowane na płaszczyźnie obrazu za pomocą sferycznie wygiętych listewek oraz silnie kontrastowany kolor wywołują w widzu złudzenie optyczne.
Ziemski brał udział w manifestacjach ruchu neo-konstruktywistycznego. Swe prace prezentował na Plenerach Koszalińskich w Osiekach (1965, 1970-1973), I Biennale Form Przestrzennych w Elblągu (1965). Uczestniczył w sympozjach "Złotego Grona" w Zielonej Górze (1969, 1971, 1975), Sympozjum Artystów i Naukowców w Puławach i Sympozjum "Wrocław '70". Twórczość Jana Ziemskiego, którego śmiało można zaliczyć do grona wybitnych polskich konstruktywistów, zdobywa coraz większe uznanie wśród kolekcjonerów.

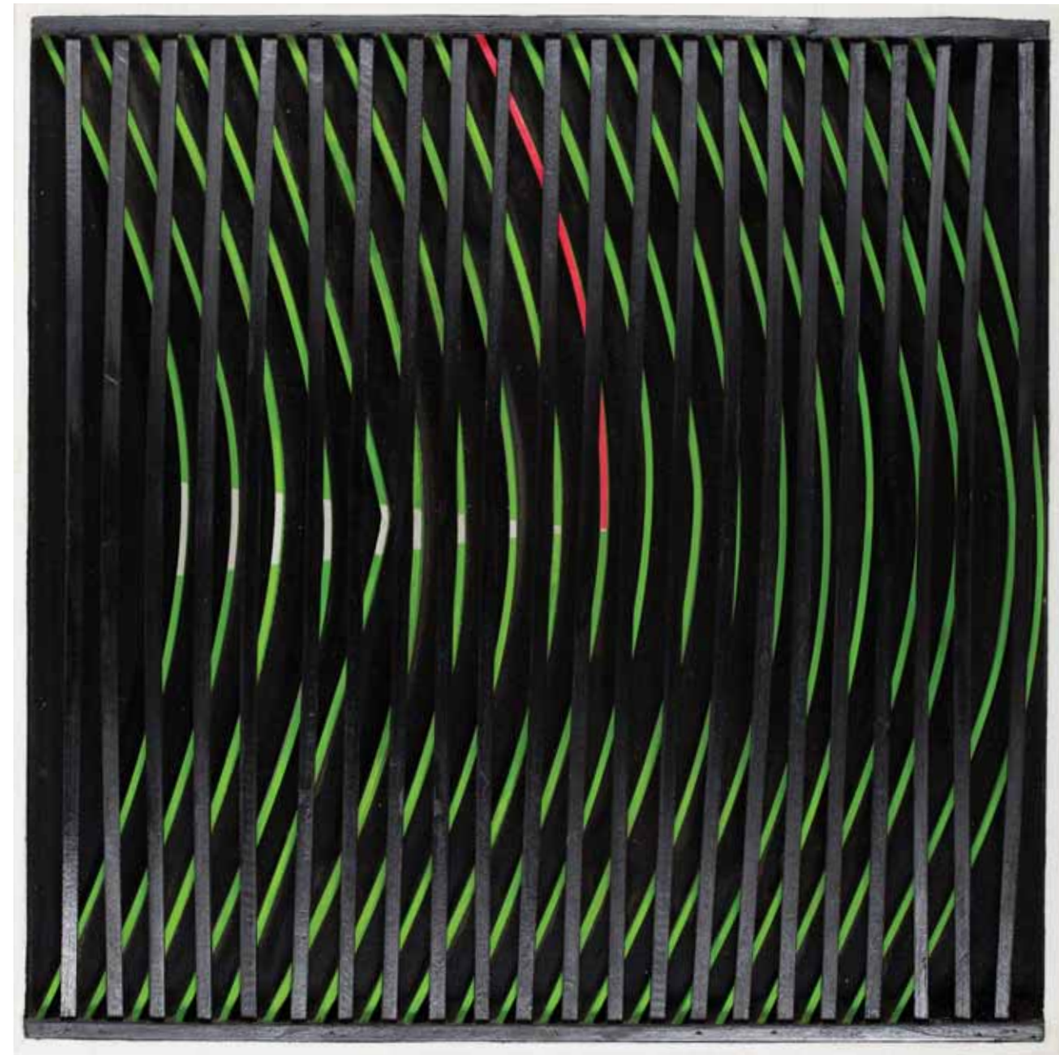

65

KAJETAN SOSNOWSKI (1913 – 1987)

OBRAZ SZYTY Z CYKLU UKŁADY RÓWNOWARTOŚCIOWE, 1983

barwiona bawełna, 90 x 90 cm
opisany na odwrocie: KAJETAN SOSNOWSKI obraz szyty z cyklu „UKŁADY RÓWNOWARTOŚCIOWE" 89 x 89 Kajetan 1983

***Cena wywoławcza:** 35 000 zł*
***Estymacja:** 40 000 – 60 000 zł*

REPRODUKOWANY:
Kowalska B., *Kajetan Sosnowski, malarz niewidzialnych światów*, Galeria Sztuki Współczesnej Zachęta, Warszawa, 1998, s. 53.

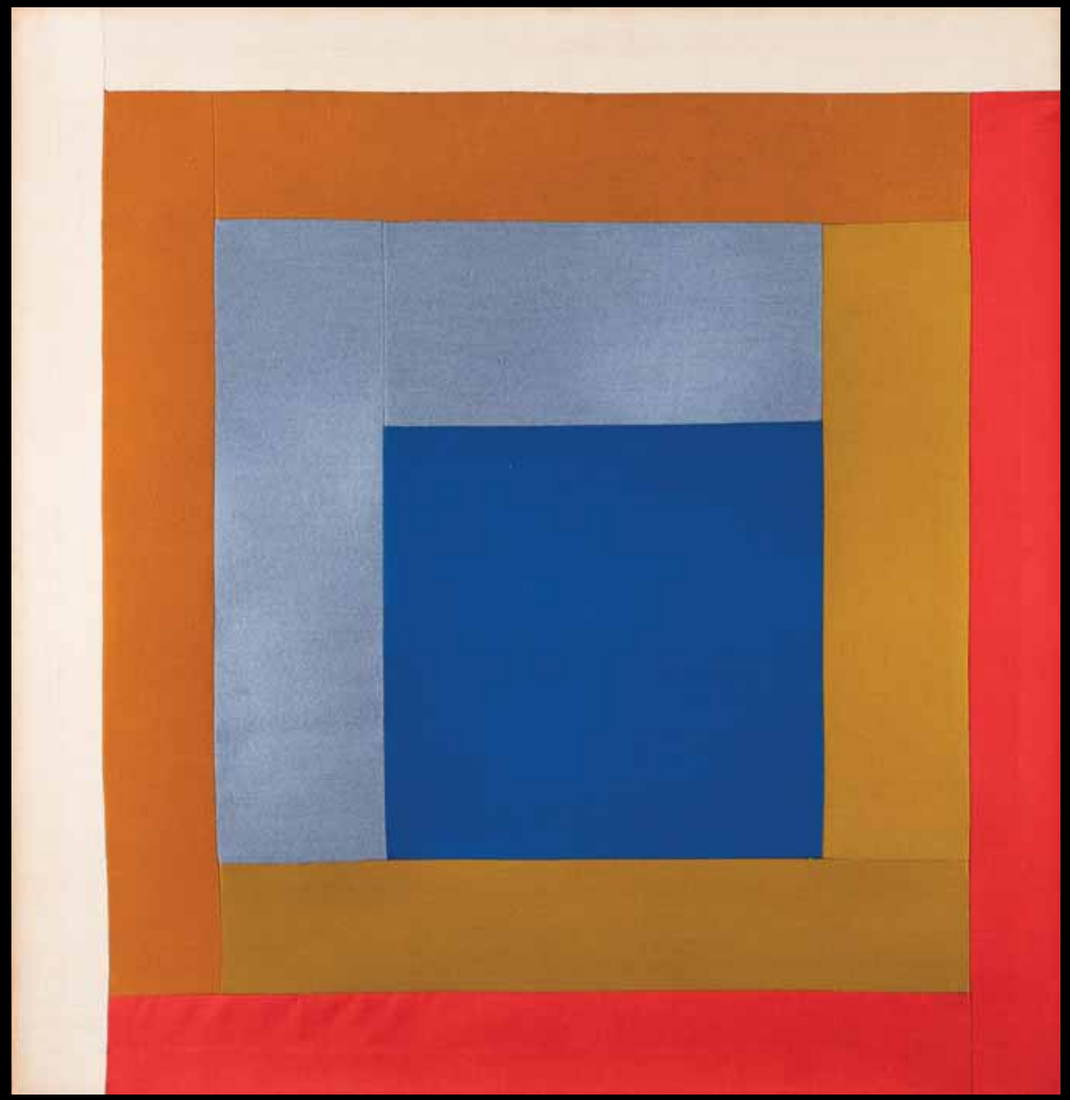

66

WŁODIMIERZ PAWLAK (ur. 1957)

DZIENNIK NR 110 A, 1999

olej, płótno, 33 x 24 cm
opisany na odwrocie: WŁODZIMIERZ PAWLAK / DZIENNIK NR 110A / 33 X 24 / 1999 /
ZAMALOWANY: / 2010 / 2011 / 2012

Cena wywoławcza: *10 000 zł*
Estymacja: *12 000 – 15 000 zł*

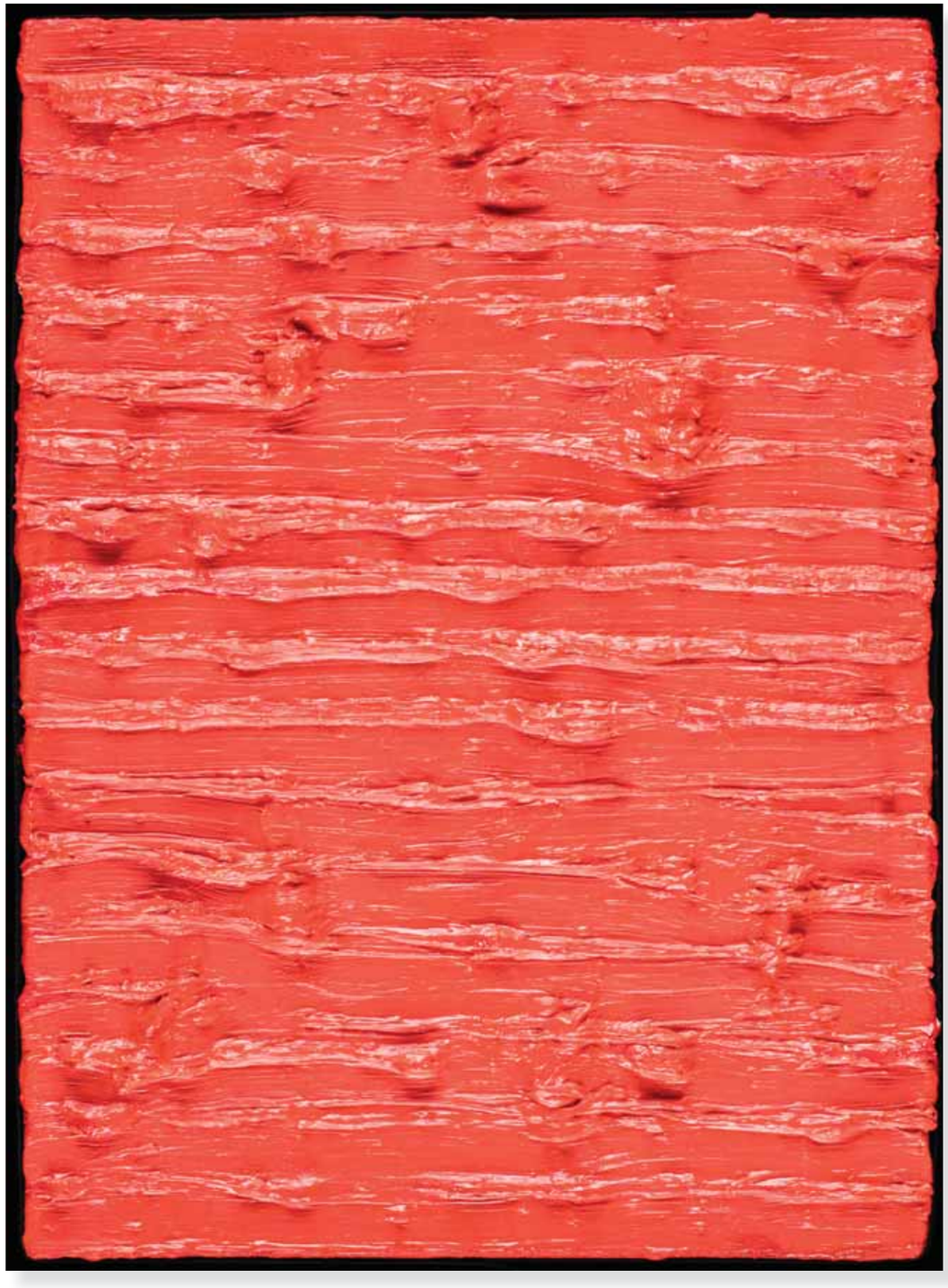

67

HENRYK STAŻEWSKI (1894 – 1988)

KOMPOZYCJA PRZESTRZENNA, 1961

relief przestrzenny, drewno, akryl, pleksiglas, 59 x 33 x 15 cm
sygnowany i datowany na awersie na pleksi p.d.: H. Stażewski 1961
l.d. ed.: 33/100

Cena wywoławcza: *25 000 zł*
Estymacja: *30 000 – 40 000 zł*

68

RYSZARD WINIARSKI (1936 – 2006)

OSIEMNASTA GRA 10 x 10, 1979

akryl, płyta, 100 x 100 cm
sygn. na odwrocie: Osiemnasta gra 10x10 / Eighteenth game 10x10 / winiarski 1979

Cena wywoławcza: *80 000 zł*
Estymacja: *120 000 – 140 000 zł*

Miast obrazować rzeczywistość, artysta poszukuje wynikających z praw przyapdku prawidłowości jej budowy. Poszukuje jednocześnie I znajduje – nowe możliwości językowe sztuki. Jego plastyczne wykresy „losowych przypadków" są nie dziełami sztuki, lecz nieustanną rozprawą o metodzie.

Alicja Kępińska o sztuce Ryszarda Winiarskiego, cyt. za: culture.pl

Winiarski studiował malarstwo pod kierunkiem Stanisława Szczepańskiego, Jana Wodyńskiego i Aleksandra Kobzdeja. Należy do grona najwybitniejszych reprezentantów nurtu abstrakcji geometrycznej wywodzącej się z tradycji konstruktywizmu. Zgodnie z założeniami programu, od 1965 roku budował swe obrazy w oparciu o stały moduł – kwadrat pokryty czarną lub białą farbą (kolory będące odpowiednikami matematycznych zer i jedynek). Ułożenie kwadratów i ich kolor jest przypadkiem uzależnionym od rzuconej kostki do gry lub układu losowego. Dla Winiarskiego celem nie jest obraz sam w sobie, ani jego estetyka, bardziej interesuje go sam proces twórczy sterowany rządzący się prawami gry. Stąd też artysta nie nazywał swoich prac obrazami, określał je jako „obszary" lub „próby wizualnej reprezentacji układów statystycznych". Zapoczątkowanemu w 1965 roku cyklowi poświęconemu próbom prezentacji tychże układów Winiarski pozostał wierny do końca mimo wzbogacania swojej sztuki wprowadzaną barwą (koniec lat 60tych) czy, jak to sam określił artysta, ładunkowi emocjonalnemu (lata 80te). Poprzez tę właśnie konsekwencję Winiarski stał się jednym z najbardziej rozpoznawalnych polskich artystów drugiej połowy XX wieku.

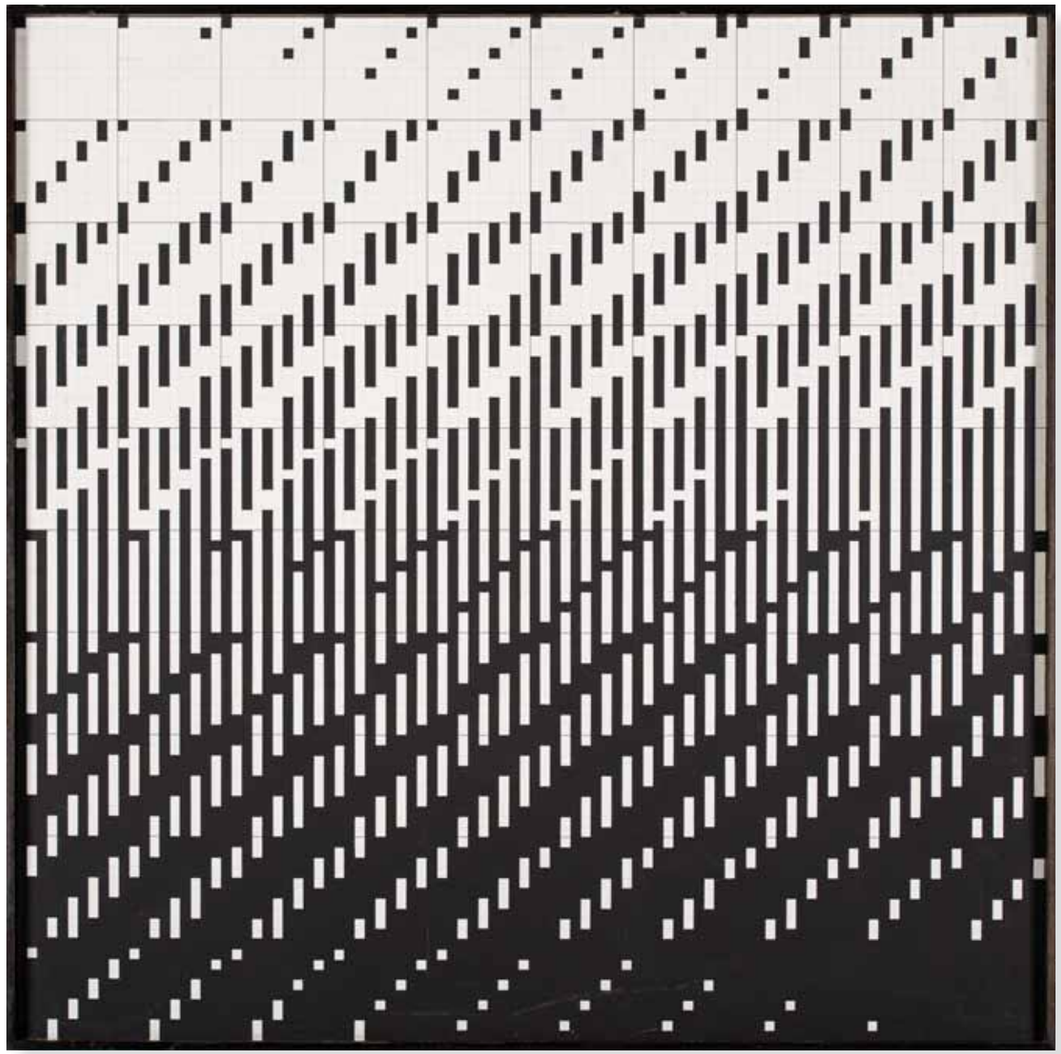

69

TERESA PĄGOWSKA (1926 – 2007)

MYJĄCA GŁOWĘ, Z CYKLU: FIGURY MAGICZNE, 1967

olej, płótno, 150 x 130 cm
sygn. l.d. monogramem artystki
opisana na odwrocie: TERESA PĄGOWSKA / 1967 / 150 x 130 / Z CYKLU: FIGURY MAGICZNE / MYJĄCA GŁOWĘ

Cena wywoławcza: *90 000 zł*
Estymacja: *110 000 – 140 000 zł*

REPRODUKOWANY:
Nowe Obrazy. Kolekcja Olgi i Wojciecha Fibaków, Warszawa 2007, s. 139.

Marzę i patrzę. Widzę. Malując, nie pamiętam (na szczęście) o zasadach sztuki. Szukam. I tak rodzę moje światy. Gdy nie ma pasji – mnie nie ma. Tysiące pytań stawiam obrazowi. Odpowiedź muszę znaleźć w sobie.

Teresa Pągowska

Artystka należy do grona wybitnych artystów nowoczesnej sztuki. Dzięki przyjaźni z Piotrem Potworowskim i inspiracji jego dziełami dała się poznać w latach 60. jako artystka szczególnie wrażliwa na dźwięczność barwy. Mimo zafascynowania kolorystami poszukiwała jednak własnej drogi twórczej. Od tamtej pory jej obrazy zdominowane były motywem zdeformowanej figury ludzkiej. Kontrasty modulowanych plam barwnych, sumaryczne kształty, teatralne pozy i gesty postaci usytuowanych na granicy figuratywności i abstrakcji to cechy charakterystyczne jej najlepszych płócien. Malarstwo Pągowskiej to afirmacja życia powiązana z dramatem istnienia, które nie pozostawia widza obojętnym, tylko wciąga go do ciekawej dyskusji nad sensem istnienia. Jak pisze Bogusław Deptuła: (…) w pewnym sensie jej kompozycje, to często rodzaj, by użyć słowa piosenki Przybory, enigmatów. Czasami wszystko jest jasne, proste i wyraźne. Niekiedy jednak z wielkim trudem jesteśmy w stanie zidentyfikować poszczególne kształty i rozwikłać rebus obrazu. Zazwyczaj wysiłki zostają nagrodzone i możemy odczytać, skrótowy, czy zawikłany układ form(…) Pągowska nie lubi realizmu, ale nie chce malować obrazów abstrakcyjnych. Robiła to wiele lat temu, ale przypuszcza, że ten okres jej twórczości jest już zamknięty. Zostaje niejednoznaczność i obcinanie. Obcinanie wszystkiego: w sobie, w obrazie, w emocjach, w rzeczywistości, w kolorach. Tylko wyobraźnia pozostaje nieobjęta żadną redukcją. (Teresa Pągowska, Warszawa 2001, s. 11)

70

JERZY NOWOSIELSKI (1923 – 2011)

AKT Z PEJZAŻEM MIEJSKIM, 1981

olej, płótno, 81 x 60 cm
sygn. na odwrocie: JERZY NOWOSIELSKI 1981

Cena wywoławcza: *150 000 zł*
Estymacja: *190 000 – 220 000 zł*

W pojęciu Nowosielskiego sztuka znaczy więcej niż wszystko. Więcej niż używany aż do wyświechtania frazes o posłannictwie artysty, budzicielu ludu, tego, który bogom będąc równy, stał się sumieniem świata. Sztuka jest poza moralnością, to sacrum obiektywizujące doświadczenia jednostkowe. Obiektywizacja ta z kolei umożliwia nawiązanie istotnej łączności z uczuciem, myśleniem, psychiką innego człowieka, obojętne czy człowiek ów będzie żył współcześnie, później czy nawet wcześniej.

Madeyski J., Kaźmierska-Nyczek D., Nyczek T., *Jerzy Nowosielski*, Arkady, Warszawa 1992, s. 10.

Jerzy Nowosielski rozpoczął naukę w 1940 w Staatliche Kunstgewerbeschule w Krakowie u profesora Stanisława Kamockiego. Krótki pobyt w Ławrze św. Jana Chrzciciela pod Lwowem wzbudził w artyście fascynację światem ikon. W kraju utrzymywał bliskie kontakty z członkami powstającej Grupy Krakowskiej. Studia na krakowskiej ASP ukończył już po wojnie, w 1947 roku, w pracowni prof. Eugeniusza Eibischa. Pierwsza faza twórczości Nowosielskiego to obrazy utrzymane w nurcie abstrakcji geometrycznej. Działalność malarską zawiesił w latach socrealizmu – w tym czasie koncentrował się na scenografii oraz na malowaniu cerkwi i kościołów. W roku 1956 wziął udział w XXVIII Biennale w Wenecji.
Akt obecny jest u Nowosielskiego od początku jego twórczej drogi. Obserwując ją zauważalny jest rozwój od utrzymanych w duchu socrealizmu masywnych kobiet sportsmenek wykonujących dziwne akrobacje poprzez kobiety ascetyczne, jak tajemnicza narzeczona z lat sześćdziesiątych oraz niespotykane nigdzie indziej akty z mistycznymi kobietami kapłankami kończąc na Wspomnieniach z Egiptu, gdzie kobieta sprowadzona jest do formyznaku. Akt niewątpliwie należał do ulubionych motywów figuratywnej twórczości Nowosielskiego. Ciało to forma, która dała artyście możliwość zgromadzenia wszystkich interesujących go kwestii bez konieczności rezygnacji z pierwiastka duchowego. Ciało, w pełnym akcie lub półakcie, pozbawione jest jakiejkolwiek indywidualizacji, nie posiada konkretnych rysów twarzy, jedyną cechą wspólną są migdałowe, jak w ikonach, oczy, czasem ukryte pod okularami tak jakby artysta chciał dodatkowo zatrzeć tożsamość tych anonimowych postaci. W Akcie z pejzażem miejskim uderza hieratyczność przedstawienia, wzrok przyciąga gra kontrastujących kolorów i potraktowana bryłowo mocna plama barwna wynurzającej się w kierunku widza postaci.

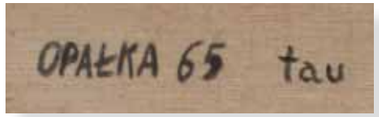

71

ROMAN OPAŁKA (1931 – 2011)

Z CYKLU ALFABET GRECKI: TAU, 1965

olej, płótno, 130 x 80 cm
sygn. na odwrocie: OPAŁKA 65 Tau

Cena wywoławcza: *140 000 zł*
Estymacja: *150 000 – 190 000 zł*

Jeden z najwybitniejszych i najbardziej znanych na świecie polskich malarzy współczesnych. Naukę rozpoczął w 1949 roku w łódzkiej PWSSP a następnie kontynuował studia w warszawskiej ASP. Równolegle podejmował próby w zakresie rysunku i malarstwa realistycznego, które kontynuował do końca lat 50. Zanim artysta rozpoczął swój program OPALKA 1965/1 - ∞ czyli dokument przemijania, rejestrowany w trzech zapisach: malarskim, fonograficznym i fotograficznym, na przełomie lat 50. i 60. zainteresowało go - podobnie jak wielu innych twórców - malarstwo materii. Był to okres, w którym realizacje Opałki charakteryzowało poszukiwanie własnego języka, doświadczeń i eksperymentów. O takim okresie „dojrzewania" artystycznego świadczy fakt, że na pierwszą indywidualną wystawę Opałka zdecydował się dopiero w 1966 roku. W okresie poszukiwań powstały m.in. wyraziste monochromatyczne kompozycje o pobrużdżonej fakturze, oznaczone kolejnymi numerami greckimi. Do tego cyklu należy prezentowana praca namalowana w 1965 roku i opatrzona dziewiętnastym numerem greckiego alfabetu - Tau.

Postać Romana Opałki znana jest miłośnikom sztuki na całym świecie a jego obrazy cieszą się wielkim uznaniem nie tylko na rodzimym rynku ale również na arenie międzynarodowej. Prezentowana praca niewątpliwie stanowi interesującą propozycję dla kolekcjonerów.

72

HENRYK STAŻEWSKI (1894 – 1988)

KOMPOZYCJA NR 104, 1976

Relief, akryl, płyta, 63 x 63 cm
sygn. na odwrocie: nr. 104 / 1976 / H. Stażewski

Cena wywoławcza: *65 000 zł*
Estymacja: *80 000 – 120 000 zł*

73

JAN BERDYSZAK (1934 – 2014)

OBSZAR KONCENTRUJĄCY, 1977-80

akryl, płótno, drewno, 180,5 x 3,5 cm
sygn. na odwrocie: JAN/ BER/ DYSZ/ AK/ 1977-80 OBSZAR KON-CENTRUJĄCY AKRYL

Cena wywoławcza: *15 000 zł*
Estymacja: *18 000 – 20 000 zł*

74

JAN BERDYSZAK (1934 – 2014)

OBSZAR KONCENTRUJĄCY LXV, 1978-80

akryl, płótno, drewno, 180,5 x 4,5 cm
sygn. na odwrocie: JAN/ BERD/ DYSZ/ AK 1978-80 / OBSZAR KONCENTRUJĄCE LXV. -AKRYL-

Cena wywoławcza: *15 000 zł*
Estymacja: *18 000 – 20 000 zł*

75

STEFAN GIEROWSKI (ur. 1925)

OB. CCCLVIII, 1976

olej, płótno, 110 x 110 cm
na odwrocie: Stefan Gierowski / Ob CCCLVIII / WARSZAWA 1976

Cena wywoławcza: ***130 000 zł***
Estymacja: ***150 000 – 180 000 zł***

Jeśli malarstwo posiada w sobie jakąś tajemnicę, jeśli posiada głębię, daje możliwość wielowarstwowych odczuć, wyraża więcej niż zarejestrowanie faktu – wtedy staje się dobrym malarstwem, staje się sztuką. Dotyczy to zarówno malarstwa abstrakcyjnego, jak i wszystkich innych kierunków. Malarstwo figuratywne też może być obojętną dekoracją, ale w sztuce abstrakcyjnej widać tę dekorację łatwiej, wyraźniej się czuje, że chodzi tylko o połączenie różnych elementów i rytmów. Taki obraz daje mało możliwości interpretacyjnych; ot – plama na ścianie, układ prostokątów czy trójkątów. Byłbym jednakże ostrożny w osądach i sformułowaniach, choćby dlatego, że wiele obrazów w naszej świadomości jest czymś innym niż w naszym postrzeganiu. Istnieje więc pewna dwuznaczność i ona także sprawia, że malarstwo staje się czymś więcej niż zwykłą rejestracją przedmiotów, zjawisk, sposobów widzenia.

Stefan Gierowski w wywiadzie przeprowadzonym przez Elżbietę Dzikowską, *Artyści mówią. Wywiady z mistrzami malarstwa*, wyd. Rosikon Press 2011

Malarz i rysownik, Stefan Gierowski to jeden z najwybitniejszych, obok takich twórców jak Wojciech Fangor czy Roman Opałka, przedstawiciel współczesnej polskiej awangardy. W latach 1945-48 studiował malarstwo na krakowskiej ASP pod kierunkiem Władysława Jarockiego, Jerzego Fedkowicza i Zbigniewa Pronaszki. Równolegle studiował historię sztuki na Uniwersytecie Jagiellońskim. Swe obrazy prezentował na słynnej wystawie „Arsenału" w roku 1955. Na stałe związał się z Galerią „Krzywe Koło", gdzie w 1957 roku wystawił obrazy utrwalające moment dojścia do malarstwa niefiguratywnego. W latach 1962-1996 wykładał na warszawskiej ASP, pełniąc w latach 1975-81 funkcję dziekana Wydziału Malarstwa.
Wydaje się, że kluczowe dla rozwoju twórczości młodego artysty były z jednej strony postać Władysława Strzemińskiego z drugiej zaś współpraca z Galerią „Krzywe Koło". To tam w 1957 roku zaprezentował serię obrazów zrywających ostatecznie z figuratywnością, to od tego momentu kolejne płótna nazywa Obrazami, numerując je liczbami rzymskimi. Na twórczość Gierowskiego wpływ wywarł unizm zaś zainteresowanie fakturą i właściwościami poszczególnych malarskich elementów wpisują jego sztukę w nurt malarstwa materii. Obiektem poszukiwań artysty stają się wyłącznie tworzywo i składające się na nie elementy: przestrzeń, światło, barwa oraz linia. Sam twórca tak mówi o swoim wyborze: „Uznałem za najbliższą moim skłonnościom krańcową decyzję poprzedników, że barwa, forma i materia są treścią obrazu i jedynym autonomicznym malarskim środkiem przekazu. Dawało to szansę istotnego pogłębiania moich wyobrażeń o rzeczywistości i opartego o fakty realistycznego widzenia przedmiotu moich zainteresowań, którym stał się problem światła i przestrzeni. Aby zachować dystans w stosunku do własnych intencji przekazu i uniknąć nieporozumień, przyjąłem jako tytuł moich prac słowo «obraz» (obraz czegoś) oraz wprowadziłem kolejną numerację rzymską (nie dla wszystkich czytelną)" Fijałkowski / Gierowski. Wizje malarstwa, sierpień 2002, Państwowa Galeria Sztuki w Sopocie

Od końca lat 50-tych Gierowski mocniej eksperymentuje z linią nadając jej nowe symboliczne znaczenie podziału płaszczyzny, idąc pod prąd koncepcjom unistycznym. Prezentowany Ob. CCCLVIII pochodzący z 1976 roku jest dowodem na pogłębione studium efektów jakie w przestrzeni malarskiej powoduje linia. Gierowski, osiągniętym za jej pomocą podziałem płótna, wprowadza do jego przestrzeni dynamizm spotęgowany dodatkowo plamą barwną miejscami zastosowaną na zasadzie silnego kontrastu, miejscami zaś przenikającą się.
Stefan Gierowski jest laureatem m.in. Nagrody im. Jana Cybisa przyznawanej za całokształt twórczości (1980). W 2005 został odznaczony przez ministra kultury Waldemara Dąbrowskiego Złotym Medalem Zasłużony Kulturze Gloria Artis. Jego prace prezentowane były wielokrotnie zarówno na wystawach indywidualnych jak i zbiorowych. i cenionego w historii nowoczesnego malarstwa polskiego.

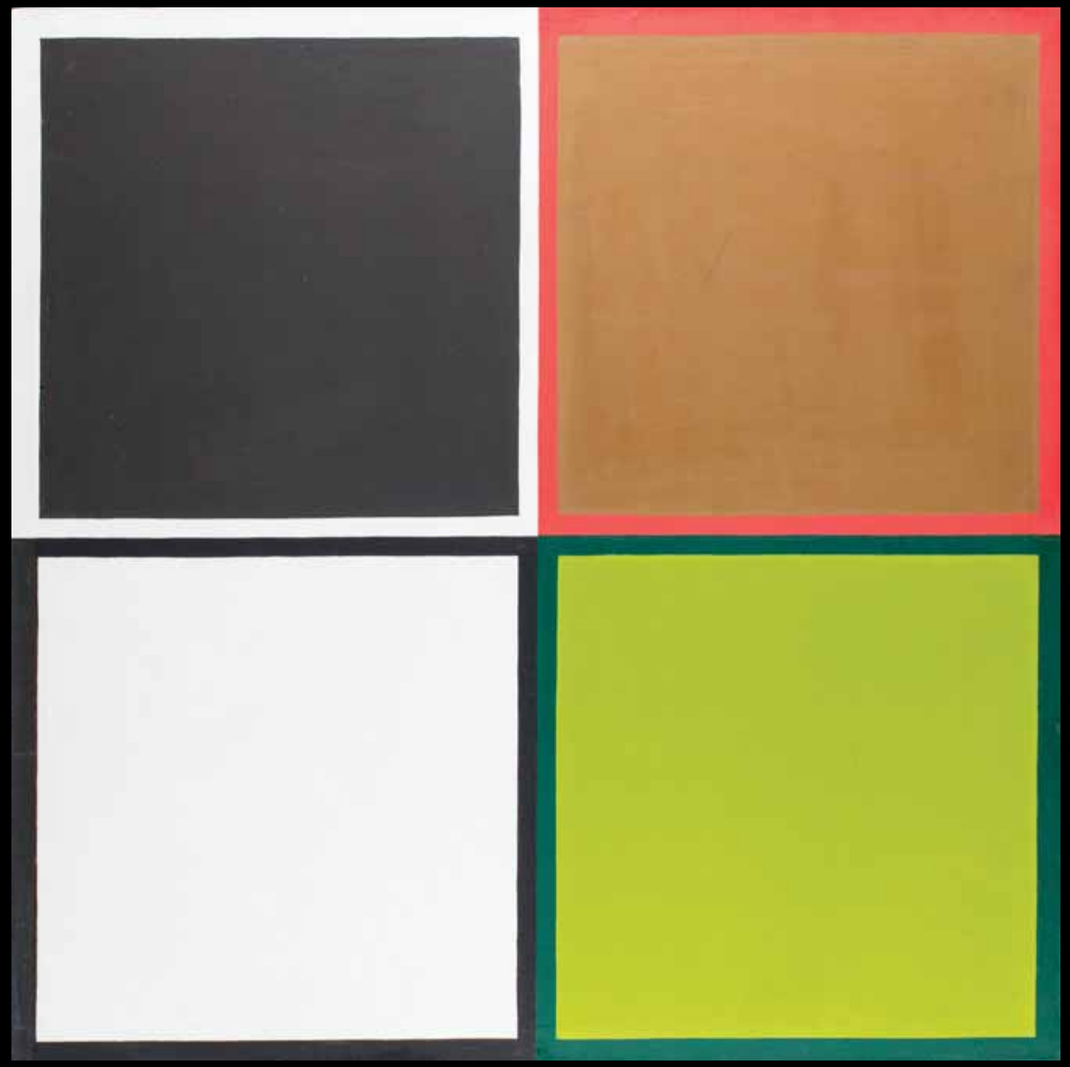

76

ALFRED LENICA (1899 – 1977)

ZAGUBIONA PIŁECZKA, 1968

olej, płótno, 90 x 72 cm
sygn.p.d.: Lenica
opisany na odwrocie: A. LENICA / STOCKHOLM – WARSZAWA / 1968 /
„ZAGUBIONA PIŁECZKA"

Cena wywoławcza: *30 000 zł*
Estymacja: *35 000 – 40 000 zł*

77

JAN TARASIN (1926 – 2009)

WYLĘGARNIA PRZEDMIOTÓW III, 1992

olej, płótno, 140 x 105
sygn. p.d.: Jan Tarasin 92
opisany na odwrocie: JAN TARASIN 92/ WYLĘGARNIA PRZEDMIOTÓW / III

Cena wywoławcza: *150 000 zł*
Estymacja: *180 000 – 200 000 zł*

Studiował w krakowskiej ASP. Około roku 1957 zerwał z malarstwem realistycznym malując aluzyjne wnętrza i wypełniając je swoiście traktowanymi „przedmiotami". Z biegiem czasu owe przedmioty oscylują ku zespołom płaskich, graficznych znaków eksponowanych kontrastowo na jasnych lub ciemnych tłach. Interpretacja znaczeń zawartych w znakach Tarasina bywa różnorodna, od sugerowania, iż realne przedmioty zyskują w jego obrazach abstrakcyjny zapis, aż po pogląd, że malarstwo artysty odzwierciedla ukryty porządek natury i bliskie jest metafizyce. Artysta w swych dziełach pokazuje iż abstrakcja to odrealniona rzeczywistość. Oferowana praca należy do rozpoczętego w 1992 roku cyklu Wylęgarnia przedmiotów, w którym Tarasin zaczął używać koloru, zarówno w stosunku do znaków jak i do przestrzeni, w której znaki owe były umieszczane.
Tarasin był laureatem wielu prestiżowych nagród, wyróżnień polskich i zagranicznych, m.in.: Nagrody Yomiuri na III Międzynarodowej Wystawie Młodych Plastyków w Tokio (1964); Nagrody Działu Polskiego na V Biennale di San Marino (1965); Nagrody im. Cypriana Kamila Norwida za najlepszą wystawę w 1975 r. (1976); Nagrody im. Jana Cybisa (1984).

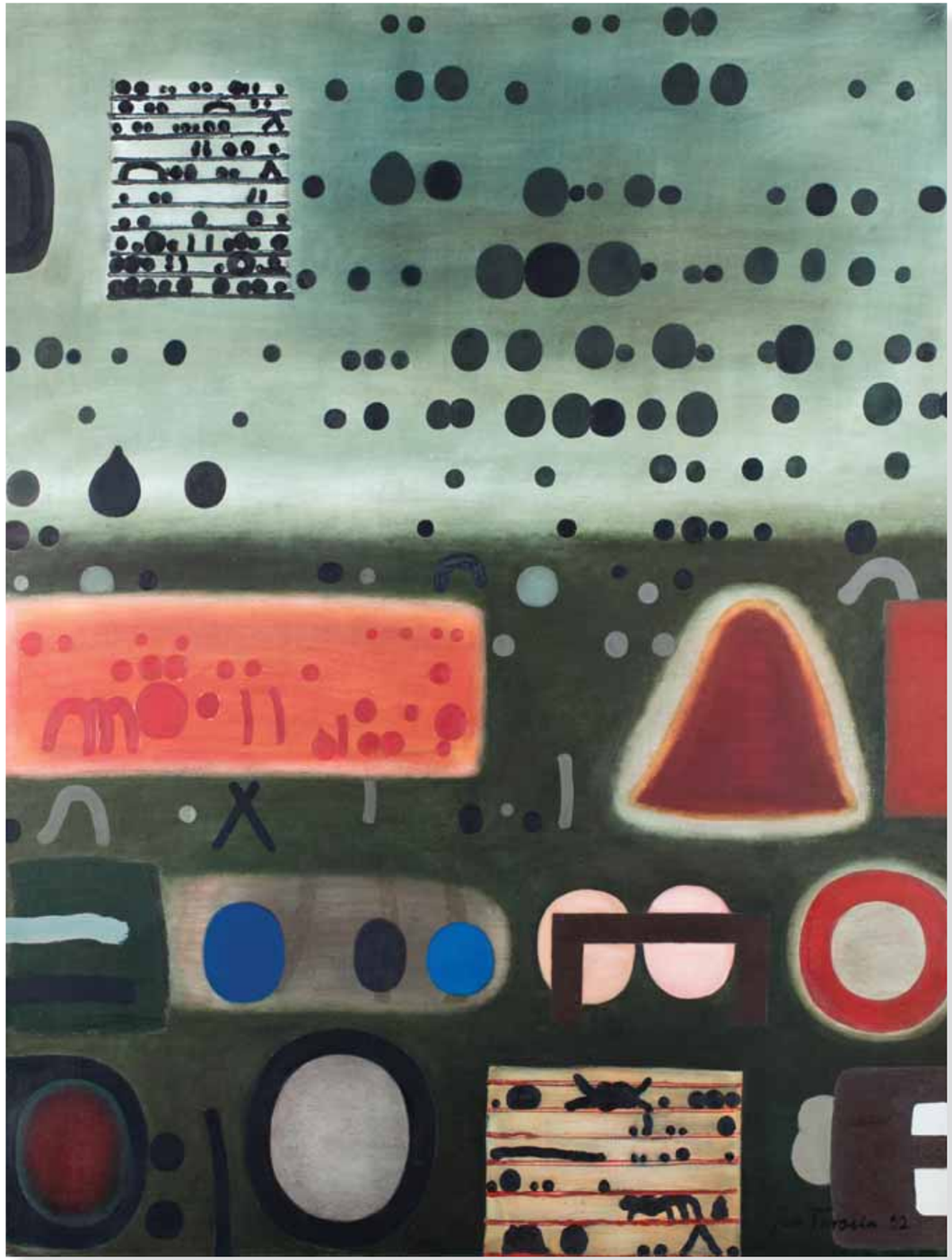

78

JAN TARASIN (1926 – 2009)

DOJRZEWAJĄCE PRZEDMIOTY I, 1992

olej, płótno, 95 x 145 cm
sygn. p.d.: Jan Tarasin 92
JAN TARASIN 1992/ DOJRZEWAJĄCE PRZEDMIOTY/ I

Cena wywoławcza: *90 000 zł*
Estymacja: *130 000 – 150 000 zł*

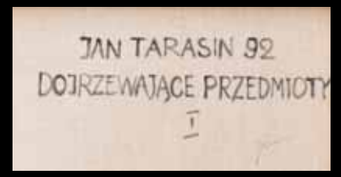

79

TERESA PĄGOWSKA (1926 – 2007)

PATEK, 2002

olej, płótno, 38 x 38 cm
sygn. l.d. monogramem artystki
opisany na odwrocie: TERESA PĄGOWSKA 2002 PATEK 38x38

Cena wywoławcza: *12 000 zł*
Estymacja: *14 000 – 16 000 zł*

80

TERESA PĄGOWSKA (1926 – 2007)

ZIMOWY PTAK, Z CYKLU: ZWIERZĘTA, 1996

olej, płótno, 51 x 43 cm
sygn. l.d. monogramem artystki
opisany na odwrocie: ZIMOWY PTAK 51x43 TERESA PĄGOWSKA 1996 Z CYKLU ZWIERZĘTA

Cena wywoławcza: *12 000 zł*
Estymacja: *14 000 – 16 000 zł*

81

JERZY KAŁUCKI (ur. 1931)

PRZEBIEG IX, 2011

olej, płótno, 150 x 105 cm
opisany na odwrocie: Jerzy Kałucki 2011/ PRZEBIEG IX

Cena wywoławcza: *38 000 zł*
Estymacja: *40 000 – 50 000 zł*

Malarz, scenograf, ukończył krakowską Akademię Sztuk Pięknych. Debiutował w roku 1958 scenografią dla Opery Śląskiej we Wrocławiu. Wkrótce zaczął wystawiać również prace malarskie. W roku 1963 Kałucki miał swoją pierwszą wystawę indywidualną w krakowskiej Galerii Krzysztofory. W 1976 r został oficjalnie członkiem Grupy Krakowskiej. Artystę interesuje studiowanie relacji między elementami przestrzeni, ruchu, barwy i światła. Stosuje przede wszystkim formy abstrakcyjne – geometryczne. Chętnie ogranicza je na płaszczyźnie obrazu linią łukowatą bądź z niej samej czyni obiekt zainteresowań. Kwintesencją przedstawień malarskich Kałuckiego są trzy motywy: łuk, który jest fragmentem koła i rozszerza przestrzeń pracy, linia prosta oraz barwna płaszczyzna. Wszystkie działania malarskie Kałuckiego cechuje precyzja i dokładność. Artysta jest bardzo oszczędny w środkach, dzięki czemu uzyskuje niesamowitą przejrzystość wymowy. Ascetyczność przekazu wyraża się głównie w plamach mocnego, nasyconego koloru, jednoznacznie wyodrębnionego z tła. Do najważniejszych wystaw artysty należą: , Obszar/Obraz, Galeria Studio, Warszawa, 1986. Wprowadzenie do przestrzeni wymyślonej , Galeria Depolma w Düsseldorfie, 1990; Tożsamość , Centrum Sztuki Współczesnej w Warszawie, 1991).

82

JERZY KAŁUCKI (ur. 1931)

BEZ NAZWY, 1999

olej, płótno, 110 x 120 cm
opisany na odwrocie: Jerzy Kałucki 1999 / „BEZ NAZWY”

Cena wywoławcza: *50 000 zł*
Estymacja: *60 000 – 70 000 zł*

83

RYSZARD WINIARSKI (1936 – 2006)

PRZYPADEK W GRZE 7X7 DLA DWÓCH, 1999

akryl, płyta, 61 x 50 cm
sygn. ołówkiem l.d.: przypadek w grze 7x7 dla dwóch
sygn. ołówkiem p.d.: winiarski 1999
na odwrocie dedykacja: dla najpiękniejszej od Ryszarda Winiarskiego
Warszawa 27.09.1999

Cena wywoławcza: *37 000 zł*
Estymacja: *40 000 – 50 000 zł*

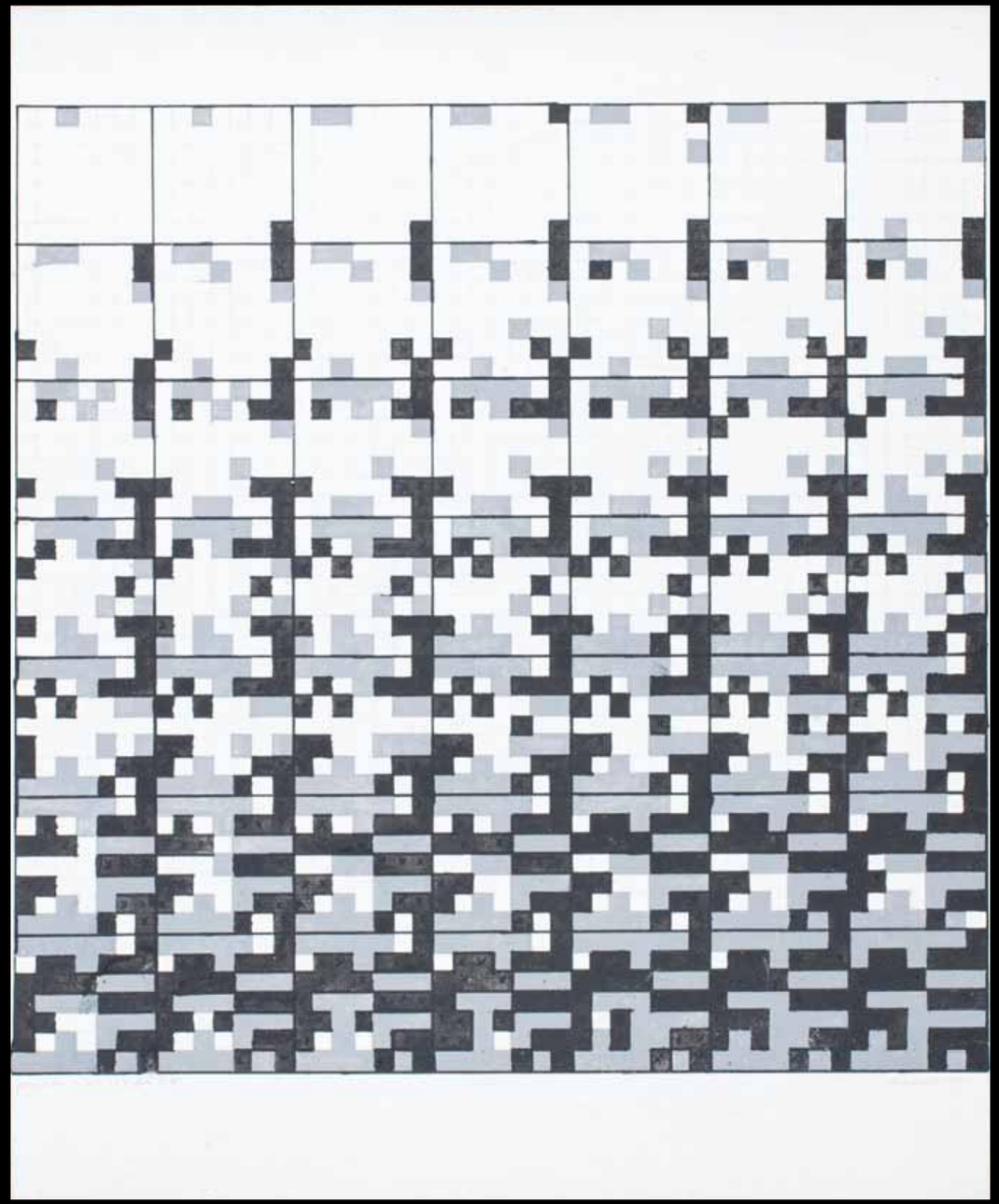

84

LEON TARASEWICZ (ur. 1957)

BEZ TYTUŁU, 1989

olej na płótnie, 130 x 170 cm
niesygn.

Cena wywoławcza: *90 000 zł*
Estymacja: *110 000 – 150 000 zł*

REPRODUKOWANY:
Nowe Obrazy. Kolekcja Olgi i Wojciecha Fibaków, Warszawa 2007, s. 158.

Wydaje mi się, że nigdy nie będę w stanie malować „abstrakcyjnie" – bez odniesienia do rzeczywistości. To stąd zawsze pochodzi pierwszy sygnał, który powoduje określony proces myślenia i którego efektem jest obraz. Czasami reflektuję się, że w pewnym momencie, na przykład, zaczynam dostrzegać żółte pasy – pejzaż.

Leon Tarasewicz, cyt. za: Kisielewski A., *Cały czas chodzi o malarstwo*, Galeria Arsenał, katalog 1995

Jeden z najbardziej intrygujących malarzy współczesnych. Pełen inwencji i kolorystycznej wrażliwości. Absolwent warszawskiej ASP (dyplom w 1984 r.), uczeń Tadeusza Dominika. Jego malarstwo rodzi się z obserwacji pejzażu pozbawionego ludzkiej obecności, otaczającej go natury, którą wnikliwie analizuje a następnie przenosi na płótna. Przedstawienia te nie mają jednak w sobie nic z realizmu, lasy, pola, ptasi lot to harmonijnie kompozycje powtarzających się motywów bliższe abstrakcji. Przyczyną jest dążenie do odnalezienia wartości czysto malarskich - kolor, faktura, światło. Tarasewicz nie nadaje swoim pracom tytułów, maluje prosto, bo tak właśnie widzi świat - stosuje głównie kolory podstawowe, czasem kontrasty barw dopełniających. Oferowany obraz wpisuje się do grupy najlepszych dzieł tego niezwykłego artysty, który zwykł mawiać: Moim marzeniem jest, by obrazy przejęły kontrolę nad odbiorcą w taki sposób, by jego otoczenie przestawało istnieć, wtedy obraz, nieograniczony żadnymi ramami, mógłby się bez przeszkód rozrastać, wciągając odbiorcę.
Od 1996 roku Tarasewicz prowadzi Gościnną Pracownię Malarstwa na ASP w Warszawie, związany jest z Galerią Foksal, Galerią Białą w Lublinie oraz z berlińską Galerie Nordenhake.
Tarasewicz brał udział między innymi w Biennale w São Paulo w roku 1987 i w APERTO '88 w ramach weneckiego Biennale. Wielokrotnie uczestniczył w zbiorowych prezentacjach sztuki polskiej za granicą, m.in.: z Andrzejem Szewczykiem i Krzysztofem M. Bednarskim (Berlin, 1989), z Karolem Broniatowskim, Edwardem Dwurnikiem, Izabellą Gutowską i Jerzym Kaliną (Luksemburg, 1992). Jego wystawy indywidualne odbyły się w Springer & Winckler Galerie w Berlinie (1998, 2001) i we Frankfurcie nad Menem (1992, 1996), w Galerie Nordenhake w Sztokholmie (1989, 1991, 1993, 2001), w Galleria del Cavallino w Wenecji (1986, 1989, 2001).

85

JÓZEF ROBAKOWSKI (ur. 1939)

Z CYKLU: KĄTY ENERGETYCZNE, 1975-2003

tech. własna, płyta, 40 x 40 cm
sygn. na odwrocie: J. Robakowski
opisany na odwrocie: z cyklu: KĄTY ENERGETYCZNE, 1975-2003

Cena wywoławcza: *5 000 zł*
Estymacja: *6 000 – 9 000 zł*

86

IGOR MITORAJ (1944 – 2014)

MASKA, 1996

brąz, 10 x 11 x 6 cm
sygn. na odwrocie: MITORAJ 1996
ed. 15/100

Cena wywoławcza: *16 000 zł*
Estymacja: *18 000 – 20 000 zł*

87

IGOR MITORAJ (1944 – 2014)

MASKA

brąz, wys. 17,5 cm
sygn.: MITORAJ
ed. 28/99

Cena wywoławcza: *16 000 zł*
Estymacja: *18 000 – 20 000 zł*

88

RYSZARD WINIARSKI (1936 – 2006)

CZTERY WSPÓŁOPRAWNE PRACE, 1992

serigrafia/papier, 46,5 x 46,5 cm (arkusz), 93 cm x 93 cm (całość)
cztery grafiki sygnowane, datowane i opisane u dołu ołówkiem:
`1/15 turn Winiarski `92`

Cena wywoławcza: *7 000 zł*
Estymacja: *8 000 – 12 000 zł*

89

RYSZARD WINIARSKI (1936 – 2006)

CHANCE IN GAME FOR ONE, 1984

akryl, płyta, 25 x 25 cm
opisany l.d.: chance in game for one
sygn. i dat. p.d.: winiarski '84.

Cena wywoławcza: *24 000 zł*
Estymacja: *28 000 – 35 000 zł*

90

TOMASZ TATARCZYK (1947 – 2010)

BEZ TYTUŁU (LINIA LASU), 1997

tech. mieszana, tektura, 70 x 100 cm
sygn. p.d.: Tomasz Tatarczyk 97

Cena wywoławcza: *10 000 zł*
Estymacja: *12 000 – 14 000 zł*

Studiował początkowo w Politechnice Warszawskiej (1966-1972), następnie w warszawskiej ASP (1976-1981), gdzie uzyskał dyplom w pracowni Jana Tarasina a następnie do końca lat osiemdziesiątych był asystentem na Wydziale Malarstwa. Pejzaż były jego główną inspiracją. Jego twórczość opiera się na obserwacji i powtarzaniu określonych motywów: zamknięte bramy, drogi, wzgórza, wąwozy, woda i unoszące się na jej powierzchni łodzie lub brodzące w niej psy. Jego prace prezentowane były na wielu wystawach indywidualnych i zbiorowych. Wystawiał m.in. w Galerii Foksal, z którą był związany od 1984 roku, w Galerii Zachęta w Warszawie, w Soho Center for Visual Arts w Nowym Jorku, Galerie Ucher, Kolonia. W 1999 r. został laureatem Grand Prix Międzynarodowego Konkursu Rysunku we Wrocławiu. Był stypendystą Fundacji Kościuszkowskiej w Nowym Jorku, Fundacji Sorosa w USA i Fundacji Rockefellera we Włoszech. W 2009 r. otrzymał nagrodę im. Jana Cybisa przyznawaną wybitnym malarzom przez Związek Polskich Artystów Plastyków za całokształt twórczości.

91

STEFAN GIEROWSKI (ur. 1925)

OB. DCLXXX, 1994

olej, płótno, 150 x 120 cm
opisany na odwrocie: S gierowski / Ob DCLXXX / WARSZAWA 94

Cena wywoławcza: *120 000 zł*
Estymacja: *140 000 – 160 000 zł*

Obecnie, w moim wyobrażeniu, materię łączę ze światłem. Jeżeli traktuję ją jako światło, mogę jakby przemienić jej naturę, inaczej musiałbym traktować ją tylko jako materię. Jeżeli się przyjmie, że wszystko, co dzieje się z kolorem, jest skutkiem takiego a nie innego załamania się światła, skutkiem drogi promieni, to światło jest ściśle związane z materią, bo materia ujawnia się poprzez światło… Stąd, w moim odczuwaniu, materia jest włączona w sprawy światła, które w swojej wyobraźni uważam za coś wyższego, coś doskonalszego niż materia malarska.

Stefan Gierowski

Lata dziewięćdziesiąte w twórczości artysty to lata odwagi koloru, on właśnie staje się bohaterem tych płócień, z których promieniuje światło, przedzierając się poprzez materię grubo kładzionej farby. Do tej kategorii prac należy prezentowany Ob. DCLXXX z 1994 roku. Obraz wywołuje emocje, które wynikają z niewątpliwie unikalnego języka abstrakcji. Eksperymenty w zakresie koloru i emocji obrazu i związane z tym osiągnięcia twórcze czynią z Gierowskiego artystę niezwykle ważnego

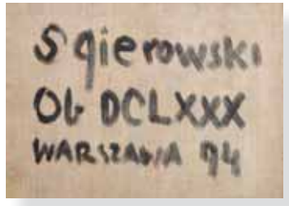

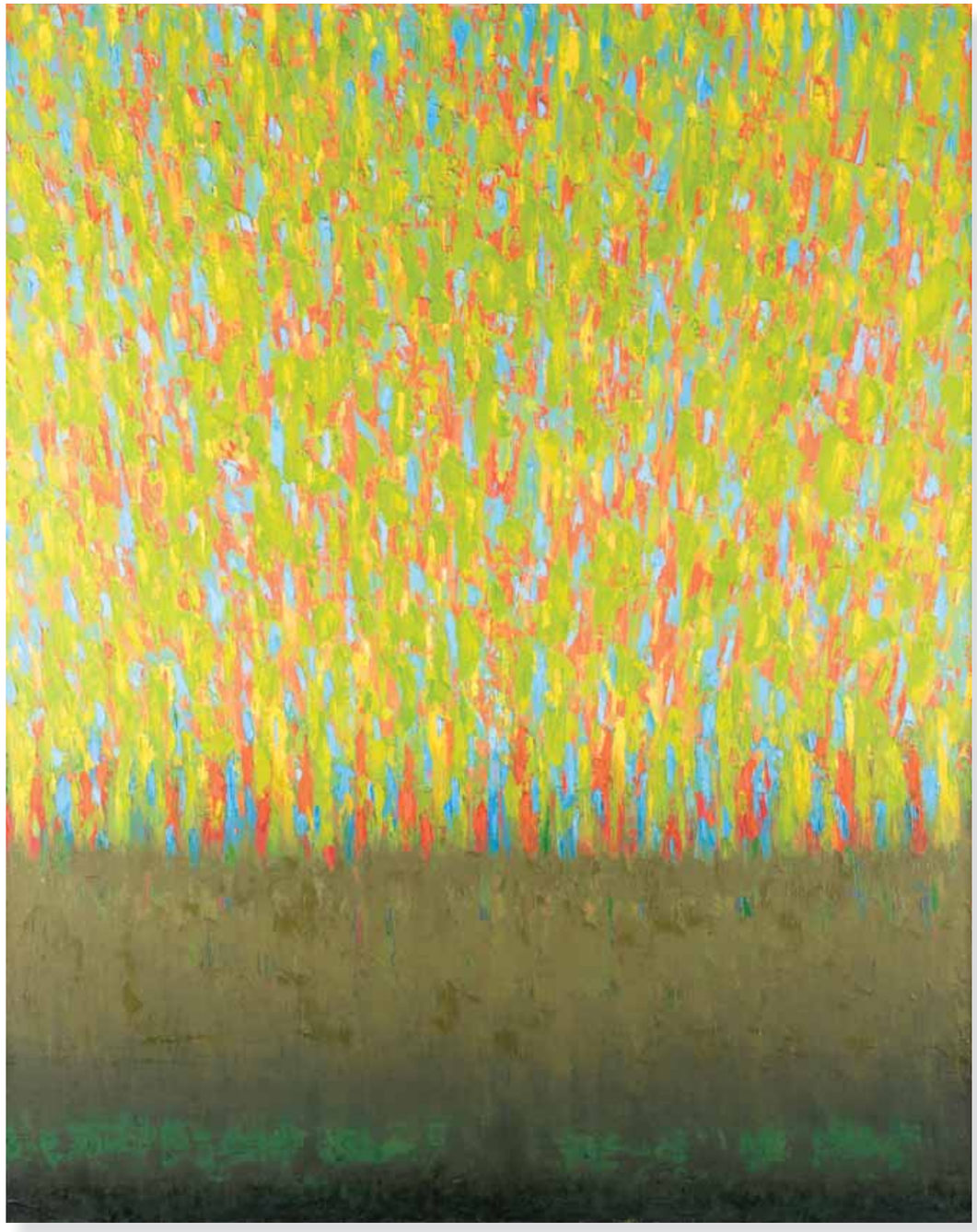

92

JAN DOBKOWSKI (ur. 1942)

NIEPOKÓJ, 1977

olej, płyta, 150 x 180 cm
opisany na odwrocie: Jan Dobkowski / „NIEPOKÓJ" 1977 / ACRYL 150 x 180

Cena wywoławcza: *22 000 zł*
Estymacja: *25 000 – 35 000 zł*

W linearyzmie żyję. Wokół siebie widzę wielką sieć, w niej tkwię. To, co rzeczywiste – poprzez fakt, że złożone jest z linii – staje się abstrakcyjne. Linia jest najważniejsza. Linia to myśl.

Jan Dobkowski

Absolwent Wydziału Malarstwa warszawskiej ASP, gdzie studiował w latach 1962-1968 pod kierunkiem prof. Juliusza Studnickiego i Jana Cybisa. Jeszcze w latach studenckich razem z przyjacielem Jerzym (Jurry) Zielińskim stworzył duet artystyczny, którego pierwsza wspólna wystawa p.t. Neo-Neo--Neo odbyła się w Warszawie w 1967 roku. W 1968 powstały pierwsze słynne zielono-czerwone obrazy Dobkowskiego. Prace te charakteryzowała miękka wijąca się linia, która z jednej strony przywoływała ducha secesji, z drugiej zaś wywoływała złudzenie optyczne ruchu nawiązując tym samym do coraz popularniejszego w tamtych latach op-artu. W roku 1971 otrzymał złoty medal na Sympozjum Złotego Grona w Zielonej Górze. W 1972 roku przebywał na stypendium Fundacji Kościuszkowskiej w USA.
Wyraźną zmianę nastroju i wymowy prac Dobkowskiego przyniosły dramatyczne społeczno-polityczne wydarzenia przełomu lat 70. i 80. W tym właśnie okresie a konkretnie w 1977 powstała oferowana praca o znamiennym tytule Niepokój. Cechują ją monochromatyzm ciemnego tła i wypełniająca całą powierzchnię obrazu sieć misternie splątanych linii rysunku. Płynna, wijąca się, niemalże ornamentalna kreska staje się znakiem rozpoznawczym Dobkowskiego, medium, które buduje klimat jego prac.

93

JAN BERDYSZAK (1934 – 2014)

PRZYPODŁOGOWE APRÈS PASSE-PAR-TOUT II, 2005

akryl, płótno, deska, 66 x 241 cm
opisany na odwrocie: PRZYPODŁOGOWE APRES PASSE-PAR-TOUT II / 66x241 cm/ JAN/ BER/ DYSZ/ AK/ 2005 akryl

Cena wywoławcza: *45 000 zł*
Estymacja: *50 000 – 70 000 zł*

Trzy wartości wydają mi się w twórczości artysty dominujące: forma, przestrzeń oraz wysoka kultura „myślenia plastycznego". Forma, której znaczenie nie ma charakteru li tylko estetycznego – służy przekazywaniu idei i wyrażaniu postawy. Jest środkiem konstruującym pojęcie przestrzeni. Jej sens plastyczny jest umowny i względny. Wynika bardziej ze zmagań warsztatowych, może i inklinacji osobowych, zetknięcia się z innymi obszaramikultury pozaeuropejskiej aniżeli z tradycji czysto malarskich (obrazu). Szczególnym przypadkiem jest fakt istnienia przedmiotów „obrazopodobnych". W każdym momencie można spodziewać się u Berdyszaka dokonania zmiany formy, przyjęcia innego środka przekazu – jeśli wymagać tego będzie rozszerzanie widzenia świata poprzez rozwój pojęcia przestrzeni. Dlatego też aktualne formy- znaki, które tworzy Berdyszak są dynamicznym, wielostrukturalnym I wieloznacznym wykładnikiem poznawania poprzez sztukę.

Andrzej Ekwiński, cyt. za: Kowalska B., *Jan Berdyszak*, Kraków 1979, s. 103.

Rzeźbiarz, artysta malarz, grafik, zajmuje się również instalacjami oraz scenografią teatralną za która otrzymał wiele wyróżnień w latach 60tych I 70tych. Berdyszak od lat 90. XX wieku pracuje nad cyklami *Passe-par-tout* oraz *Apres passe-par-tout*, co łączy się z badaniami nad formą i przestrzenią wpisując się w zainteresowanie artysty kondycją dzieła malarskiego i tego co znajduje się pomiędzy lub obok niego a stanowi inspirację dla artystycznych poszukiwań.

94

JERZY NOWOSIELSKI (1923 – 2011)

PŁYWACZKA, 1991

olej, płótno, 73 x 61 cm
opisany na odwrocie: JERZY NOWOSIELSKI 1991

Cena wywoławcza: *80 000 zł*
Estymacja: *90 000 – 100 000 zł*

96

JAN TARASIN (1926 – 2009)

SYTUACJA XXII, 1993

olej, płótno, 120 x 140 cm
sygn. p.d.: Jan Tarasin 93
opisany na odwrocie: JAN TARASIN / SYTUACJA XXII 1993

Cena wywoławcza: *80 000 zł*
Estymacja: *95 000 – 120 000 zł*

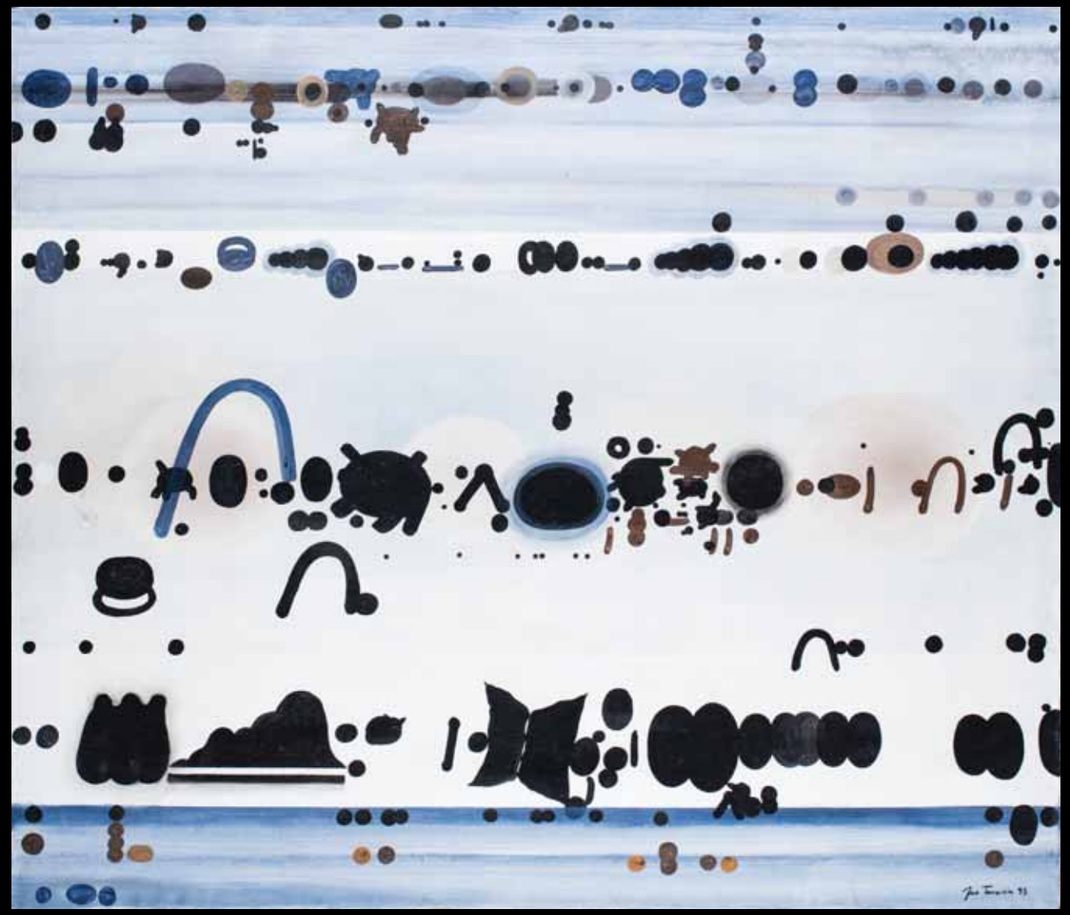

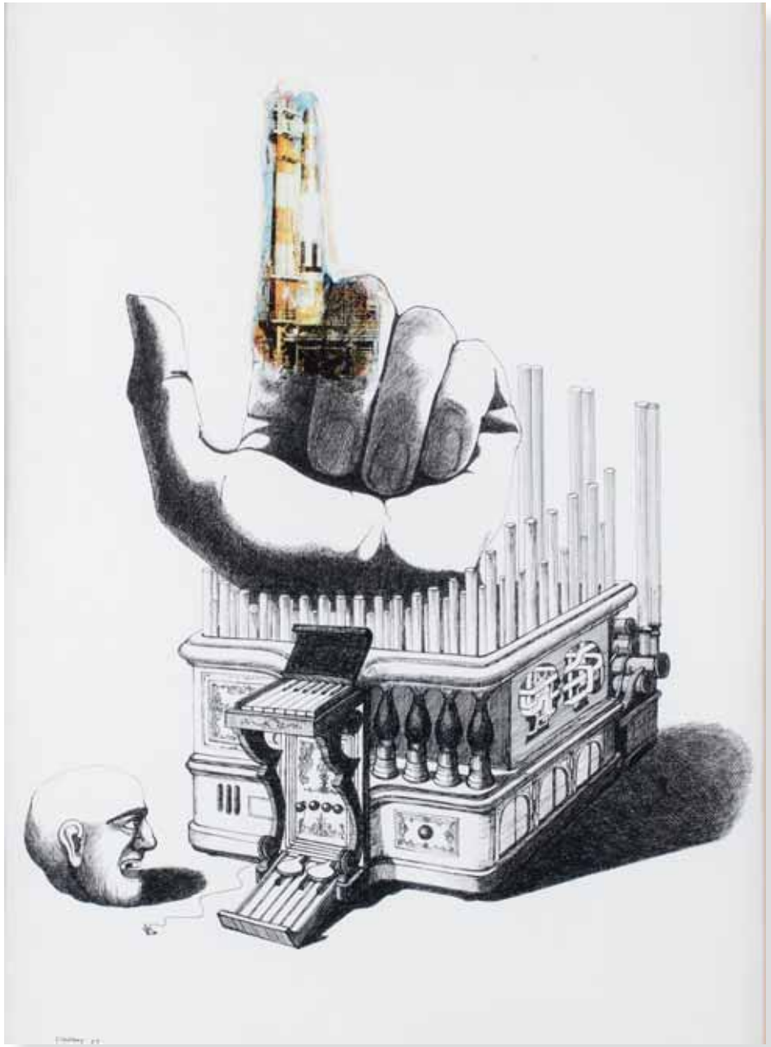

97

WOJCIECH SIUDMAK (ur. 1942)

COLLAGE, 1967

kolaż, tusz, pióro, offset barwny, 59 x 43 cm w świetle passe-partout
sygn. tuszem l.d.: SIUDMAK 67

Cena wywoławcza: *12 000 zł*
Estymacja: *15 000 – 18 000 zł*

98

RAFAŁ OLBIŃSKI (ur. 1943)

STATEK PEŁEN ŻYDÓW

olej, płótno, 43 x 38 cm
sygn. u dołu: Olbiński

Cena wywoławcza: *25 000 zł*
Estymacja: *30 000 – 40 000 zł*

99

ARTUR TURALSKI (ur. 1949)

ANIOŁY NIEBIOS, ANIOŁY NIEBIOS & GOLD MAN (DYPTYK)

tech. własna, papier, 2 x 85 x 60 cm w świetle oprawy
sygn. l.d.: ART TURAL

Cena wywoławcza: *8 000 zł*
Estymacja: *9 000 – 12 000 zł*

Artur Turalski zajmuje się malarstwem, rzeźbą, kompozycjami przestronnymi, pisze teksty poetyckie i teksty piosenek. W lata 80-tych zajmował się projektowaniem mody a jedną z jego modelek była Małgorzata Niemen. Tworzył scenografie i kostiumy teatralne współpracując m.in. z teatrem Buffo w Warszawie. Działając na styku świata muzyki i sztuk wizualnych dał się poznać jako autor licznych plakatów, które zdobiły klub jazzowy Akwarium.
Turalski tworzy oleje, akryle, pastele, rysunki, gwasze i kolaże odznaczające się charakterystycznym świetlistym kolorem, wyraźną kreską rysunku i syntetycznymi formami. Ostatnie lata twórczości Turala to inspiracja kobietą, ale także relacją między kobietą i mężczyzną. Najwyraźniej widoczne jest to w pastelach artysty przedstawiających archetyp kobiety – drapieżnej, przeciwnej, uległej.

WYSTAWIANY:

Wystawa Dzieł Chełmońskiego, Towarzystwo Zachęty Sztuk Pięknych, Warszawa, luty-kwiecień 1907.
Wystawa Dzieł Józefa Chełmońskiego, Towarzystwo Przyjaciół Sztuk Pięknych, Kraków, maj-czerwiec 1907.
Wystawa Dzieł Józefa Chełmońskiego, Towarzystwo Przyjaciół Sztuk Pięknych, Lwów, lipiec 1907.
Wystawa Dzieł Józefa Chełmońskiego, Towarzystwo Zachęty Sztuk Pięknych, Warszawa, lipiec - sierpień 1927.
Stała wystawa monograficzna Józefa Chełmońskiego, Pałac w Radziejowicach, od maja 2015.

BIBLIOGRAFIA:

Katalog wystawy. *Towarzystwo Zachęty Sztuk Pięknych w Królestwie Polskim. Wystawa Dzieł Chełmońskiego*, Warszawa 1907, s. 16, poz. 89.
Katalog wystawy. *Towarzystwo Przyjaciół Sztuk Pięknych w Krakowie. Wystawa Dzieł Józefa Chełmońskiego*, Kraków 1907, s. 8, poz. 51.
Katalog wystawy. *Towarzystwo Przyjaciół Sztuk Pięknych we Lwowie. Wystawa Dzieł Józefa Chełmońskiego*, Lwów 1907, s. 9, poz. 45.
Sprawozdanie Komitetu Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych w Królestwie Polskiem za rok 1907, Warszawa 1908, s. 15.
Katalog wystawy. *Towarzystwo Zachęty Sztuk Pięknych. Warszawa. Przewodnik nr 25. Wystawa obrazów Wojciecha Gersona, Józefa Chełmońskiego. W lipcu 1927 roku*, s. 28, poz. 85.
Sprawozdanie Komitetu Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych w Królestwie Polskiem za rok 1927, Warszawa 1928, s. 36.
Wiercińska J., *Towarzystwo Zachęty Sztuk Pięknych w Warszawie w latach 1860-1914*, Wrocław-Warszawa-Kraków, 1969, s. 50.
Matuszczak T., *Chełmoński poszukiwany*, Radziejowice 2014, s. 112, poz. 83.

Na gładkich wodach jeziora, w pogodny letni poranek, w brzasku pomarańczowo-fioletowej poświaty budzącego się na horyzoncie słońca, rozłożyły swe płaskie zielone liście nenufary, anektując niemal cały pierwszy plan obrazu. Dalej, po lewej kępa zbitego, gęstego, jeszcze ciemnozielonego sitowia i trzcin, wrzynająca się klinem w błękitno-żółtawą taflę wody. U schyłku ciemnofioletowego nieboskłonu, po prawej, wyraźnie odcina się równie ciemna, rozłożysta korona samotnego drzewa. Niebo błękitno-żółtawe, opromienione świetlistym pasmem fioletów i oranży budzącego się dnia. Scena emanuje kojącym spokojem natury.

fragment z tekstu autorstwa Tadeusza Matuszczaka na temat obrazu Józefa Chełmońskiego pt. *Brzask*

Józef Chełmoński był czołowym reprezentantem polskiego realizmu i jednym z najwybitniejszych malarzy XIX w. Uczęszczał do warszawskiej Klasy Rysunkowej, uczył się prywatnie u Wojciecha Gersona. Był również absolwentem słynnej prestiżowej Akademii Sztuk Pięknych w Monachium. Związał się ze środowiskiem polskich monachijczyków, przede wszystkim ze Stanisławem Witkiewiczem, Józe fem Brandtem, Maksymilianem Gierymskim i Adamem Chmielowskim. Był członkiem Kunstvereinu, z którym wystawiał. Podróże, które odbywał w latach 1872 i 1874-75 na Ukrainę i Podole stały się inspiracją dla całej jego twórczości. Pejzaże Chełmońskiego wzbudziły zachwyt podczas blisko dziesięcioletniego pobytu artysty w Paryżu. Po powrocie z Francji do kraju w 1887 r. zamieszkał we wsi Kuklówka pod Grodziskiem, gdzie powstała większość jego obrazów i gdzie malował aż do 1914 roku.

Prezentowany obraz *Brzask* powstał w latach 1893-94 po powrocie artysty z Paryża, w jednym z najlepszych okresów w twórczości Chełmońskiego. Był to czas uznania w kraju i przychylności ze strony krytyków, którzy w jego malarstwie podkreślali wpływ impresjonizmu, neoromantyzmu i symbolizmu. Niezwykły zmysł obserwacyjny łączył Chełmoński z doskonałym warsztatem. Prace z tego okresu przepełnione są nastrojowością, liryzmem a rolę pierwszoplanową odgrywa światło. Chełmoński jak nikt inny umiał dotknąć istoty pejzażu, przeniknąć mistyczną tajemnicę natury. Świt, podobnie jak zmierzch i noc, był ulubioną porą dnia artysty. Unoszące się nad ziemią mgły i zimne światło budzącego się dnia spowijały pejzaż pozwalając wyjść na pierwszy plan grze barw i walorów.

Dzieło Chełmońskiego przez blisko sto lat uchodziło za zaginione. Ostatnia o nim informacja pochodzi z 1927 roku - wystawiany był wówczas w Towarzystwie Zachęty Sztuk Pięknych w Warszawie. Ponowne odnalezienie obrazu wiąże się z wydaniem w 2014 roku publikacji autorstwa Tadeusza Matuszczaka pt. *Chełmoński poszukiwany* obejmującej prace artysty, o których słuch zaginął.

100

JÓZEF CHEŁMOŃSKI (1849 – 1914)

BRZASK (ŚWIT), 1893-94

olej, płótno, 55 x 81 cm
sygn. p.d.: JÓZEF CHEŁMOŃSKI

Cena wywoławcza: *250 000 zł*
Estymacja: *300 000 – 500 000 zł*

POLSWISSART
DOM AUKCYJNY

AUKCJA DZIEŁ SZTUKI
8 grudnia 2015

Aukcja:
8 grudnia 2015 r., godz. 19.00
Dom Aukcyjny Polswiss Art
ul. Wiejska 20, Warszawa

Aukcjoner:
Marek Grzybowski

Wystawa przedaukcyjna:
23 listopada – 8 grudnia 2015 r.
Dom Aukcyjny Polswiss Art
ul. Wiejska 20, Warszawa
pn. – pt.: 11.00 – 19.00
sob.: 11.00 – 15.00

Zlecenia licytacji:
e-mail: galeria@polswissart.pl
tel.: +48 (22) 628 13 67

Opracowanie katalogu:
Marzena Karpińska, Maria Jaxa-Chamiec
Redakcja katalogu:
Marta Rydzyńska
Reprodukcje:
Marek Beczek
Opracowanie graficzne:
Marcin Jagodziński
Skład:
Paweł Wolski

Copyright© Dom Aukcyjny Polswiss Art

ING Dom Aukcyjny Polswiss Art jest partnerem w programie Wealth Consulting dla klientów ING Banku Śląskiego.

Regulamin aukcji

1. Oferta aukcyjna
Przedmiotem aukcji są dzieła sztuki lub inne obiekty kolekcjonerskie oddane do sprzedaży komisowej przez komitentów lub stanowiące własność Domu Aukcyjnego. Zgodnie z oświadczeniami komitentów powierzone obiekty stanowią ich własność, bądź też komitenci mają prawo do ich rozporządzania, a ponadto nie są one objęte jakimkolwiek postępowaniem sądowym i skarbowym, są wolne od zajęcia i zastawu oraz innych ograniczonych praw rzeczowych, a także jakichkolwiek roszczeń osób trzecich. Dom Aukcyjny zapewnia fachową wycenę, rzetelny opis katalogowy powierzonego do sprzedaży obiektu, a także pokrywa koszty jego ubezpieczenia. Aukcja jest prowadzona zgodnie z polskimi przepisami prawnymi przez osobę upoważnioną po stronie Domu Aukcyjnego zwaną dalej Aukcjonerem. Aukcjoner ma prawo do dowolnego rozdzielania lub łączenia obiektów oraz do ich wycofania z licytacji bez podania przyczyn. Opisy zawarte w katalogu aukcji mogą być uzupełnione lub zmienione przez Aukcjonera lub osobę przez niego wskazaną przed rozpoczęciem licytacji. Dom Aukcyjny zapewnia, ze opisy katalogowe obiektów wystawionych na aukcji wykonane zostały w najlepszej wierze z wykorzystaniem doświadczenia i wiedzy fachowej pracowników Domu Aukcyjnego oraz współpracujących z Domem Aukcyjnym ekspertów.

2. Osobisty udział w aukcji
Do uczestnictwa w licytacji upoważniają tabliczki z numerami aukcyjnymi, które można otrzymać przy stanowisku rejestracyjnym po wypełnieniu formularza udziału w aukcji. Pracownik Domu Aukcyjnego dokonujący rejestracji ma prawo poprosić o dokument potwierdzający tożsamość osoby rejestrowanej (dowód osobisty, paszport, prawo jazdy). Bezpośrednio po zakończeniu aukcji należy zwrócić tabliczkę z numerem aukcyjnym, a w przypadku zakupu odebrać potwierdzenie zawartych transakcji.

3. Licytacje w imieniu klienta
Dom Aukcyjny może reprezentować klienta na podstawie „zlecenia licytacji". Formularz zgłoszenia dostępny jest w katalogu (na ostatnich stronach), w siedzibie Domu Aukcyjnego oraz na stronie internetowej www.polswissart.pl. W przypadku zlecenia licytacji z limitem Dom Aukcyjny dokłada starań, by klient zakupił obiekt w możliwie najniższej cenie. Formularz należy przesłać faksem, pocztą, e-mailem lub zostawić osobiście w siedzibie Domu Aukcyjnego najpóźniej na godzinę przed rozpoczęciem licytacji. Wraz z formularzem klient powinien przesłać fotokopię dokumentu tożsamości w celach koniecznych do realizacji zlecenia licytacji. Dane osobowe klienta są informacjami poufnymi i pozostają do wyłącznej wiadomości Domu Aukcyjnego. O ile klient nie zażyczy sobie inaczej, rachunek za zawarte transakcje zostanie przesłany na adres podany przez klienta na formularzu.

4. Licytacje telefoniczne
Klienci, którzy chcą licytować przez telefon, powinni przesłać zlecenia najpóźniej na jeden dzień przed dniem aukcji. Pracownicy Domu Aukcyjnego połączą się z klientem przed rozpoczęciem licytacji wybranych obiektów. Dom Aukcyjny nie ponosi odpowiedzialności za bark możliwości wzięcia udziału w licytacji telefonicznej w przypadku problemów z uzyskaniem połączenia z podanym przez klienta numerem telefonu. Dom Aukcyjny zastrzega, ze może rejestrować i archiwizować rozmowy telefoniczne z klientem, o których mowa powyżej.

5. Przebieg aukcji
O wysokości postąpienia decyduje Aukcjoner. Zakończenie licytacji obiektu następuje w momencie uderzenia młotkiem przez Aukcjonera i jest równoznaczne z zawarciem umowy sprzedaży między Domem Aukcyjnym a licytantem, który zaoferował najwyższą kwotę. W razie zaistnienia sporu w trakcie licytacji, Aukcjoner rozstrzyga spór lub ponownie przeprowadza licytację obiektu.

6. Cena wywoławcza
Cena wywoławcza zamieszczona w katalogu jest kwotą od której rozpoczyna się licytacja. Obiekty licytowane są w górę, tzn. licytacja może zakończyć się na kwocie wyższej niż cena wywoławcza lub równą tej kwocie. Informację o cenie obiektów oznaczonych gwiazdką można uzyskać w domu aukcyjnym

7. Estymacja
Podana w katalogu estymacja jest szacunkową wartością określoną przez Dom Aukcyjny na podstawie cen sprzedaży podobnych obiektów, porównywalnych pod względem stanu, rzadkości, jakości i pochodzenia. Kupujący nie powinni traktować estymacji jako zapewnienia ani prognozy co do faktycznej ceny sprzedaży. Estymacja nie zawiera opłaty organizacyjnej. Zakończenie licytacji w przedziale estymacji lub powyżej górnej estymacji jest transakcją ostateczną. Zakończenie licytacji poniżej dolnej estymacji może być transakcją warunkową.

8. Cena gwarancyjna
Dla każdego obiektu Dom Aukcyjny ustala cenę gwarancyjną. Jej wysokość jest informacją poufną. Kwota ta mieści się między ceną wywoławczą a dolną estymacją. Jeżeli w drodze licytacji cena gwarancyjna nie zostanie osiągnięta, zakończenie licytacji skutkuje zawarciem transakcji warunkowej, co zostaje ogłoszone przez aukcjonera.

9. Transakcje warunkowe
Dom Aukcyjny dopuszcza zawarcie transakcji warunkowej. Transakcja taka dochodzi do skutku pod warunkiem akceptacji wylicytowanej ceny przez właściciela obiektu. Zawarcie transakcji warunkowej jest traktowane jako prawnie wiążąca oferta nabycia obiektu po cenie wylicytowanej. Dom aukcyjny zobowiązuje się negocjować z właścicielem obiektu możliwość obniżenia ceny do kwoty wylicytowanej. Jeśli negocjacje nie przyniosą pozytywnych skutków w ciągu 7 dni roboczych od daty aukcji obiekt uznaje się za niesprzedany. Dom aukcyjny zastrzega sobie prawo do przyjmowania po sukcji ofert równych cenie gwarancyjnej na obiety wylicytowane warunkowo. W przypadku otrzymania takiej oferty od innego oferenta Dom aukcyjny informuje o tym fakcie klienta który wylicytował warunkowo. Klient ma w takim wypadku prawo do podniesienia swojej oferty do ceny gwarantowanej i przysługuje mu pierwszeństwo w zakupie obiektu. Jeśli nie podniesie swojej oferty do ceny gwarancyjnej transakcja warunkowa zostaje unieważniona a obiekt może zostać sprzedany drugiemu oferentowi po cenie gwarancyjnej.

10. Opłata aukcyjna i podatek VAT
Do kwoty wylicytowanej Dom Aukcyjny dolicza opłatę aukcyjną w wys. 18%. Kwota wylicytowana wraz z opłatą aukcyjną zawiera podatek od towarów i usług VAT. Opłata obowiązuje również w sprzedaży poaukcyjnej, w przypadku, gdy obiekt nie został sprzedany na aukcji. Dom Aukcyjny wystawia faktury VAT marża

11. Płatności
Kupujący jest zobowiązany do zapłaty należności za wylicytowane obiekty w terminie 7 dni od dnia aukcji. Dom Aukcyjny będzie uprawniony do naliczenia odsetek ustawowych za okres opóźnienia w zapłacie. Dom Aukcyjny przyjmuje następujące formy płatności:
gotówka, karta płatnicza oraz przelew na rachunek bankowy:

ING Bank Śląski
57 1050 1038 1000 0023 0543 9743
SWIFT: INGBPLPW

Dom Aukcyjny Polswiss Art
ul. Wiejska 20
00-490 Warszawa

12. Odstąpienie od umowy
W razie opóźnienia nabywcy w zapłacie, Dom Aukcyjny po bezskutecznym upływie dodatkowo wyznaczonego terminu na zapłatę, może odstąpić od umowy z nabywcą.

13. Przejście własności obiektu.
Własność wylicytowanego obiektu przechodzi na nabywcę z chwilą zapłaty pełnej ceny powiększonej o opłatę aukcyjną.

14. Odbiór obiektów
Odbiór wylicytowanych obiektów jest możliwy po dokonaniu pełnej zapłaty i powinien nastąpić w terminie do 7 dni od daty aukcji. W innych przypadkach przechowywanie i dostarczanie obiektów odbywa się na koszt i ryzyko nabywcy.

15. Reklamacje
Wszelkie możliwe reklamacje będą rozpatrywane zgodnie z przepisami prawa polskiego. Reklamację z tytułu niezgodności towaru z umową można zgłosić w ciągu 1 roku od wydania obiektu. Wobec osób nie będących konsumentami Dom Aukcyjny nie ponosi odpowiedzialności za ukryte wady fizyczne oraz wady prawne zakupionych obiektów.

16. Obowiązujące przepisy prawa:
Dom Aukcyjny przypomina, ze zgodnie z przepisami:
- ustawy z dnia 23 lipca 2003r o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U.Nr 162 poz. 1568) – wywóz określonych obiektów poza granice kraju wymaga zgody odpowiednich władz,
- ustawy z dnia 21 listopada 1996r, o muzeach (Dz.U. z 1997r Nr5, poz.24, z późn. zm.) – muzea rejestrowane mają prawo pierwokupu zabytków bezpośrednio na aukcji za kwote wylicytowaną powiększoną o opłatę aukcyjną
- ustawy z dnia 16 listopada 2000 r o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz o przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu (Dz.U z 2000r Nr 116, poz. 1216 z późn. zm.) – Dom Aukcyjny jest zobowiązany do zbierania danych osobowych nabywców dokonujących transakcji w kwocie powyżej 15 tysięcy euro.

POLSWISSART

DOM AUKCYJNY